

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2002

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ'

Παρασκευή 13 Σεπτεμβρίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 13 Σεπτεμβρίου 2002, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.45' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι αύριο Σάββατο αρχίζει τις εργασίες της η Ζ' Σύνοδος της Βουλής των Εφήβων, οι οποίες θα ολοκληρωθούν με τη σύγκληση της Ολομέλειας των Εφήβων Βουλευτών την Τετάρτη 18-9-2002 και ώρα 10.00' το πρωί στον χώρο αυτό της Ολομέλειας.

Θα σας παρακαλέσω να συμφωνήσετε η πρωινή συνεδρίαση του Τμήματος της Τετάρτης να πραγματοποιηθεί το απόγευμα της ίδιας ημέρας. Συμφωνεί το Τμήμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το Τμήμα συμφωνήσει.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Τρίτης 17 Σεπτεμβρίου 2002.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παρ. 1, 130 παρ. 8 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 29/12-9-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αναστασίου Μαντέλη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την αντιμετώπιση των κυκλοφοριακών προβλημάτων λόγω της κατασκευής τερματικού σταθμού του ΜΕΤΡΟ στη Νέα Σμύρνη.

2. Η με αριθμό 30/12-9-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τους Υπουργούς Μεταφορών και Επικοινωνιών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων βελτίωσης των κυκλοφοριακών συνθηκών στο Λεκανοπέδιο κ.λπ.

3. Η με αριθμό 31/12-9-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τα πρόσφατα εργατικά ατυχήματα, τη λήψη των αναγκαίων μέτρων ασφαλιστικής κάλυψης των εργαζόμενων από τον επαγγελματικό κίνδυνο κ.λπ.

4. Η με αριθμό 32/12-9-2002 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την έλλειψη σχολικών κτιρίων και αιθουσών στο Πολεοδομικό Συγκρότημα Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 5/4/5-9-2002 επίκαιρη επερώτηση των Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κυρίων: Άγγελου Τζέκη, Νικολάου Γκατζή, Λιάνας Κανέλλη, Ορέστη Κολοζώφ, Παναγιώτη Κοσιώνη, Σταύρου Σκοπελίτη, Αντωνίου Σκυλλάκου, Σπυρίδωνος Στριφτάρη, Δημητρίου Τσιόγκα και Γεωργίου Χουρμουζιάδη προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Ανάπτυξης, Εσωτερικών-Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικώς με την τιμολογιακή πολιτική των επιχειρήσεων και Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας, καθώς και την Εισοδηματική και Φορολογική Πολιτική της Κυβέρνησης.

Το λόγο έχει ο πρώτος επερωτών Βουλευτής, κ. Άγγελος Τζέκης.

Ορίστε, κύριε Τζέκη.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης χρησιμοποίησε τις γνωστές λέξεις και φράσεις, όπως τεχνική ανταγωνιστικότητα, ανάπτυξη, παραγωγικότητα, απασχόληση, κοινωνική δικαιοσύνη, συνοχή, ισχυρή Ελλάδα. Πρόσθεσε και μια νέα λέξη, τη λέξη ασφάλεια, την ασφάλεια σε οικονομικό, κοινωνικό και εθνικό επίπεδο. Παρουσίασε την Κυβέρνηση και κατά συνέπεια την πολιτική ως εγγυητή αυτής της ασφάλειας.

Για μας αυτή η λέξη όπως και οι υπόλοιπες περιέχει όλη την πολιτική και ιδεολογική φιλοσοφία της Κυβέρνησης που αποτυπώνεται στην καθημερινή της παρέμβαση. Η Κυβέρνηση, δια του κυρίου Πρωθυπουργού έχοντας υπόψη την ύφεση των οικονομιών Η.Π.Α. και Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων χωρών στέλνει το μήνυμα προς τους εργαζόμενους ότι προκειμένου να μη μειωθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, δηλαδή, να μη μειωθούν τα κέρδη των καπιταλιστών, δεν είναι διατεθειμένη να κάνει αποδεκτά αιτήματα του εργατικού και γενικότερα του λαϊκού κινήματος.

Ασφάλεια, λοιπόν, για την Κυβέρνηση και για τον κύριο Πρωθυπουργό εννοείται η εξασφάλιση των όρων και των προϋποθέσεων για την κερδοφορία του κεφαλαίου. Οπότε για τους εργάτες, για τους υπάλληλους και τα άλλα λαϊκά στρώματα υπάρχει η ανασφάλεια του σήμερα και του αύριο.

Η ακρίβεια, η ανεργία, η μείωση των εισοδημάτων, η εμπορευματοποίηση της υγείας και της παιδείας, η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, η αβεβαιότητα της κοινωνικής ασφάλειας, το ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς, ο αφανισμός των μικροεπαγγελματιών είναι συνέπειες της νεοφιλελεύθερης συντηρητικής πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση. Πρόκειται για συνέπειες που προκαλούν το φόβο και τον τρόμο σε χιλιάδες οικογένειες, σε εκατομμύρια του λαού που καλούνται να ζήσουν με εισοδήματα κάτω από το όριο της φτώχειας. Άλλωστε είναι γνωστό ότι αυτό το ποσοστό χρόνο με το χρόνο αυξάνει και αυτή την ώρα είναι στο 22% του λαού.

Επίσης ο κύριος Πρωθυπουργός αναφέρθηκε στην άνοδο του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, αν κι εδώ θα πρέπει να τονίσουμε ότι ιδιαίτερο ρόλο διαδραματίζουν και τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τα ολυμπιακά έργα. Ακόμα αναφέρθηκε στην άνοδο της παραγωγικότητας της εργασίας κατά δέκα μονάδες την περίοδο 1993-2001.

Όμως το ζήτημα για μας είναι ποιος κερδίζει απ' αυτή την αύξηση, δηλαδή πώς γίνεται η μοιρασιά. Είναι γνωστό ότι η Κυβέρνηση τα μοιράζει με ληστικό τρόπο σε βάρος των εργατών και γενικότερα των λαϊκών στρωμάτων. Εξάλλου ο κ. Σημίτης είναι αντίθετος με τις αυξήσεις που οδηγούν σε καταστροφικές εξελίξεις και εννοούσε βέβαια τις αυξήσεις των εργατών, των συνταξιούχων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Όμως δεν είναι αντίθετος με τα μεγάλα κέρδη των καπιταλιστών -γιατί η χώρα μας είναι η πρώτη χώρα στην κερδοφορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση- δεν είναι αντίθετος με το 1.000% των αυξήσεων των κερδών των τραπεζών την τελευταία δεκαετία

και βέβαια δεν είναι αντίθετος με το 1,5 τρισεκατομμύριο δραχμών που υπάρχουν στις ελβετικές τράπεζες. Ακόμα δεν είναι αντίθετος με τα δεκάδες τρισεκατομμυρίων που, όπως πολύ καλά γνωρίζουμε, πήραν μέσα από το χρηματιστήριο και που ήταν οι λαϊκές αποταμιεύσεις.

Σε αυτό το σημείο βλέπουμε σήμερα πού βαδίζει το χρηματιστήριο και ποιοι κερδοσκόπησαν μέσα από αυτό.

Οι εργάτες, οι υπάλληλοι και τα μεσαία στρώματα της πόλης και της υπαίθρου που είναι οι παραγωγοί του πλούτου, ζουν με εισοδήματα, η εξέλιξη των οποίων υπολείπεται σε ποσοστά τόσο του ρυθμού αύξησης του πληθωρισμού, όσο και του ΑΕΠ.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω ένα παράδειγμα για τα κατώτερα μεροκάματα και τους μισθούς την περίοδο 1985-2001. Το 1985 το μεροκάματο ήταν 1.422 δραχμές και αν βάλοιμε τον πληθωρισμό μέχρι 31-12-2001 θα έπρεπε να ήταν 9.443 δραχμές. Όμως μέχρι 31-12-2001 ήταν 7.218 δραχμές, μια διαφορά 2.225 δραχμών, δηλαδή η απώλεια είναι πάνω από 30%.

Το ίδιο ισχύει και για τους μισθούς. Το 1985 ήταν 31.931 δραχμές και μέχρι 31-12-2001 με τον πληθωρισμό έπρεπε να ήταν 212.363 δραχμές. Βέβαια τώρα είναι 161.130 δραχμές, διαφορά 51.233 δραχμές, μία απώλεια πάνω από 32%. Δηλαδή, έχουμε μια καθαρή κλοπή.

Και είναι η ταξική παρέμβαση των κυβερνήσεων που έγινε όλα αυτά τα χρόνια υπέρ του κεφαλαίου, γιατί ενώ από τη μια η παραγωγικότητα της εργασίας ανεβαίνει, από την άλλη οι κυβερνήσεις της πλουτοκρατίας βάζουν σε διατίμηση την εργατική δύναμη. Και είναι το μόνο εμπόρευμα που είναι υπό διατίμηση, ενώ οι τιμές των εμπορευμάτων των επιχειρήσεων συνεχώς αυξάνουν. Έτσι η εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης είναι διπλή: Μία από τη μείωση του εισοδήματος και μια από την αύξηση των τιμών που επιβάλλουν οι επιχειρήσεις στα λαϊκά είδη κατανάλωσης, αλλά και από την εμπορευματοποίηση της υγείας και της παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με τη δεύτερη έκθεση για την οικονομική και κοινωνική συνοχή η Κομισιόν εκτιμάει ότι πραγματική σύγκλιση για την ελληνική οικονομία δεν υπάρχει. Οι κατώτεροι μισθοί και τα μεροκάματα στην Ελλάδα το Γενάρη του 2001 αποτελούσαν το 42% της Γαλλίας, το 43% της Βρετανίας, το 41% του Βελγίου, το 39,5% της Ολλανδίας, το 46,5% της Ιρλανδίας, το 90% της Ισπανίας και το 117% της Πορτογαλίας. Αυτά τα στοιχεία βέβαια βγαίνουν και από το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ και παρ' όλο που η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ είναι φιλοκυβερνητική, δεν μπορεί να κρύψει αυτά τα στοιχεία που δείχνουν ακριβώς την πολιτική της Κυβέρνησης. Οι δε κατώτερες αμοιβές στην Ελλάδα βρίσκονται στο 51% του μέσου κοινοτικού όρου. Βέβαια αυτό είναι και το αποτέλεσμα της έρευνας του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ.

Εδώ έχει ευθύνη η φιλοκυβερνητική πλειοψηφία, η οποία έκανε αποδεκτή τη διετή «σύμβαση φτώχειας», όπως ονομάστηκε τότε, και δεν βρίσκει λόγους ούτε να προβάλει αιτήματα αναπλήρωσης του εργατικού εισοδήματος, ούτε βέβαια και ναβάλει ζητήματα για τις μεγάλες αυξήσεις.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να αναφέρουμε ότι η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η Ελλάδα είναι ισχυρή μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς δεν βλέπουμε ισχυρή Ελλάδα. Ισχυρή Ελλάδα του κεφαλαίου υπάρχει και στα πλαίσια του ανταγωνισμού παίρνονται τέτοια μέτρα για να ενισχυθεί αυτός ο ανταγωνισμός. Ισχύει όμως και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση η ανισότητα ανάπτυξη, γιατί θεωρούμε ότι αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο χαρακτήρας της είναι καπιταλιστικός και ιμπεριαλιστικός.

Παρατηρούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεγάλες ανατιμήσεις στα λαϊκά είδη, υπηρεσίες, παιδεία, υγεία και ότι αυτές οι ανατιμήσεις έχουν μεγάλες επιπτώσεις στα λαϊκά εισοδήματα. Και είναι συμπαγινία της Κυβέρνησης και των επιχειρήσεων και τομποϊκοτάζ που είχε κηρύξει η Κυβέρνηση, όπως και οι περίφημες «μαύρες» και «λευκές» λίστες, που είχαν ανακοινώσει ότι θα δώσουν στη δημοσιότητα.

Βέβαια θα πρέπει να ξεκαθαρίσει η Κυβέρνηση τι ισχύει: «Μαύρες» και «λευκές» λίστες, ή η «συμφωνία των κυρίων» που πολλές φορές είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση ότι δεν θα επέτρεπαν την αύξηση των τιμών; Σε αυτό το σημείο βέβαια βλέπουμε

ότι υπάρχει και μια αντιπαράθεση μεταξύ των επιχειρηματιών: Σύνδεσμος των μεγάλων σούπερ-μάρκετ εναντίον των βιομηχανιών. Ότι, δηλαδή, οι βιομηχανίες είναι εκείνες που ανεβάζουν το κόστος και το μετακυλύουν ύστερα τα σούπερ-μάρκετ στους εμπόρους λιανικής πώλησης κ.ο.κ.

Άρα, λοιπόν, μέσα απ' αυτήν την αντίθεση βγαίνει η ουσία και η πραγματικότητα της υπόθεσης.

Ο ισχυρισμός, μάλιστα, ότι είμαστε σε μία ελεύθερη αγορά και την τιμή την καθορίζει ο ανταγωνισμός, για μας αποτελεί ένα μύθο. Είναι μία καλοστημένη παγίδα της Κυβέρνησης και των άλλων κομμάτων που έχουν την ίδια πολιτική κατεύθυνση, είτε είναι η Νέα Δημοκρατία είτε τα κόμματα τα οποία έχουν ένα προσανατολισμό στη διαχείριση του συστήματος, όπως είναι ο Συνασπισμός και οι άλλοι.

Βέβαια, για μας το ζήτημα είναι ξεκάθαρο. Μπορεί, δηλαδή, να υπάρχει διαφορετική τιμή πώλησης ενός προϊόντος από την αξία και την τιμή που έχει το ίδιο το εμπόρευμα. Βέβαια, το ζήτημα είναι ότι για τις μεγάλες επιχειρήσεις που έχουν –όπως λέμε– υψηλή οργανική σύνθεση στο κεφάλαιο και έχουν μεγαλύτερη παραγωγικότητα της εργασίας, εκεί θα είναι μικρότερο το κόστος παραγωγής σε σύγκριση με άλλες επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν χαμηλή οργανική σύνθεση και, κατ' επέκταση, η τιμή και η αξία των εμπορευμάτων της κάθε επιχείρησης θα είναι διαφορετική. Στην περίπτωση αυτή θα είναι διαφορετικό και το κόστος κέρδους.

Μέσα απ' αυτόν, λοιπόν, τον οξύ ανταγωνισμό, βλέπουμε να εξασφαλίζονται περισσότερα κέρδη μέσα από τη μείωση του κόστους παραγωγής. Εδώ, μάλιστα, είναι το πρόβλημα, εάν οι μεγάλες επιχειρήσεις μπορούν να αντέξουν έναν ανταγωνισμό, μέχρι να εξαφανιστούν από τη μέση τις μικρές επιχειρήσεις, είτε μέσα από εξαγορές, συγχωνεύσεις ή το κλείσιμο των μικρών ή μεσαίων επιχειρήσεων. Αυτό είναι που λέμε συγκέντρωση κεφαλαίου και παραγωγής. Μέσα από τη συγκεκριμένη διαδικασία σχηματοποιούνται ολιγοπωλιακές καταστάσεις στην αγορά, επικρατούν δηλαδή τα μονοπώλια τα οποία καθορίζουν και τελικά την τιμή πώλησης.

Είναι γνωστό ότι το κεφάλαιο πιέζει -και θα πιέζει- για μεγαλύτερα κέρδη. Άλλωστε, αυτή είναι και η πίστη του κεφαλαίου. Αυτό γίνεται, κυρίως, με τη μείωση του κόστους παραγωγής. Ποιοι παράγοντες επιδρούν σ' αυτό; Είναι οι τιμές των πρώτων υλών και άλλων υλικών, το φορολογικό σύστημα, οι επιδοτήσεις του κράτους, οι κρατικές προμήθειες, το τραπεζικό σύστημα που λειτουργεί μέσα στα πλαίσια. Βέβαια, το κυριότερο απ' όλα είναι οι αμοιβές των εργαζομένων και οι τιμές στην αγορά.

Αυτούς τους παράγοντες εξασφαλίζουν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας προς τους καπιταλιστές. Κυρίως, εξασφαλίζουν τη δυνατότητα να συμπίεζον τις αμοιβές των εργαζομένων, αυξάνοντας έτσι την εκμετάλλευση των εργατών και των υπαλλήλων, δίνοντας τους τη δυνατότητα να διαμορφώνουν ανεξέλεγκτα τις τιμές των προϊόντων στην αγορά.

Αυτή, λοιπόν, είναι η ελεύθερη αγορά και η νεοφιλελεύθερη πολιτική της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας, που για την εξασφάλιση μεγαλύτερων κερδών έχουν καταργήσει εδώ και πολλά χρόνια αγορανομικές διατάξεις που υπήρχαν για κάποιον –έστω υποτυπώδη– έλεγχο των τιμών. Γι' αυτό το λόγο, είναι υποκρισία αυτών των πολιτικών δυνάμεων το δήθεν ενδιαφέρον για τις ανατιμήσεις που εξανεμίζουν το πενιχρό ήδη εισόδημα των εργαζομένων.

Πιστεύω, μάλιστα, ότι είναι δημαγωγία και κοροϊδία απέναντι στο λαό το περίφημο μπουκοτάζ που έγινε –ή αυτό που θα γίνει– στο οποίο η Κυβέρνηση ίσως για μία ακόμα φορά καλέσει τον ελληνικό λαό να συμμετέχει.

Είναι ξεκάθαρο για μας ότι, όταν θέλεις να ελέγξεις τις τιμές της αγοράς, ώστε να αποτραπεί η κλοπή των λαϊκών εισοδημάτων, πρέπει να κάνεις τα παρακάτω: Πρώτο και κύριο, πρέπει να ελέγξεις τις τιμές των πρώτων υλών, τις εισαγωγές των εμπορευμάτων, το τραπεζικό σύστημα –δηλαδή τους όρους δανεισμού, κλπ– να βάζεις όριο στα ποσοστά κέρδους, με τα οποία θα λειτουργούν οι επιχειρήσεις.

Τέτοιες, όμως, παρεμβάσεις που είναι ευνοϊκές για τα λαϊκά

στρώματα, αφού αποβλέπουν στη διατήρηση των τιμών της αγοράς σε ελεγχόμενα επίπεδα και με μισθούς και μεροκάματα που θα εξασφαλίζουν τις λαϊκές ανάγκες, δεν μπορούν να γίνουν στα πλαίσια του καπιταλισμού, όπου το κέρδος των καπιταλιστών μπαίνει πάνω από τα συμφέροντα του εργαζόμενου λαού. Επίσης, τέτοιες παρεμβάσεις δεν μπορούν να κάνουν ούτε η Κυβέρνηση ούτε τα κόμματα που επιδιώκουν τη διαχείριση αυτού του συστήματος, είτε είναι η Νέα Δημοκρατία είτε άλλα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Σ' αυτό το ζήτημα, βέβαια, βλέπουμε και τη λειτουργία των δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων που μέσα από την Κυβέρνηση σαν κύριο στόχο έχουν την αύξηση της κερδοφορίας, μέσα από την αύξηση των τιμολογίων. Μιλάμε, βεβαίως, για το νερό, για τον Ο.Τ.Ε., για το ρεύμα ή για κάθε υπηρεσία που παρέχεται προς τον εργαζόμενο λαό. Βέβαια, αυτήν την κερδοφορία την αξιοποιεί για τις ιδιωτικοποιήσεις, προκειμένου να βρεθεί ο κατάλληλος στρατηγικός επενδυτής ή μέσα από το χρηματιστήριο.

Βέβαια, αυτές τις τιμές δεν τις πληρώνει ούτε η βιομηχανία ούτε το εμπόριο, αλλά μετακυλούνται μέσα από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας στον καταναλωτή που είναι ο εργαζόμενος λαός.

Τέτοιες παρεμβάσεις μπορούν να γίνουν από λαϊκή εξουσία, λαϊκή οικονομία, που θα στηρίζεται στην κοινωνικοποιημένη ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής με στόχο την ευημερία του λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά λέγονται για τη φορολογική μεταρρύθμιση που έχει εξαγγείλει η Κυβέρνηση. Για μας βέβαια είναι καθαρό ότι η φορολογική μεταρρύθμιση θα εξυπηρετήσει τη μεγάλη πρόκληση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, δηλαδή, θα βοηθήσει στην αύξηση της κεφαλαιοποίησης και στην ενίσχυση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Αυτή, λοιπόν, την ταξική φορολογική μεταρρύθμιση προσπαθεί η Κυβέρνηση να την παρουσιάσει ως δεδομένη και απαραίτητη για την ενσωμάτωση της ελληνικής οικονομίας μέσα στις δομές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πολιτική όμως μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των κερδών και της περιουσίας του κεφαλαίου ξεκίνησε εδώ και δέκα χρόνια περίπου επί κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας το 1992. Μείωσε το συντελεστή φορολογίας των εισηγμένων επιχειρήσεων στο χρηματιστήριο από το 40% στο 35%. Μείωσε τον ανώτατο συντελεστή φυσικών προσώπων από το 65% στο 45%. Αύξησε τους συντελεστές της έμμεσης φορολογίας από το 6% στο 8%, από το 16% στο 18% και προχώρησε βέβαια στη μετάταξη πολλών αγαθών από το 8% στο 18% με κατάργηση του 36%, που ήταν ο ανώτατος φορολογικός συντελεστής για τα είδη πολυτελείας. Επέβαλλε μεγάλες αυξήσεις στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως είναι τα ονοπνευματώδη, ο καπνός και τα πετρελαιοειδή. Θα θυμόμαστε όλοι βέβαια την αύξηση του κ. Ανδριανόπουλου κατά 50 δραχμές το λίτρο.

Το 1999 και το 2001 συνέχισε αυτήν τη φορολογική μεταρρύθμιση το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τι έκανε; Μείωσε τη φορολογία των κερδών των ανωνύμων εταιρειών εκτός του χρηματιστηρίου από το 40% στο 35%. Μείωσε τον ανώτατο συντελεστή φυσικών προσώπων από το 45% στο 40%. Μείωσε τη φορολογία των ανωνύμων εταιρειών, που συγχωνεύονται, κατά 10% το πρώτο έτος και κατά 5% το δεύτερο έτος. Μείωσε το φορολογικό συντελεστή των ανωνύμων εταιρειών λόγω προσλήψεων άλλες 2,5 ποσοστιαίες μονάδες ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα εξαντλήσω και τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

... κατεβάζοντας δηλαδή το 35% στο 32,5%. Μείωσε το φόρο που επιβάλλεται στις χρηματιστηριακές συναλλαγές κατά 50%. Μιλάμε για συναλλαγές στις οποίες φορολογούνται και οι μικροί επενδυτές και όχι τα κέρδη των επιχειρήσεων, που ήταν, επαναλαμβάνω, δεκάδες τρισεκατομμύρια δραχμές.

Γι' αυτό τα φορολογικά μέτρα που πρόσφατα έχει εξαγγείλει η Κυβέρνηση, δεν ενισχύουν τα εργατικά και λαϊκά οικογενεια-

κά εισοδήματα, δεν αλλάζουν τον ταξικό φορομηχανικό χαρακτήρα του φορολογικού συστήματος. Η πλουσιοπάροχη, κατά την Κυβέρνηση, αύξηση του αφορολόγητου ορίου στα 10.000 ευρώ για μισθωτούς και συνταξιούχους ήδη έχει εξανεμιστεί από τη μεγάλη ακρίβεια και με τα έξοδα της υγείας και της παιδείας, τώρα που άνοιξαν τα σχολεία, πολύ καλά βλέπουμε που θα εκτιναχθεί ο οικογενειακός λαϊκός προϋπολογισμός. Αν υπολογιστούν βέβαια και οι μειώσεις που έγιναν στις δαπάνες με αποδείξεις, στην αγορά ηλεκτρικών ειδών, στην αγορά των ηλεκτρονικών υπολογιστών, των τόκων δανείων πρώτης κατοικίας, στο ενοίκιο και στις ιατρικές δαπάνες, τότε παρατηρούμε ότι η περίφημη κατά την Κυβέρνηση προπαγάνδα «αύξηση των αφορολόγητων» είναι στην ουσία μείωση.

Αν, επίσης, ληφθεί υπόψη ότι τόσα χρόνια δεν υπήρξε τιμηριοποίηση της φορολογικής κλίμακας, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι και τα άλλα λαϊκά στρώματα έχασαν εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές. Επίσης, προβάλλει η Κυβέρνηση ως μεγάλη προσφορά την αύξηση της απαλλαγής του ποσού για την ασφάλιση. Δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να ικανοποιεί το αίτημα των ασφαλιστικών εταιρειών στα πλαίσια των αλλαγών της κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή, να παραδώσει το συνταξιοδοτικό, την υγεία, την παιδεία και την πρόνοια στο ιδιωτικό κεφάλαιο.

Επίσης το αφορολόγητο των 20.000 ευρώ στους πολύτεκνους με τρία παιδιά δίνεται μόνο στους μισθωτούς. Γιατί όχι και στα άλλα λαϊκά στρώματα, που είναι οι μικροεπαγγελματίες και οι φτωχοί και μεσαίοι αγρότες; Αυτό είναι ένα ερώτημα που θα πρέπει να απαντηθεί.

Τα ίδια σχεδόν ισχύουν και για το αφορολόγητο των νυν μισθωτών. Υπάρχουν και εδώ χαμηλά εισοδήματα και τα 8.400 ευρώ πιστεύουμε ότι είναι ένα μηδαμινό αφορολόγητο. Μάλιστα, σε αυτήν την κατηγορία ο χαμηλός συντελεστής 5% εξαφανίζεται, που σημαίνει δηλαδή ότι θα φορολογηθούν παραπάνω οι μη μισθωτοί και συνταξιούχοι.

Ο ισχυρισμός δε ότι το 60% των πολιτών δεν φορολογείται και δεν θα χρειάζεται μάλλον να καταθέσει και φορολογική δήλωση, αποτελεί μια έμμεση ομολογία της Κυβέρνησης ότι μεγαλώνει το ποσοστό των συμπολιτών μας, που ζει κάτω από το όριο της φτώχειας.

Στόχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τα μεσαία εισοδήματα. Αυτό κατά τον κ. Σημίτη είναι μια φορολογική δικαιοσύνη. Εμείς πιστεύουμε ότι θα ακολουθήσουν και άλλα νομοσχέδια για τη φορολογία, μετά τις εκλογές, που θα έχουν να κάνουν με την ακίνητη περιουσία και ιδίως με την μικροϊδιοκτησία, με τις υπεράκτιες εταιρείες που θα δοθούν μεγάλες φοροαπαλλαγές, προκειμένου να εισέλθουν στη χώρα μας, θα υπάρξει –παρότι η Κυβέρνηση το έχει απορρίψει για το 2002 και για το 2003- αύξηση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και βέβαια θα υπάρξει παραπέρα η μείωση των ανωτάτων φορολογικών συντελεστών για το μεγάλο κεφάλαιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς πιστεύουμε ότι είναι ώριμες οι συνθήκες για να πραγματοποιηθούν αυτά που λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ότι θα πρέπει δηλαδή οι μισθοί και τα μεροκάματα να αυξηθούν κατά πολύ, ούτως ώστε να καλύψουν τις πραγματικές λαϊκές ανάγκες, ότι το αφορολόγητο θα πρέπει να αυξηθεί στα 15.000 ευρώ και από κει και πάνω να κλιμακώνεται ανάλογα με τα παιδιά κ.λπ., ότι θα πρέπει η υγεία και η παιδεία να μην παραδοθούν στα χέρια του ιδιωτικού κεφαλαίου, να μείνουν κάτω από το δημόσιο έλεγχο και να παραδίδονται δημόσια και δωρεάν στο λαό, ότι θα πρέπει να παρθούν μέτρα για την ακρίβεια, να μειωθούν οι συντελεστές του Φ.Π.Α., ούτως ώστε αυτά τα λαϊκά στρώματα που έχουν κατανάλωση στα πλατιά είδη λαϊκής ανάγκης να μην πληρώνουν.

Διότι σ' αυτό το σημείο η Κυβέρνηση δημαγωγεί ασύστολα, λέγοντας «έχουμε μικρύνει το χάσμα μεταξύ έμμεσων και άμεσων φόρων». Το ότι έγινε μια τέτοια μικρή μείωση σε σχέση με τη Νέα Δημοκρατία είναι γεγονός. Αλλά όμως αν πάρουμε τα συγκεκριμένα στοιχεία, τότε θα δούμε ότι αυτή η αναλογία άμεσων και έμμεσων φόρων αρχίζει και πάλι να αυξάνει υπέρ των έμμεσων φόρων.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι κτυπάτε, μέσα από την αύξηση της έμμεσης φορολογίας, τα πλατιά λαϊκά στρώματα.

Πιστεύουμε ότι αυτές οι προτάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είναι και ρεαλιστικές και πραγματοποιήσιμες. Εξάλλου απευθυνόμαστε στους εργάτες, στους υπαλλήλους, στους φτωχούς και μεσαίους αγρότες, στους μικροεπαγγελματίες, στους συνταξιούχους, στη νεολαία, ώστε να αποτελέσουν ένα πλατύ λαϊκό μέτωπο για να βάλουν φραγμό σ' αυτή την πολιτική που ισοπεδώνει μισθούς, μεροκάματα, ισοπεδώνει την παιδεία, την υγεία, προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου.

Πιστεύουμε ότι υπάρχουν τα δείγματα εκείνα και μέσα από αυτές τις συσπειρώσεις θα υπάρξει το λαϊκό μέτωπο, για να μπορέσουμε να ακολουθήσουμε μια διαφορετική οικονομική ανάπτυξη προς όφελος του λαού και της χώρας.

Ευχαριστώ.

Καταθέτω, κυρίες Πρόεδρε, στα Πρακτικά τόσο τη μελέτη του Ινστιτούτου Εργασίας, αλλά και τις ανατιμήσεις των σούπερ μάρκετ από την τιμοληψία που έχει κάνει το Υπουργείο Ανάπτυξης, όσο και τη μελέτη για τα κέρδη των σούπερ μάρκετ και των πολυκαταστημάτων. Είναι η πηγή εδώ –και θα την παραδώσω- που πραγματικά αποδεικνύει, ποιοι βγάζουν πολλά λεφτά μέσα από την πολιτική της κυβέρνησης που τους ευνοεί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άγγελος Τζέκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες μελέτες, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι από τη Νέα Δημοκρατία ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τη συζήτηση της επερώτησης ο Βουλευτής Α' Αθήνας κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης.

Επίσης από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για τη σημερινή επερώτηση ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Η Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κα Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Το τελευταίο διάστημα ο Πρωθυπουργός και γενικότερα τα κυβερνητικά στελέχη, όλο και πιο συχνά κάνουν αναφορά στη διεθνή ύφεση, στις διεθνείς εξελίξεις στον τομέα της οικονομίας, προσπαθώντας εμμέσως να προειδοποιήσουν το λαό ή να τον ενημερώσουν, όπως λένε, ότι πιθανόν να υπάρξουν ορισμένες δυσκολίες, παρεκκλίσεις και αποκλίσεις από τα διακηρυγμένα ευχολόγια και την υποσχυσολογία.

Αναμφισβήτητα και εμείς παρακολουθούμε τις εξελίξεις αυτές που τώρα πια δεν αγκαλιάζουν τις λεγόμενες υπό ανάπτυξη χώρες, αλλά πλήττουν την καρδιά των ισχυρών καπιταλιστικών χωρών, τις ίδιες της Ηνωμένες Πολιτείες και αρκετές χώρες της Ευρώπης. Βεβαίως, είναι μια ύφεση που δεν έχει πάρει ακόμα τα χαρακτηριστικά ή δεν ξέρουμε ακριβώς, αν θα πάρει τα χαρακτηριστικά μιας οξυμένης κρίσης, αναμφισβήτητα όμως οι εξελίξεις είναι αρνητικές και δυσοίωνες και απ' όσο λένε και οι τελευταίες προβλέψεις, ενώ στο τέλος του 2002 φαινόταν ότι η ύφεση θα υποχωρήσει, αυτή παρατείνεται και για το 2003.

Το πρόβλημα όμως δεν είναι αυτό. Υπάρχουν δύο ζητήματα. Το ένα ζήτημα είναι ότι δεν ακούσαμε τον κυβερνητικό προβληματισμό: Πού οφείλεται αυτή η ύφεση; Πώς εξηγείται; Έχουμε, παραδείγματος χάρι, τι συμπτώματα;

Το δεύτερο ζήτημα για εμάς είναι το εξής: Θα καταλαβαίναμε την επίκληση των διεθνών εξελίξεων στο βαθμό, που στην Ελλάδα θα ακολουθούσαν μία διαφορετική πολιτική, μία πολιτική σε διαφορετική κατεύθυνση και φιλοσοφία απ' αυτήν που ακολουθείται διεθνώς, αν είχαμε μία διαφορετική στρατηγική. Αναμφισβήτητα και η πιο καλή και η πιο φιλολαϊκή στρατηγική θα επηρεάζονταν αρνητικά από τις αρνητικές διεθνείς εξελίξεις. Καμία χώρα δεν μπορεί να θεωρηθεί χώρα-φρούριο, που μπορεί να υψώσει τείχη απέναντι σε διεθνή τέτοια γεγονότα.

Δεν ισχύει όμως αυτό για την Ελλάδα και την πολιτική της ελληνικής Κυβέρνησης, δεδομένου ότι η ελληνική Κυβέρνηση

είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τη διεθνή στρατηγική, η οποία ακολουθείται με τις γνωστές εξελίξεις, όπου έχουμε την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς, την αρπαγή κυριολεκτικά κοινωνικών κατακτήσεων, ιδιωτικοποιήσεις, ανατροπή των εργασιακών σχέσεων με όλη αυτήν τη φιλοσοφία της ανταγωνιστικότητας, της παραγωγικότητας, της αύξησης της πίτας για τους λίγους.

Επομένως, για εμάς, στην Ελλάδα, υπάρχουν και εκείνοι οι εσωτερικοί κυρίως παράγοντες, οι οποίοι θα οξυνθούν και μέσα σε ένα τέτοιο διεθνή περίγυρο και με τέτοιες διεθνείς οικονομικές εξελίξεις. Για εμάς λοιπόν δεν αθώνεται η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επικαλούμενη όλα αυτά τα διεθνή γεγονότα.

Υπάρχει και μία άλλη πλευρά, που έχει σχέση με τις βαθύτερες αιτίες της ύφεσης. Πρόκειται για μία παρενέργεια, για μία παρέκκλιση από κάποιες συμπεριφορές ή αντιλήψεις, που υιοθετήθηκαν τα τελευταία χρόνια; Πρόκειται για ορισμένα συμπτώματα, τα οποία οφείλονται σε κάποιον ιό που χτύπησε τη διεθνή καπιταλιστική οικονομία;

Αν κανείς μελετήσει, πέρα από τις δικές μας απόψεις, τις διεθνείς εκτιμήσεις, το συμπέρασμα βγαίνει με άλλους όρους ιδεολογικούς απ' αυτούς, που χρησιμοποιούμε εμείς. Το συμπέρασμα είναι ότι όλη αυτή η υπόθεση είναι σύμφυτη με τη συγκέντρωση κεφαλαίου, με την ίδια τη κερδοφορία και όχι απλά με το θέμα της κερδοσκοπίας.

Αναμφισβήτητα λοιπόν έχουμε τα κλασικά φαινόμενα, όπου από τη μια μεριά διαμορφώνεται μία υπερπαραγωγή, που συσχετίζεται όμως με μία διαδικασία συνεχούς υποκατανάλωσης. Δεν θα έλεγε βέβαια κανείς ότι είναι μία πραγματική υπερπαραγωγή σε σχέση με τις ανάγκες, αλλά υπερπαραγωγή σε σχέση με την ικανότητα των λαών –μιλώ γενικότερα– να καταναλώνουν τα παραγόμενα αγαθά και τις υπηρεσίες. Είναι μία ικανότητα καθαρά χρηματοδοτική και όχι βεβαίως κάτι το υποκειμενικό.

Το πρόβλημα για εμάς είναι ακριβώς ότι οξύνεται η κατάσταση και δυσκολεύει και εξαιτίας της διεθνούς ύφεσης. Θεωρούμε όμως ότι ο εσωτερικός παράγοντας παίζει αποφασιστική σημασία.

Ο κ. Σημίτης είπε ότι η πίτα αυξάνεται. Τον παρακολούθησα χτες κατά την επίσκεψή του, αν δεν κάνω λάθος, στο γήπεδο ή στο κέντρο της άρσης βαρών, στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις, όπου εκεί είπε ότι «η πίτα αυξάνει και ένας από τους βασικούς παράγοντες είναι ό,τι συνεπάγεται από έργα και δραστηριότητες για την πραγματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων».

Η πίτα είχε αυξηθεί –είναι γεγονός– και άρχισε να αυξάνεται στην Ελλάδα τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1990. Δεν θα σταθώ για ποιους λόγους αυξήθηκε αυτή η πίτα ή ποιους σκοπούς υπηρετούσε. Σημασία έχει ότι η αυξημένη αυτή πίτα δεν συνοδεύτηκε καθόλου –και αυτό το δείχνουν και τα επίσημα στοιχεία– από τη σχετική ή και απόλυτη βελτίωση της ζωής των εργαζομένων. Η πίτα μεγάλωσε και έφαγαν οι λιγότεροι τα μεγαλύτερα κομμάτια.

Γιατί τα λέμε αυτά; Γιατί εδώ πρέπει να ξεκαθαριστεί το ζήτημα και νομίζουμε ότι πρέπει να ξεκαθαριστεί το ζήτημα και από κόμματα και από το οργανωμένο κίνημα, ιδιαίτερα από τα συνδικαλιστικά όργανα των εργαζομένων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων.

Θα δεχθούμε τελικά την επίκληση της διεθνούς ύφεσης και των δυσκολιών, που προστίθενται στην Ελλάδα; Θα δεχθούμε ως παράγοντα καθορισμού των κατακτήσεων των εργαζομένων ή των απολαβών τους το ζήτημα της ανταγωνιστικότητας, της παραγωγικότητας, της ύφεσης κ.λπ.; Θα δεχθούμε όλα αυτά είτε πραγματοποιούνται είτε δεν πραγματοποιούνται; Η παραγωγικότητα βρίσκεται σε πορεία προόδου, η ανταγωνιστικότητα όχι, η σύγκλιση δεν προωθείται. Θα δεχθούμε αυτούς τους στόχους, που θέτει η Κυβέρνηση ως εθνικούς στόχους, ως στόχους, στους οποίους θα πρέπει να ευθυγραμμιστούν, να συμμορφωθούν και να υποταχθούν οι εργαζόμενοι;

Εμείς λέμε «όχι», διότι άλλοι είναι οι στόχοι της πλουτοκρατίας του τόπου μας και άλλοι είναι οι στόχοι των εργαζομένων.

Η εικόνα της κατάστασης των εργαζομένων που δίνει ο κ. Σημίτης δεν είναι ωραιοποιημένη, όπως ακούμε. Μακάρι να

ήταν ωραιοποιημένη, γιατί τότε η οικονομία θα ήταν κάτι καλό, κάτι ωραίο, που θα ωραιοποιούνταν. Πρόκειται για πλήρη παραποίηση και αντιστροφή της πραγματικότητας. Εδώ έχουμε σαφή επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου των λαών, σαφή επιδείνωση των εισοδημάτων, σαφή επιδείνωση όλων εκείνων των παραγόντων που αναφέρονται στην καθημερινότητα της ζωής μας και σ' αυτό που εμείς λέμε κοινωνική λαϊκή ευημερία, που είναι το ζητούμενο. Δεν θα κάνω καμία λεπτομερειακή αναφορά σ' αυτό, νομίζω ότι ο εισηγητής μας έθεσε ολοκληρωμένα τα ζητήματα.

Θα ήθελα να σταθώ σε εκείνους τους κρίσιμους παράγοντες που καθορίζουν τη στάση μας απέναντι στην πολιτική της Κυβέρνησης και τη στάση μας απέναντι στις διεκδικήσεις των εργαζομένων. Πρώτο ζήτημα: Η άλλη όψη της παραγωγικότητας, της ανταγωνιστικότητας, της σύγκλισης κ.λπ. είναι οι εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων, που για μας είναι το θεμέλιο, πάνω στο οποίο στηρίζονται όλα τα άλλα. Δεν μπορεί η Κυβέρνηση να μιλάει παραδείγματος χάρη για φοροαπαλλαγές, για κοινωνική πολιτική, για εισοδηματική πολιτική, όπως την βλέπει και την καταλαβαίνει η ίδια, χωρίς να ξεκινάει από το ένα το κρατούμενο, που είναι για μας οι εργασιακές σχέσεις. Είναι καλό να γίνονται αυξήσεις, όχι τα «ψιχούλα» που σκέφτεστε να δώσετε, αλλά, θα έλεγα, και λίγο παραπάνω. Αυτές δεν μπορούν να αποτιμηθούν σαν αυξήσεις, που έχουν αποτέλεσμα στο βιοτικό επίπεδο του εργαζόμενου, αν δεν ξεκινήσουμε από το ζήτημα του τι εργασιακές σχέσεις ισχύουν.

Αναμφισβήτητα, η Ελλάδα θεωρείται ότι υστερεί σε ορισμένα πράγματα σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την έννοια ότι στην Ελλάδα, κάτω από την αντίσταση και τη δράση των εργαζομένων, αλλά και για μια σειρά από άλλους παράγοντες προσαρμογής, το ποσοστό της μερικής απασχόλησης παραμένει σχετικά χαμηλό.

Τα μέτρα που λαμβάνονται τώρα από τη μεριά της Κυβέρνησης είναι προς την εξής κατεύθυνση: Γενίκευση της εργασιακής ευελιξίας, αναδιάρθρωση του εργάσιμου χρόνου, πράγμα που βεβαίως οδηγεί στην αύξηση του ποσοστού της μερικής απασχόλησης, αλλά και σε ορισμένες άλλες εκφράσεις, που έχουν η εργασιακή ευελιξία και η αναδιάρθρωση του εργάσιμου χρόνου, που είναι το κυνήγι της πολλαπλής απασχόλησης για ένα μεροκάματο και για ένα μισθό και η παράταση του εργάσιμου χρόνου και γι' αυτούς που δουλεύουν με μερική απασχόληση. Δηλαδή, ενώ η μερική απασχόληση θεωρείται ως μία βασική μονάδα, από κει και πέρα οι ίδιοι οι μερικοί απασχολούμενοι δουλεύουν περισσότερο, δεν αμείβονται όλες τις υπερωρίες που θα αμείβονταν κι έτσι δημιουργείται το εξής θέμα: Έχεις τη σταθερή και πλήρη απασχόληση με πάρα πολύ χαμηλό μισθό, έχεις την ανεργία, άρα προτίμησε τη μερική απασχόληση, που σου δίνει τάχα τη δυνατότητα να προσθέσεις νέες ώρες απασχόλησης, που στην πραγματικότητα είναι παράταση του εργάσιμου χρόνου και μείωση του επιπέδου απόδοσης των υπερωριών σε σχέση με αυτά που ίσχυαν κατά το παρελθόν.

Για μας, λοιπόν, το θέμα των εργασιακών σχέσεων είναι θεμελιώδες, γι' αυτό, όταν ζητάμε αυξήσεις μισθών, παραδείγματος χάρι όταν λέμε να είναι χίλια ευρώ ο κατώτατος μισθός, σαράβντα ένα ευρώ το μεροκάματο, οκτακόσια είκοσι ευρώ η κατώτατη σύνταξη και δεκαπέντε χιλιάδες αφορολόγητο, το συνδυάζουμε ταυτόχρονα με τη δημιουργία προϋποθέσεων, με την πάλη για σταθερή και πλήρη απασχόληση με κανονικές αποδοχές. Εμείς εδώ, βεβαίως, λαμβάνουμε υπόψη και την ανάγκη της μείωσης του εργάσιμου χρόνου σε ένα καθολικό και γενικευμένο τριανταπεντάωρο.

Θα πω για άλλη μια φορά ότι δεν μπορούμε να αποκόψουμε την αύξηση από το είδος των εργασιακών σχέσεων που κυριαρχούν. Για μας αυτή είναι η βάση, γιατί από κει και πέρα αρχίζει να υπάρχει μερική κοινωνική ασφάλιση, μερική πρόνοια, μερική περίθαλψη, μερικά τα πάντα. Αναμφισβήτητα, αν ένας άνθρωπος αποφασίσει να ζήσει μέσα σ' αυτήν τη «στρούγκα» των ψευτοδιλημμάτων, μπορεί να θεωρείται καλύτερη επιλογή γι' αυτόν η μερική απασχόληση, που και αυτή δεν θα είναι μόνιμη, αλλά περιοδική, από τη μόνιμη ανεργία.

Αλλά το ζήτημα είναι αν θα βάλουμε στο μεγάλο ή το μικρό

κρεβάτι του Προκρούστη τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες και το δίκαιο των εργαζομένων. Εμείς απαντάμε όχι. Υπάρχει όμως και άλλη πλευρά, την οποία δεν θα αναπτύξω. Είναι γνωστή πάρα πολλές φορές την έχουμε αναπτύξει, η εμπορευματοποίηση της κοινωνικής πολιτικής, η ταχύρυθμη παραπέρα και εμβάθυνση της εμπορευματοποίησης στην κοινωνική πολιτική, πάντα βεβαίως με ένα διευρυμένο και ένα ανεκτικότερο σε σχέση με το σήμερα σύστημα κοινωνικής πολιτικής, πάντα ο εργαζόμενος είχε ελλείψεις και χρειαζόταν να βάλει το χέρι στην τσέπη, μόνο που τώρα θα το βάζει πιο πολλές φορές, παρά να χρειάζεται να χρησιμοποιεί αυτό το βιβλιário, που υποτίθεται ότι του δίνει τις κοινωνικές παροχές, τις οποίες έχει χρυσοπληρώσει με πολλούς τρόπους και με τις υψηλές, σε σχέση με τα εισοδήματα εργατικές κρατήσεις.

Νομίζω ότι είναι μια χαρακτηριστική απόδειξη των τελευταίων εξελίξεων το ότι με τις καινούργιες φορολογικές μεταρρυθμίσεις που έκανε η Κυβέρνηση, προέβλεψε την αύξηση των κινήτρων για την καταφυγή στην ιδιωτική κοινωνική ασφάλιση. Είναι μια από τις παραμέτρους το νέο μέτρο της Κυβέρνησης. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Αν παραδείγματος χάρι είμαστε σε μια πορεία όπου το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, γενικότερα η κοινωνική πολιτική γινόταν πιο σύγχρονη, ευρύτερη, ουσιαστικότερη, αντιμετώπιζε, αν θέλετε, όλες τις κακοδιαχειρίσεις και κακοτεχνίες του παρελθόντος, τότε δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να δίνονται κίνητρα για την κοινωνική ασφάλιση, που στην πραγματικότητα σημαίνει κίνητρα για τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες.

Ήθελα να θέσω ακόμα και ένα άλλο στοιχείο, που έχει σχέση με τις περιφέρειες φοροαπαλλαγές που προχώρησε η Κυβέρνηση. Υπολογίζεται με βάση τα στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, αν δεν κάνω λάθος, ότι αυτές φτάνουν το ύψος του 1,4 δισεκατομμυρίου ευρώ. Όμως αυτές οι φοροαπαλλαγές δεν αφορούν τα φτωχά λαϊκά στρώματα, ή ας το πω γενικότερα, μόνο τα λαϊκά στρώματα. Πάνω από 700 δισεκατομμύρια ευρώ αφορούν μεγαλοεπιχειρηματίες και μεγαλοεισοδηματίες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Επαίρεται η Κυβέρνηση ότι όσοι έχουν εισόδημα πέντε εκατομμύρια δραχμές το χρόνο πρέπει να κάνουν φορολογικές δηλώσεις. Δηλαδή υπάρχει μία απαλλαγή από τη γραφειοκρατία και την ατομική και κυρίως τις εφορίες, που ξέρουν πολύ καλά ότι η επεξεργασία των φορολογικών δηλώσεων στις εφορίες στοιχίζει πάρα πολύ.

Εγώ θα έλεγα και μια άλλη πλευρά και την αποδίδω στην Κυβέρνηση, η οποία έχει μια αρκετά καλή επικοινωνιακή πολιτική, με λίγες εξαιρέσεις. Τι εντύπωση δημιουργείται στον κόσμο; Ότι υπάρχουν αυτοί που παίρνουν πέντε εκατομμύρια και αυτοί που παίρνουν πέντε εκατομμύρια και πάνω. Αν κάνουμε μια διαβάθμιση, θα δούμε ότι αυτοί που παίρνουν πέντε εκατομμύρια και πάνω δεν είναι στο τεσεράμισι ή στο τέσσερα, υπάρχουν οικογένειες και με δύο και με δύομισι εκατομμύρια και παρακάτω. Και να σας πω και κάτι, χρήσιμο θα ήταν για τη στατιστική κι ας είχε περισσότερη γραφειοκρατία, να υπέβαλαν φορολογικές δηλώσεις όλοι, να μπορούσαμε να ξέρουμε πόσες οικογένειες έχουν ενάμισι, δύο, δύομισι, τρία, τρία διακόσια εκατομμύρια το χρόνο. Βολεύεται η Κυβέρνηση, μας μένει το πέντε εκατομμύρια. Το κυριότερο όμως είναι το ζήτημα ότι ψίχουλα φοροαπαλλαγών, που όπως είπε ο Άγγελος Τζέκης, αντισταθμίζονται με άλλες εισφορές και από εκεί και πέρα ανοίγει ο δρόμος για να έχουμε συχνές φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο.

Από το 2003 αυξάνεται το κόστος του στεγαστικού δανείου. Αυτό το υπολογίζετε, απλά δεν το λέτε. Αυτά τα διαβάσαμε σε όλες τις εφημερίδες.

Δεύτερον, μειώνονται οι φοροαπαλλαγές για έξοδα που έχουν σχέση με αγορά αγαθών και υπηρεσιών.

Και αυτό βεβαίως για τις οικογένειες που έχουν 5, 6, 7 εκατομμύρια είναι ένα σοβαρό ποσόν. Ψίχουλα λοιπόν δίδετε και θα πάρετε δυστυχώς καρβέλια. Αυτή είναι η άποψή μας και γι' αυτό όχι μόνο καταδικάζουμε την πολιτική, αλλά θεωρούμε ότι ο ελληνικός λαός οφείλει, βγάζοντας συμπεράσματα βέβαια απ' όλη αυτή τη μακρόχρονη πείρα που έχει, να οργανώσει πολύ

καλύτερα, πολύ ενωτικότερα και μεθοδικότερα την αντίθεση και αντιμετώπισή του και για τις εξελίξεις στην Ελλάδα, αλλά και γιατί οι διεθνείς εξελίξεις θα δείξουν ότι θα σφίξει ακόμα περισσότερο η κατάσταση. Και δυστυχώς οι καινούργιοι τρομονόμοι που έρχονται δια στόματος του κ. Πετσάλη δεν αφορούν το εάν στον αρχηγό μιας τρομοκρατικής οργάνωσης πρέπει να επιβάλλονται περισσότερες ποινές απ' ό,τι στο ενεργούμενο μέλος- αυτό είναι κάτι το κατανοητό- αλλά κυρίως οι νέοι τρομονόμοι έρχονται για να προσπαθήσουν, να επιδιώξουν, να παρεμποδίσουν τη γνήσια και πραγματική έκφραση των διαθέσεων και αναζητήσεων του ελληνικού λαού που τα επόμενα χρόνια είναι βέβαιο ότι θα αντιδράσει πάρα πολύ έντονα. Γιατί δεν μπορούμε να φαντασθούμε ένα λαό να δέχεται αυτό το ζήτημα έτσι αδιαμαρτύρητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ.Τσιόγκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Οι αυξήσεις στα τιμολόγια των υπηρεσιών στο χρόνο που διανύουμε, όπως σε πολλά φάρμακα, στον Ο.Τ.Ε., στη Δ.Ε.Η., στην Ε.Υ.Δ.Α.Π., στα τέλη κυκλοφορίας, δείχνουν ότι η Κυβέρνηση πυροδότησε με την πολιτική της την ακρίβεια. Οι καθημερινές ανατιμήσεις και η αισχροκέρδεια, έχουν δημιουργήσει εκρηκτική κατάσταση στα πλατιά λαϊκά στρώματα. Η ακρίβεια είναι αποτέλεσμα της αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής, η οποία κινείται με βάση τις κατευθύνσεις της ΟΝΕ και της εφαρμογής και κυκλοφορίας του ευρώ από την αρχή του έτους, με τη στήριξη βέβαια και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και του Συνασπισμού.

Η πολιτική της Κυβέρνησης στο ασφαλιστικό, στις εργασιακές σχέσεις με τη μερική απασχόληση, με τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, με τις συμβάσεις έργου όπου οι εργαζόμενοι δεν έχουν δικαιώματα, με τις ασταμάτητες ιδιωτικοποιήσεις, με τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών στο Ι.Κ.Α. για όσους υπαλλήλους έχουν κάτω από 200.000 δραχμές μισθό, ακόμα και η εφαρμογή των τοπικών συμφώνων απασχόλησης, όπου εκεί δεν ισχύουν συλλογικές συμβάσεις, αλλά ισχύει ό,τι σύμβαση θα συνάψει ο εργοδότης με τον εργαζόμενο και βέβαια, το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας το οποίο η Κυβέρνηση προσπαθεί να το κρύψει με τη μερική απασχόληση, με το μοίρασμα δηλαδή της μιας θέσης εργασίας σε δύο τρία άτομα, με το μοίρασμα της φτώχειας, με το μοίρασμα του μισθού, με το μοίρασμα του μεροκάματου, αν θέλετε ακόμα και αυτό το απαράδεκτο επίδομα ανεργίας που παίρνει ένας στους τέσσερις άνεργους και το οποίο δεν φτάνει ούτε στο 50% του κατώτερου βασικού μεροκάματου και μόνο για ένα χρόνο, πρέπει να πούμε ότι έχουν επιδεινώσει πάρα πολύ την κατάσταση. Ακόμη αν θέλετε και αυτό το επίδομα των 50.000 δραχμών στους μακροχρόνια άνεργους βάζει τέτοιες προϋποθέσεις έτσι ώστε να μη μπορεί να το πάρει κανένας.

Ξέρετε ότι πάρα πολλοί μακροχρόνια άνεργοι που έχουν περάσει τους δώδεκα μήνες, πρέπει να έχουν εισόδημα κάτω από ένα εκατομμύριο, αλλά και να μην έχουν κανένα τεκμήριο πάνω από ένα εκατομμύριο. Μόνο μ' αυτές τις προϋποθέσεις μπορούν να το πάρουν. Και έτσι λοιπόν οι περισσότεροι κόβονται.

Αυτή η πολιτική, λοιπόν, υπηρετεί με συνέπεια τις εντολές των βιομηχάνων για να αυξάνουν τα κέρδη τους. Αποτελεί ταυτόχρονα πρόκληση για τον ελληνικό λαό και η ταύτιση των απόψεων της Κυβέρνησης και των βιομηχάνων για την οικονομική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση.

Η ακρίβεια δεν είναι καινούριο φαινόμενο στο καπιταλιστικό σύστημα. Όμως, στο τελευταίο διάστημα έχουμε έξαρση και κύματα ακρίβειας η οποία έχει πλήξει σοβαρά τα εργατικά λαϊκά εισοδήματα. Από την άλλη πλευρά όμως η οικονομική ολιγαρχία αυξάνει τα κέρδη της.

Πάνω σ' αυτό το οποίο έχουν διαμορφώσει από κοινού Κυβέρνηση, βιομήχανοι, μεγαλέμποροι, προσπαθούν να εξαπατήσουν τους εργαζόμενους. Όταν η Κυβέρνηση καλεί σε μποϊκοτάζ, υπονομεύει συνειδητά την εργατική λαϊκή πάλη.

Όταν η Κυβέρνηση λέει «ψάξτε να βρείτε φτηνότερα για να τιμωρήσετε αυτούς που πουλάνε ακριβά», μεταθέτει την οργανωμένη αντίσταση σε ατομική υπόθεση του κάθε καταναλωτή.

Όταν η Κυβέρνηση λέει ότι θα βγάλει μαύρες λίστες, όχι μόνο δεν τις βγάξει αλλά προσπαθεί να κρύψει και τις δικές τις ανατιμήσεις, άρα και τις δικές της ευθύνες.

Όταν η Κυβέρνηση λέει ότι φταίνει οι μισθοί για τον πληθωρισμό, έχει σαν στόχο να καθηλώσει ακόμα περισσότερο σε απaráδεκτα χαμηλά επίπεδα τους μισθούς και τα μεροκάματα τα οποία δεν μπορούν να καλύψουν τις βασικές και στοιχειώδεις ανάγκες της κάθε οικογένειας.

Η ακρίβεια και η αισχροκέρδεια είναι αποτέλεσμα της λεγόμενης ελεύθερης αγοράς η οποία λειτουργεί με τους κανόνες του κεφαλαίου, το οποίο απαιτεί ελευθερία κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, εργατικού δυναμικού, ενοικίασης των εργαζομένων με τη νομιμοποίηση των δουλεμπορικών γραφείων ευρέως εργασίας. Γι' αυτό οι εργαζόμενοι και όλα τα λαϊκά στρώματα δεν πρέπει να επαναπαύονται στις κυβερνητικές ανακοινώσεις αλλά ούτε και στη δημαγωγία της Νέας Δημοκρατίας για δήθεν ελέγχους στην αγορά, αφού τέτοιες εξαγγελίες έγιναν και στο παρελθόν και κανένα αποτέλεσμα δεν υπήρξε.

Αντίθετα, οι εργαζόμενοι πρέπει όχι μόνο να απορρίψουν την κυβερνητική πολιτική, αλλά και να αγωνιστούν για την ανατροπή της, γιατί αυτή η πολιτική κινείται στη γραμμή της ΟΝΕ και του ευρώ που κάνει το λαό φτωχό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η ακρίβεια και τα κοινωνικοασφαλιστικά εργασιακά δικαιώματα, η υγεία και η παιδεία, η πρόνοια, οι ιδιωτικοποιήσεις, η καθήλωση των μισθών και των ημερομισθίων είναι πολιτική που εφαρμόζει με συνέπεια η Κυβέρνηση για να αυξάνει τα κέρδη των καπιταλιστών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η συνολική πολιτική της Κυβέρνησης λεηλατεί το εργατικό εισόδημα, ξεκληρίζει τη φτωχή αγροτιά, βάζει λουκέτο στα μικρομάγαζα, οδηγεί στη χρεοκοπία χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους, καταδικάζει στην εξαθλίωση χιλιάδες συνταξιούχους, οδηγεί στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους, βγάζει στο περιθώριο τη νεολαία.

Το κόμμα μας, το Κ.Κ.Ε., απορρίπτει και καταδικάζει την πολιτική της ακρίβειας και των ανατιμήσεων, την πολιτική της κερδοσκοπίας του μεγάλου κεφαλαίου. Γι' αυτό καλούμε τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα να ξεπεράσουν τον αποπροσανατολισμό της Κυβέρνησης αλλά και τη συμβιβασμένη στάση της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ που βάζουν πλάτη για να περάσει στα μαλακά αυτή η πολιτική με λιγότερο κόστος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Σκοπελίτης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, στο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου θα σταθώ και θα πω πώς εκφράζονται τα προβλήματα που θίγουμε στην επίκαιρη ερώτησή μας στην ύπαιθρο και πιο συγκεκριμένα και πιο ιδιαίτερα στον αγροτικό μας κόσμο.

Έχουμε τονίσει πάρα πολλές φορές και σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι η κατάσταση που βιώνουν σήμερα οι αγρότες μας είναι χωρίς καμία υπερβολή αυτό που ονομάζουμε ζοφερή. Για τους περισσότερους βέβαια αγρότες αυτή η κατάσταση που αντιμετωπίζουν σήμερα είναι η χειρότερη των τελευταίων δεκαετιών.

Η ακρίβεια, όπως αναφέρθηκε από τον εισηγητή μας, σε συνδυασμό με τις εξευτελιστικές τιμές που πωλούν τα προϊόντα τους οι αγρότες μας, τιμές που και αυτές είναι οι χειρότερες των τελευταίων δεκαετιών, έχουν σχεδόν στραγγίξει κάθε ικμάδα οικονομικής και άλλης ζωής στα χωριά μας.

Αυτό, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, είναι πολύ εύκολο να το διαπιστώσει κάποιος αν κάνει ένα πέρασμα από κάποιο χωριό της εκλογικής μου περιφέρειας –και όχι μόνο αυτής, γιατί η κατάσταση είναι η ίδια παντού– όπου θα δει ότι τα καφενεία, που αποτελούν την καρδιά του χωριού, κλείνουν πριν ακόμα καλά-καλά μπει η νύχτα.

Και δεν κλείνουν γιατί άλλαξαν οι συνθήκες των αγροτών μας, αλλά γιατί αυτό επιβάλλει η οικονομική κατάσταση στην

οποία έχετε οδηγήσει τον αγρότη με την πολιτική σας. Συνήθειες χρόνων δεμένες με τις παραδόσεις των κατοίκων των χωριών μας, των αγροτών, τα ήθη και τα έθιμά τους, κόπηκαν σύρριζα με το ανταγροτικό σας μαχαίρι, το δικό σας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κλπ.

Το καραφάκι το ούζο που πίνουν οι αγρότες στα χωριά της εκλογικής μου περιφέρειας έγινε πολυτέλεια. Κοστίζει τριάμισι έως τέσσερα κιλά λάδι –ή για τον κτηνοτρόφο καμιά δεκαριά κιλά γάλα– για να πει ένα καραφάκι. Και το καραφάκι είναι το μπουκαλάκι όπως ξέρετε. Και το μπουκαλάκι το ούζο είναι δεμένο με την παράδοση της Μυτιλήνης, με τα ήθη και τα έθιμα των κατοίκων τους, όπως είναι δεμένη η ρακί, όπως είναι δεμένο το τσίπουρο για την Κρήτη.

Και να ήταν τουλάχιστον ωφελήμενοι απ' αυτήν την κατάσταση οι καταναλωτές από τις φτηνές εξευτελιστικές τιμές, είναι γνωστό ότι ο καταναλωτής ληστεύεται και αυτός. Ο παραγωγός πουλάει πεντακόσιες δραχμές το λάδι στη Μυτιλήνη, ενώ 1.500 δραχμές το αγοράζει ο καταναλωτής εδώ στην πόλη της Αθήνας και στα αστικά κέντρα.

Και ενώ αυτή είναι η κατάσταση και ενώ ο αγρότης αγωνιά, αγωνίζεται απαιτεί να παρθούν μέτρα να βελτιώσουν την οικονομική του θέση, η Κυβέρνηση συνεχίζει το ανταγροτικό, αντιλαϊκό βιολί της με καινούρια μέτρα που αφυδατώνουν ακόμη παραπέρα το εισόδημα του μικρομεσαίου αγρότη. Τετραπλασιασμός των ασφαλιστρών των αγροτικών αυτοκινήτων το τελευταίο χρονικό διάστημα αύξησης στα τιμολόγια, αύξηση στα φάρμακα, αυτή είναι η κατάσταση. Δεν ιδρώνει καθόλου το αυτί σας. Και δεν ιδρώνει όταν γνωρίζει πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι διακόσιες χιλιάδες αγρότες σήμερα είναι έξω από ασφαλιστική κάλυψη, από ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, γιατί δεν έχουν να πληρώσουν τις εισφορές στον Ο.Γ.Α. Να, γιατί, λοιπόν, λέω ότι είναι δραματική η κατάσταση.

Κοντά σ' αυτά είναι οι αυξήσεις, κύριε Πρόεδρε, των εισιτηρίων. Ξέρετε τι κοστίζει για να έρθει ένας Μυτιληνός στην Αθήνα; Πρέπει να πουλήσει εκατό κιλά λάδι ή διακόσια πενήντα κιλά γάλα για να βγάλει τα εισιτήριά του. Και τα ταξίδια αυτά, κύριε Υπουργέ, δεν τα κάνουν για αναμυχή οι αγρότες, τα κάνουν για ανάγκες και προβλήματα που δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν στην επαρχία, για προβλήματα που έχουν σχέση με την υγεία που υποβαθμίζεται καθημερινά λόγω της πολιτικής σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Θέλω να πω ότι αυτή η πολιτική κατάσταση που επικρατεί είναι γέννημα και θρέμμα της πολιτικής που ακολουθείτε όλα αυτά τα χρόνια στα πλαίσια της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και σύντομα θα εισπράξετε τους καρπούς αυτής της αντιλαϊκής σας πρόθεσης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς.

Ο κ. Στριφτάρης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά παρακολουθώντας τα κυβερνητικά στελέχη να παίρνουν θέση απέναντι στο ένα μεγάλο θέμα, στο θέμα της ακρίβειας, μου θυμίζουν πραγματικά το γελοιοποιό στο τσίρκο που λέει ότι η αρκούδα χορεύει με τη θέλησή της. Και το λέω αυτό γιατί άκουσα τον Υπουργό Ανάπτυξης στην τηλεόραση να λέει ότι είμαστε υπέρ της ελεύθερης αγοράς αλλά της δίκαιης αγοράς.

Και ποιος λέει στον κύριο Υπουργό –κατά τα άλλα στη λαϊκή πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτός– ότι δεν είναι δίκαιη η αγορά με βάση τους νόμους που έχει ψηφίσει η Κυβέρνηση;

Και ποιος έχει το δικαίωμα να κάνει έλεγχο, όταν ο νόμος του λέει «μπορείς να πουλάς όσο θέλεις, αρκεί να βρίσκεις πελάτες»; Και φυσικά από την άλλη να κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό σύσσωμη η πολιτική ηγεσία και η κομματική ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να κάνουν μπούκοτaz να μην αγοράζουν ντομάτες και μαρούλια. Να αγοράζουν τι; Δεν σας θυμίζει αυτό, κύριε Υπουργέ, το «αφού δεν έχουμε ψωμί, δεν τρώνε παντεσπάνι»; ;

Πέρα από όλα αυτά, θέλω να καταγγείλω μια προσπάθεια που γίνεται από πλευράς της Κυβέρνησης να ρίξει τα βάρη στα

αγροτικά προϊόντα και στους αγρότες με απώτερο σκοπό να στραφεί η εργατική τάξη ενάντια στην αγροτιά. Καλλιεργεί την εντύπωση ότι για την ακρίβεια φταίνε τα μικρομάγαζα, για να στραφεί ο κόσμος ενάντια στους μικροεμπόρους, στους μικρο-επιχειρηματίες, στους μικροβιοτέχνες και στους μικρομπακάληδες. Και για εκεί που διαμορφώνεται το κόστος δεν λέει τίποτα.

Κύριε Υπουργέ, η ΔΕΗ αυξάνεται κατά 3% όσο λέτε εσείς. Στην πραγματικότητα είναι παραπάνω, γιατί αυξάνονται τα πάγια και εσείς λέτε μόνο πώς αυξάνονται τα τιμολόγια. Δεν έχω χρόνο να το αναλύσω αυτό, όπως και για τον ΟΤΕ. Τι θα κάνει ο βιοτέχνης; Ποιος θα τον βοηθήσει; Οι φοροαπαλλαγές ή η φορομνηξία που κάνετε τώρα και κάθε φορά, όταν έχετε άδεια ταμεία και ανακαλύπτετε μαύρη τρύπα, επειδή τα δίνετε στα αφεντικά σας και δεν μπορείτε να συμπληρώσετε τον προϋπολογισμό, και κάθε πέντε ή έξι χρόνια θυμάστε τις ανέλεγκτες υποθέσεις και τις συνάψεις και όλα τα άλλα τα κολοκύθια; Με τι θα το αναπληρώσει ο βιοτέχνης αυτό; Με τι θα αναπληρώσει τα μεταφορικά; Με τι θα αναπληρώσει τα έξοδα της τηλεπικοινωνίας; Γιατί λοιπόν φταίει ο μικρομπακάλης; Μπορεί να φταίει και ο μικρομπακάλης, αλλά ποιος μικρομπακάλης μπορεί να κάνει αισχροκέρδεια, όταν θα δώσετε αύριο στα μεγαθήρια τη δυνατότητα –γιατί ετοιμάζεται η ντρεκτίβα από την Ευρωπαϊκή Ένωση– να πουλάνε κάτω από το κόστος, πράγμα που μέχρι τώρα η ελληνική νομοθεσία το απέτρεπε;

Για ποιους λοιπόν ενδιαφέρεστε, κύριε Υπουργέ; Γιατί είστε σαν τον Ταρτούφο; Γιατί δεν βλέπετε μπροστά σας ότι το μεγάλο κεφάλαιο αυξάνει καθημερινά τα κέρδη του και γιατί δεν ακούτε εκείνον τον ελεεινό πρόεδρο της ΓΣΕΕ που λέει ότι στην Ελλάδα έχουμε πληθωρισμό κερδών; Ακόμα και αυτός ο κατάπυστος βγήκε και είπε τουλάχιστον την αλήθεια μια φορά άσχετα από τι κάνει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ να προσέχετε τις εκφράσεις σας, κύριε Στριφτάρη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Έχω το δικαίωμα να εκφράζομαι έτσι και μου το δίνει η στάση του, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Και εμένα μου δίνει το δικαίωμα ο Κανονισμός να σας επισημάνω ότι οι εκφράσεις για πρόσωπα και μάλιστα από τον λόγο σας θα πρέπει να είναι πιο προσεκτικές και όχι προσβλητικές.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι νομίζω η Κυβέρνηση πρέπει να λάβει υπόψη της κάποτε αυτό το πράγμα, ότι το «πες πες ψέματα» δεν περνάει. Ήρθε η ώρα να κριθεί και απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό και μπροστά στις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές να κρίνει αυτήν την πολιτική καταδικάζοντας τους εκλεκτούς του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει η κα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς έχουμε διαφορετική επικοινωνιακή πολιτική, γιατί φαίνεται ότι αυτό για το οποίο καυχάστε και επαίρεστε είναι μια επικοινωνιακή πολιτική παραδεισένια. Η Ελλάδα είναι μεγάλη και δυνατή, η Κυβέρνηση έχει μια λευκή κάρτα επί ζωής και θανάτου, γι' αυτό και μονίμως μπηγεί το μαχαίρι στο κόκαλο. Μόνο που η διαφορά μας είναι ότι εμείς μιλάμε για το κόκαλο στο οποίο μπηγεται το μαχαίρι και εσείς μιλάτε για το πόσο πολυτελές, καλά γυαλισμένο και σε σφριγηλό χέρι είναι το μαχαίρι. Να μην αναφέρει κανείς την πληθώρα των περιπτώσεων. Εμάς μας νοιάζει το κόκαλο, διότι το κόκαλο έχει αρχίσει και θρυμματίζεται πια. Ευτυχώς όχι η νοημοσύνη.

Φορολογικές απαλλαγές: Τώρα τελευταία εφηύρατε και τον μαντρωμένο, αγανακτισμένο και οπαδό της διαφήμισης πολίτη, κατανάλωτή. Εκπληκτική δημοκρατία δυτικού τύπου! Παίζουμε διαφημίσεις και σποτ παντού και μάλιστα κρατικών ή μη κρατικών φορέων, μπαίνει μπροστάρης, ταγός το κριάρι της αντίστασης σ' αυτά τα πράγματα ο κ. Χριστοδουλάκης κι από πίσω ακολουθεί η νοικοκυρά με τα δύο ή με τα τρία παιδιά τον κ. Χριστοδουλάκη στη μεγάλη δημοκρατική εκστρατεία του μπουκόταζ. Να μπουκόταρουμε την αγορά. Να γυρίζουμε την πλάτη. «Μη φάτε τέσσερις μέρες λαχανικά». Ε, βέβαια λογικό είναι.

Υπάρχουν και λαχανάκια Βρυξελλών σε κονσέρβα που τα πουλάει το σούπερ μάρκετ.

Θέλετε να αμυνθείτε; Δίνετε καινούρια αντίληψη, βαθιά αλλοτριωτική, της αντίληψης αντιστέκομαι και μάλιστα ως λαός στην επίθεση που υφίσταμαι κι ως εισόδημα κι ως πολίτης κι ως νοημοσύνη στο τέλος-τέλος. Πώς τη μεταθέτετε; Και κάνετε πολύ μεγάλη ζημιά. Και θα σας το δείξει κάποια στιγμή ο ελληνικό λαός και θα ξέρει πού θα γυρίσει την πλάτη του. Τι λέτε στον ελληνικό λαό; Να αμυνθείς. Μυαλό έχεις, κρίση έχεις, πλουραλισμό έχουμε, εμείς έχουμε υποχρέωση ως καλό κράτος να βάζουμε τις τιμές απάνω σε όλους, κάνε γύρα και βρες τη φθηνότερη τιμή. Αμερικάνικο το μοντέλο! Καταπληκτικό!

Και σας αρέσει μονίμως να λέτε «συμβαίνουν και αλλαγές και τα κάνουν κι άλλοι και είμαστε σύμμαχοι και αυτή η καταπληκτική δημοκρατία, η ελεύθερη αγορά». Ξεσαλωμένη λέμε εμείς αγορά. Κερδοσκοπική, πλουτοκρατική αγορά. Τίποτα άλλο δεν είναι.

Να σας δώσω κι ένα στοιχείο σημερινό. Είναι να χαίρεστε. Έχουμε τον ίδιο αριθμό ανέργων με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Να είστε χαρούμενοι. Έχουν –λέει– τετρακόσιες είκοσι έξι χιλιάδες. Το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας. Γίναμε ίδιοι. Έχουμε εμείς δηλαδή τόσους ανέργους όσους έχουν οι Αμερικάνοι. Την ίδια ώρα που το λένε αυτό, ξέρετε τι λένε; Ότι η μοναδική κερδοφόρα εταιρεία τους τον τελευταίο καιρό, αντίστοιχη με τις δικές μας εδώ, είναι αυτή που πουλάει είδη πολυτελείας.

Θα σας πω λοιπόν τι κάνει μία νοικοκυρά, η οποία δουλεύει φασόν, ενδεχομένως για να τσοντάρει στο εισόδημα ή μερικής απασχόλησης, αύριο το πρωί και στο δημόσιο τομέα, που σημαίνει βγάξει, δεν βγάξει τα παλιά διακόσια χιλιάδικα το μήνα –κι αυτά που λέω τα λέω με πληθωριστική διάθεση, να σας τα πω να χορτάσουμε– κι έχει κι ένα μισθωτό άνδρα που δουλεύει τριάντα χρόνια εργάτης σε βιομηχανία και παίρνει 250.000 με 260.000 δραχμές. Εκπληκτικό εισόδημα! 450.000!

Ξέρετε τι της λέτε; Θα πληρώσει τα παρόντα εισιτήρια, θα βρει τις τρεις ώρες που θα περισσέψουν από τις πέντε με έξι που πρέπει να δουλέψει για να πάει και να έρθει στο φασονάδικο, ανασφάλιστη, θα πάρει το τρόλεϊ ή το λεωφορείο ή τον υπόγειο σιδηρόδρομο– το πολυτελές μετρό, στο οποίο για να μπει ούτε στην τουαλέτα δεν μπορεί να πάει γιατί απαγορεύεται μην το βρωμίσει– και της λέτε να πάει στα τέσσερα σημεία του λεκανοπέδιου –για να πάρω τούτο δω το ταλαίπωρο λεκανοπέδιο– και να ψάχνει πόσο κάνει το γάλα, ποιος έχει φθηνότερο το κουτί. Θα πάει λοιπόν σε είκοσι σούπερ μάρκετ, κύριε Πρόεδρε, και μετά αν θυμηθεί ότι δεν πήρε φακές, πρέπει να πάει σε είκοσι σούπερ μάρκετ να βρει πόσο κάνουν οι φακές. Και θα πληρώνει εισιτήριο για όλα αυτά. Ή θα πάρει το Ι.Χ. της και θα πληρώνει παρκάρισμα; Κι αφού τα βρει όλα αυτά, θα αποκτήσει καταναλωτική συνείδηση και θα βοηθήσει την οικονομία της χώρας.

Να σας πω κάτι; Λέτε ένα τέτοιο ψέμα με φορολογικές απαλλαγές, με δήθεν ποιότητα ζωής, με δήθεν κατάργηση της γραφειοκρατίας, που έχετε στερήσει από τον ελληνικό λαό μία λέξη. Δεν μπορεί να την πει. Στο μεν χρηματιστήριο μπορεί να είναι απλό και να κατανοεί πια και η κουτσή Μαρία στον τόπο μας –και δεν το λέω ούτε για τις κουτσές ούτε για τις Μαρίες, ως έκφραση το λέω, τις τιμώ και τις δύο– ότι επτά χιλιάδες μονάδες που διαφημίζονται μπορούν να γίνουν χίλιες και χίλιες πεντακόσιες και δύο χιλιάδες.

Μία λέξη στερήσατε: Κερδοφορία αξιών, κερδοφορία προσδοκιών, κερδοφορία ονείρων. Δεν επιτρέπετε στον ελληνικό λαό να έχει καμία. Δεν μπορεί να εισπράξει ούτε την υπεραξία του υπνίου του. Την έχετε απομυζήσει με τέτοιο τρόπο και τόσο έντεχνα τσιμεντώσει...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως.

...μέσα σε ένα πλαίσιο γκλαμουράτης εκστρατείας ανθρώπων, ώστε χθες εκ στόματος Υπουργού της Κυβέρνησής σας η έννοια αξιοπρέπειας –την οποία έχουν πάρει τώρα και περιφέρουν και διάφοροι τρομοκράτες αριστερά και δεξιά– της ανθρώπινης ζωής να απαντηθεί για τα φριχτά εργατικά ατυχήματα στο

Ολυμπιακό Χωριό του μεγαλεπήβολου εθνικού σχεδίου με στατιστικούς όρους.

Μας είπατε ότι στατιστικά πεθαίνουμε λιγότεροι. Αυτό μας είπατε. Αφού στατιστικά πεθαίνουμε λιγότεροι, λοιπόν, δεν χρειάζεται να μιλάμε για ακρίβεια.

Ζούμε σε μια κοινωνία που έχει ακόμα, κύριε Πρόεδρε, κατηγορίες του τρόπου που κηδεύεται κανείς. Όταν κηδέψει τις πολιτικές επιλογές ο λαός, δεν πρόκειται να τις βάλει σε κατηγορίες. Μία είναι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φωτιάδης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω μια μικρή αδυναμία σήμερα στο λίγο χρόνο των είκοσι πέντε λεπτών να απαντήσω εφ' όλης της πολιτικής της Κυβέρνησης, γιατί με όλα τα θέματα ασχοληθήκατε σήμερα με την επερώτηση. Θα μείνω, όμως, σε αυτά τα οποία κατά την άποψή μου αποτελούσαν το κύριο βάρος της επερώτησης και όχι σε αυτά που προέκυψαν εν τη ρύμη του λόγου των συναδέλφων, οι οποίοι αναφέρθηκαν στην πολιτική όλων των Υπουργείων και όλης της Κυβέρνησης.

Κατ' αρχάς θέλω να εκφράσω, κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, την απορία μου. Καθόμουν και σκεφτόμουν με ποιους δεν είναι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Τελικά το μόνο που μόνιμα ακούμε είναι ότι δεν είσθε με το μεγάλο κεφάλαιο, το οποίο σημαίνει δύο χιλιάδες μεγάλες επιχειρήσεις, άντε να πούμε και άλλες τόσες λίγο μικρότερες, και καμία δεκαριά χιλιάδες Έλληνες, οι οποίοι έχουν –ή τουλάχιστον δηλώνουν– εισόδημα πάνω από 15.000.000 δραχμές ή 20.000.000 δραχμές. Δηλαδή στο 99,9% των Ελλήνων φαίνεται να συμπαραστέκεσθε στα όποια προβλήματα τους. Φαίνεται να συμπαραστέκεσθε σε όλες τις τάξεις. Σε μία τέτοια περίπτωση, όμως, ασφαλώς τα συμφέροντα αυτών των τάξεων δεν είναι ίδια, ούτε ταυτόσημα, αλλά πολλές φορές αντίθετα.

Έτσι, λοιπόν, όταν απλά και μόνο σε μια φραστική υπερβολή απομονώνουμε το μέτωπο μας απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο απροσδιόριστα –τονίζω και πάλι ότι σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία αυτό περιορίζεται σε μερικές χιλιάδες εταιρείες– δεν θα μπορούσαμε να έχουμε ένα θετικό αποτέλεσμα για οποιαδήποτε δική σας πρόταση ή άσκηση πολιτικής από τη δική μας πλευρά.

Διαισθάνομαι και θα έλεγα ότι μέχρι ενός βαθμού κατανοώ το άγχος σας από την ενίσχυση του καταναλωτικού κινήματος, γιατί ασφαλώς θα θέλατε όλο αυτό το κίνημα να περνά μέσα από την κομματική καθοδήγηση και όχι από τον αυθορμητισμό του ίδιου του λαϊκού κινήματος, το οποίο ανθίσταται σε μία στρέβλωση της ελεύθερης αγοράς.

Θα έπρεπε να χειροκροτήσετε και να θεωρήσετε ως σαφώς θετική ενέργεια που έρχεται μέσα από την αρνητική εξέλιξη έστω και με την αφορμή των αυξήσεων που μεσολάβησαν τους τελευταίους μήνες, το γεγονός ότι πραγματικά το καταναλωτικό κίνημα ζωντανεύει. Θα πρέπει δε να είναι ακόμα πιο ζωντανή και διαρκής η παρουσία του στο οικονομικό γίγνεσθαι.

Άρα, με αυτήν την έννοια και εγώ προσωπικά ως ενεργός πολίτης αυτού του τόπου, απορώ γιατί παρεξηγείτε τη στάση των υπολοίπων μελών της Κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι συντάσσονται υπέρ του καταναλωτικού κινήματος, ώστε να υπάρξει αντίδραση σε αυτήν την αυθαιρεσία της ελεύθερης αγοράς.

Ποιους θέλετε να καταγγείλετε απροσδιόριστα για την ακρί-

βεια; Έρχεσθε και λέτε ότι δεν ευθύνονται οι παραγωγοί των αγροτικών προϊόντων, δεν ευθύνονται οι ενδιάμεσοι, δεν ευθύνονται οι μικρομαγαζάτορες, δεν ευθύνεται κανείς. Ποιος ευθύνεται τελικά για την ακρίβεια; Ποιος ευθύνεται για το γεγονός ότι η ψαλίδα μεταξύ τιμής παραγωγού και τιμής καταναλωτή στην Ελλάδα βρίσκεται στο ένα προς τρία ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα προς δύο και λίγο παρακάτω;

Υπάρχουν ορισμένα προβλήματα και ερωτήματα στα οποία θα πρέπει όλοι να δώσουμε την απάντηση. Ασφαλώς θα αποδεχτώ ότι ο παραγωγός βρίσκεται σε μειονεκτική θέση για να αντιδράσει στην πίεση του ενδιαμέσου εμπόρου και να δώσει ψεύτικη τιμή, δηλαδή ενώ παίρνει τιμή προϊόντος χαμηλή, τελικώς υπογράφει τιμολόγια πολύ μεγαλύτερα από την τιμή την οποία εισέπραξε.

Θα πρέπει όμως τελικώς μέσα στο πλαίσιο όλων των θεσμών που διέπουν το καταναλωτικό και το συνεταιριστικό κίνημα να μπορέσουμε να βρούμε τη χρυσή τομή, ώστε αφ' ενός μεν να ενισχύεται το εισόδημα του αγρότη και του παραγωγού, αλλά και από την άλλη πλευρά να προστατεύεται το εισόδημα του καταναλωτή. Πρέπει δηλαδή να βρεθεί η χρυσή τομή, ώστε να φθάσουμε στην ελάχιστη απόκλιση τιμής καταναλωτή και τιμής παραγωγού. Αυτή είναι η προσπάθεια όλων και σε αυτήν την προσπάθεια κατατείνουν οι προσπάθειες και της Κυβέρνησης και των αρμόδιων Υπουργείων, με κύρια αιχμή του δόρατος το Υπουργείο Ανάπτυξης, το οποίο δίνει τη δική του πραγματική και αξιόπιστη μάχη σε αυτήν την προσπάθεια.

Επειδή πολύς λόγος έγινε για τη συμβολή των αυξήσεων των τιμών των παρεχομένων υπηρεσιών των ΔΕΚΟ, θα πρέπει να δώσουμε μια πολύ σαφή απάντηση, για να σταματήσει τελικά ο λαϊκισμός και η υπερβολή, η οποία συνεχίζει αυτές τις μέρες. Η συμβολή των αυξήσεων όλων των ΔΕΚΟ στο 3,5% αύξησης του πληθωρισμού ανέρχεται στο 0,07%. Αντί, δηλαδή, ο πληθωρισμός να ήταν 3,5%, αν δεν γινόταν καμία αύξηση στις ΔΕΚΟ, θα ήταν 3,43%. Αυτή είναι η συμβολή των ΔΕΚΟ, με τις οποίες τόσο πολύ ασχολείσθε. Είναι το 1/50, δηλαδή το 2% της αύξησης του πληθωρισμού, που οφείλεται στις αυξήσεις των τιμολογίων κάποιων από τις ΔΕΚΟ.

Αυτές οι αυξήσεις βέβαια είναι μέσα στα δικαιολογημένα πλαίσια της ορθής λειτουργίας τους, για να μην ξαναγυρίσουμε σε εποχές όπου ο ελληνικός λαός διά της πλαγίας οδού, διά του τακτικού προϋπολογισμού δηλαδή, χρηματοδοτούσε τις ΔΕΚΟ με 500 δισεκατομμύρια δραχμές κάθε χρόνο. Φέτος, πολλές φορές μας ασκούν κριτική στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών –κυρίως, θα έλεγα, από την πλευρά του Τύπου– ότι καλύπτουμε, όπως ισχυρίζονται, τα έσοδά μας από την αύξηση των εσόδων των ΔΕΚΟ. Και εμείς λέμε ότι αυτό είναι τιμή για την Κυβέρνηση, γιατί για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια οι ΔΕΚΟ εμφανίζονται στην πλευρά των εσόδων και όχι των δαπανών. Δεν πληρώνει, δηλαδή, ο ελληνικός λαός τις ΔΕΚΟ, με την καταβολή εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά, για να σταματήσει επιτέλους αυτή η καπηλεία των λόγων και ο λαϊκισμός, τον πίνακα με τις μεταβολές των ΔΕΚΟ και το ποσοστό, όπως ακριβώς συγκροτείται με βάση τα επίσημα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Μιλήσατε, κύριοι συνάδελφοι, για τη μείωση των πραγματικών εισοδημάτων των εργαζομένων. Ίσως να έχετε μείνει μερικά χρόνια πίσω, όσον αφορά τη χρήση των στοιχείων, γιατί με βάση τα επίσημα στοιχεία της EUROSTAT τα αποτελέσματα είναι τελείως διαφορετικά. Ενώ είχαμε όντως μείωση των πραγματικών εισοδημάτων στην τετραετία 1990-1993, της τάξης του 15%, έκτοτε, από το 1994 μέχρι σήμερα, έχει υπάρξει αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων των Ελλήνων εργαζομένων κατά 18%. Ενδεικτικά και μόνο θα μνημονεύσω –και θα καταθέσω τους πίνακες για τα Πρακτικά της Βουλής- ότι το 1991 ο μέσος ακαθάριστος μισθός μειώθηκε κατά 4,3%, το 1992 μειώθηκε κατά 3,5%, το 1993 μειώθηκε κατά 4%, το 1994 συνεχίστηκε η μείωση και έκτοτε, από το 1995, αρχίζει μία αύξηση των μισθών, η οποία ξεκινάει από το 4,4% του 1995, πάει στο 7,8% το 1997 και φθάνοντας στα τελευταία χρόνια έχουμε 3,3% αύξηση των πραγματικών μισθών το 1999, το 2000 έχουμε αύξηση 2,6% και 3% το 2001.

Ταυτόχρονα θα πρέπει να μνημονεύσω –πάλι με τα ίδια στοιχεία- ότι, ενώ από 1990 μέχρι το 1993 είχαμε μία μείωση κατά 14 μονάδες –με βάση το 100 πάντοτε- του μέσου ακαθάριστου μισθού, έκτοτε από το 1994 και μετά έχουμε 24 μονάδες αύξηση του μέσου ακαθάριστου μισθού στη χώρα μας, ενώ στην ευρωζώνη αυτή η αύξηση είναι μόλις 7 μονάδες.

Το καθαρό εισόδημα του μισθωτού με μέσες αποδοχές, ενώ είχε πάλι μία μείωση αντίστοιχα την τετραετία που σας μνημόνευσα, έχει φθάσει σήμερα στο 105%, έχει βελτιωθεί δηλαδή σημαντικά σε σχέση και με το 1990 αλλά πολύ περισσότερο σε σχέση με το 1993 που ήταν το κατώτερο σημείο αναφοράς.

Η δε κατά κεφαλή σύνταξη –μία και αναφερθήκατε και στους συνταξιούχους- πάλι με βάση αναφοράς το 1990 μειώθηκε κατά 15 μονάδες την τετραετία 1990-1993 και έφθασε το 85%. Σήμερα από το 85% έχει φθάσει το 106%, δηλαδή είχαμε μία αύξηση 21 μονάδες τα τελευταία χρόνια.

Τέλος δε, η σύνταξη ως ποσοστό του κατώτατου μισθού από 86% πάλι με μείωση το 1990, έχει φθάσει στο 98% του κατώτατου μισθού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Όσον αφορά δε τους δημοσίου υπαλλήλους, στους οποίους αναφερθήκατε, θα πρέπει να σας πω ότι από το 1995 μέχρι σήμερα έχουν αυξηθεί οι ακαθάριστες αποδοχές των δημοσίων

υπαλλήλων κατά 75% αθροιστικά. Έχουμε 75% αύξηση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων από το 1995 μέχρι και σήμερα.

Ταυτόχρονα, επειδή κάνατε χρήση και συγκριτικών στοιχείων άλλων χωρών, θέλω να σας πω ότι έχει βελτιωθεί η σχέση του μέσου ακαθάριστου μισθού σε μονάδες σταθερής αγοραστικής δύναμης κατά 12 μονάδες έναντι αύξησης της παραγωγικότητας εργασίας κατά 10 μονάδες. Έγινε αναφορά από εσάς ότι δεν συμβαδίζει η αύξηση των μισθών με την παραγωγικότητα αλλά τα επίσημα στοιχεία δείχνουν ότι όχι μόνο όλη την παραγωγικότητα της εργασίας απορροφά η αύξηση των μισθών αλλά η αύξηση των μισθών είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτήν της αύξησης της παραγωγικότητας.

Ταυτόχρονα, θέλω να πω ότι ο μέσος ακαθάριστος μισθός είναι μεν για την Ελλάδα το 80% του μέσου μισθού του Ευρωπαίου- όταν πριν από οκτώ-δέκα χρόνια περίπου ήταν το 68%, να μνημονεύσω- όμως ταυτόχρονα έχει σημασία να αναφέρουμε ότι το σχετικό επίπεδο τιμών στη χώρα μας είναι στο 80%. Άρα το 80% των μισθών αλλά και οι τιμές των αγαθών, σύμφωνα με τα ίδια ακριβώς στοιχεία, στη χώρα μας αντιστοιχεί πάλι στο 80% των μέσων τιμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ενδεικτικά και μόνο, επειδή αναφέρθηκε σαν παράδειγμα η ΔΕΗ και οι αυξήσεις, θέλω να σας πω ότι στη χώρα μας το ηλεκτρικό ρεύμα έχει τη χαμηλότερη τιμή απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα καταθέσω το σχετικό πίνακα της EUROSTAT, από τον οποίο φαίνεται ότι η χώρα μας με 6,3 ευρώ ανά εκατό κιλοβατώρας είναι στη χαμηλότερη θέση με πρώτη τη Δανία με 22 ευρώ ανά εκατό κιλοβατώρας. Και ευθύς αμέσως ακολουθούν με 19 ευρώ η Ιταλία, με 16 ευρώ η Γερμανία, με 16 ευρώ η Ολλανδία, με 14 ευρώ το Βέλγιο, με 13 ευρώ η Αυστρία, με 13 ευρώ το Λουξεμβούργο, με 12 ευρώ η Πορτογαλία, με 12 ευρώ η Γαλλία, με 11 ευρώ η Σουηδία, με 11 ευρώ το Ηνωμένο Βασίλειο, με 10 ευρώ η Ισπανία, με 10 ευρώ η Ιρλανδία και με 9 ευρώ η Φιλανδία.

Η αμέσως επόμενη δηλαδή, χώρα που έχει το φθηνότερο ηλεκτρικό ρεύμα έχει ανώτερη τιμή κατά 50% από την τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος στη χώρα μας.

Καταθέτω για τα πρακτικά το συγκεκριμένο πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τη μείωση των δημοτικών τελών που αποτελούν κατά την επερώτηση ισχυρό μηχανισμό αφαίμαξης του λαϊκού εισοδήματος και την οικονομική στήριξη της τοπικής αυτοδιοίκησης από τον κρατικό προϋπολογισμό -πολύ ενδεικτικά και περιληπτικά θα μου δοθεί, πιστεύω, η ευκαιρία στη δευτερολογία μου να είμαι πιο αναλυτικός- θέλω να πω ότι η τοπική αυτοδιοίκηση ήδη με πρόσφατους νόμους ενισχύεται από τον κρατικό προϋπολογισμό με τεράστια κονδύλια.

Όσοι από εμάς διατελέσαμε στο παρελθόν στην τοπική αυτοδιοίκηση με οποιαδήποτε ιδιότητα, έχουμε καταλάβει ότι η τοπική αυτοδιοίκηση στα χρόνια του ΠΑΣΟΚ απέκτησε ουσιαστικό ρόλο και σημαντική δύναμη. Έχει αποκτήσει σε μεγάλο βαθμό την οικονομική της αυτοτέλεια, χωρίς να εξαρτάται από υπουργούς ή από κυβερνήσεις, αλλά συγκεκριμένοι πόροι από τους φόρους πηγάζουν απευθείας στην τοπική αυτοδιοίκηση η οποία μπορεί να τα διαχειριστεί.

Όσον αφορά δε τα δημοτικά τέλη, πρέπει να γνωρίζουμε ότι αυτά κατά νόμο και τώρα και από δεκάδες χρόνια πριν, αποτελούν ανταποδοτικά τέλη και, επομένως, τα τέλη επιβάλλονται για την αντιστάθμιση των δαπανών που πραγματοποιεί ο κάθε δήμος για τη συγκεκριμένη υπηρεσία.

Άρα, η κριτική δεν πρέπει να γίνει προς την πλευρά της Κυβέρνησης αλλά προς την πλευρά των δημάρχων που άλλοι μιν μπορούν και κάνουν συνετή διαχείριση των πόρων και έχουν λιγότερα ανταποδοτικά τέλη για τις ίδιες υπηρεσίες που προσφέρουν άλλοι συνάδελφοί τους με μεγαλύτερα δημοτικά τέλη.

Επιφυλάσσομαι, κύριοι συνάδελφοι, να πω περισσότερα στη δευτερολογία μου επειδή ο χρόνος των πάντων εχθρός, περνάει πολύ εύκολα.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της φορολογίας. Εγώ χαίρομαι γιατί εμμέσως, έστω και δευλά υπάρχει η ομολογία του ότι υπάρχουν φορολογικές ελαφρύνσεις. Λέω εμμέσως και δευλά, γιατί η αναφορά σας ότι οι οποιοσδήποτε φοροελαφρύνσεις εξανεμίζονται από τις αυξήσεις των τιμών, αποτελεί σαφή ομολογία του ότι υπάρχει μια αναδιανομή του εισοδήματος, μια ενίσχυση του διαθέσιμου εισοδήματος των εργαζομένων με τα φορολογικά μέτρα τα οποία έχουμε πάρει.

Θα έλεγα ότι εθελοσυφλούμε όταν κάτι το οποίο είναι θετικό δεν θέλουμε να το ομολογήσουμε, κάτι το οποίο όλη η κοινωνία το βλέπει ως θετικό, εμείς να θέλουμε να το παρουσιάσουμε ως αρνητικό. Είναι προτιμότερο και πιο πειστικό να ομολογούμε ότι κάτι καλό κάνει και η Κυβέρνηση στο πεδίο της φορολογίας που είναι ένας ευαίσθητος τομέας παρά να αμφισβητούμε αυτά τα θετικά φορολογικά μέτρα.

Έτσι λοιπόν, ενδεικτικά θα αναφέρω τι έγινε για τους μικρούς, για τους μεσαίους, για τα χαμηλά εισοδήματα, τι έγινε για τους ανθρώπους της αγοράς και με τη φορολογική μεταρρύθμιση αλλά και στα τρία -τέσσερα τελευταία χρόνια για να δείτε ότι το ενδιαφέρον μας δεν είναι για το μεγάλο κεφάλαιο, όπως ισχυριστήκατε, κύριοι συνάδελφοι, αλλά το ενδιαφέρον μας κατά την άσκηση της οικονομικής πολιτικής είναι για τον απλό πολίτη αυτόν που έχει χαμηλά και μεσαία εισοδήματα. Προηγούμενα σας είπα και πιστεύω ότι απέδειξα με επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι έχουμε αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων των εργαζομένων, ταυτόχρονα έχουμε μια μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης η οποία έχει γίνει αισθητή στις τόσες των Ελλήνων πολιτών, των μισθωτών και των συνταξιούχων κυρίως. Και αναφέρομαι στον τριπλασιασμό του αφορολογήτου όλων των Ελλήνων πολιτών. Και αυτοί που κατάλαβαν τον τριπλασιασμό του αφορολογήτου είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Το ότι το 60% και πλέον των Ελλήνων φορολογουμένων δεν πληρώνουν φόρο, αυτό δεν οφείλεται στο μικρότερο εισόδημα που είχαν σε σχέση με χθες ή τα προηγούμενα χρόνια, αλλά οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στο ότι τα φορολογικά μέτρα βοήθησαν στην πλήρη απαλλαγή από το φόρο όλων αυτών των Ελλήνων.

Γιατί, το ξανατονίζω, αυτό τη μια πλευρά έχουμε αύξηση πραγματικών εισοδημάτων των εργαζομένων και μάλιστα με ρυθμούς τετραπλάσιους απ' ότι τα εισοδήματα των υπολοίπων

ευρωπαίων εργαζομένων και ταυτόχρονα έχουμε μία διαρκή μείωση της απόδοσης φόρων από την πλευρά των ιδίων των εργαζομένων.

Έτσι, με τα μέτρα τα οποία πήραμε απαλλάσσονται πλήρως, δεν πληρώνουν ούτε μία δραχμή φόρο, όλοι σχεδόν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, όλοι σχεδόν οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι των μεγαλύτερων ταμείων του ΙΚΑ, του ΤΣΑ, του ΤΕΒΕ, οι συντριπτικοί πλειοψηφία των συνταξιούχων του ελληνικού δημοσίου, η μεγάλη μερίδα των εργαζομένων στο ελληνικό δημόσιο, το σύνολο των αγροτών. Ποιοί έμειναν που θα πληρώσουν τελικά φόρους;

Εμείς θέλουμε με όλα αυτά τα μέτρα να ενισχύσουμε το διαθέσιμο εισόδημα αυτών που έχουν ανάγκη απ' αυτήν τη στήριξη. Δεν υπάρχει κανένας ο οποίος να θίγεται από φορολογικά μέτρα, παρά την προσπάθεια ορισμένων πλευρών να αποδείξουν το αντίθετο, να πιάσουν το ζύγι και να βρουν αν τυχόν κάπου το ζύγι ξεφεύγει κατά ένα γραμμάριο. Σας λέμε ότι ούτε ένας φορολογούμενος θα πληρώσει παραπάνω φόρο σε σχέση με πέρυσι. Η διαφορά ποια είναι όμως; Η διαφορά είναι ότι θα υπάρξουν πολλές εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες φορολογούμενοι οι οποίοι θα καταλάβουν στην τσέπη τους ακόμη πιο απτά αυτήν τη φορολογική ελάφρυνση γιατί ενώ χθες πλήρωναν φόρους και πλήρωναν σημαντικό ποσό φόρων, σήμερα δεν θα πληρώσουν. Και αυτό θα το καταλάβουν από φέτος από το τέλος του χρόνου όταν θα πάρουν την προκαταβολή του δεκαπενθήμερου του Ιανουαρίου από την παρακράτηση του φόρου που θα τους γίνει. Θα αντιληφθούν ότι τα μέτρα υπήρξαν γενναία και όντως ενίσχυσαν το διαθέσιμο εισόδημά τους.

Έχουμε απαλλάξει δέκα χιλιάδες ευρώ για τον άγαμο, έντεκα χιλιάδες ευρώ για τον έγγαμο με ένα παιδί, δώδεκα χιλιάδες ευρώ για την οικογένεια με δύο παιδιά. Επίσης, δύο εργαζόμενοι με δύο παιδιά έχουν είκοσι δύο χιλιάδες ευρώ απαλλαγή. Και σ' αυτά θα πρέπει κανένας να προσθέσει τις οποιοσδήποτε άλλες απαλλαγές προστίθενται όπως για παράδειγμα τους τόκους των δανείων, τις ασφαλιστικές εισφορές, τις δαπάνες για τα φροντιστήρια και μια σειρά από άλλες απαλλαγές οι οποίες προβλέπονται, πράγμα που σημαίνει ότι το απαλλασσόμενο ποσό είναι πολύ μεγαλύτερο των είκοσι δύο χιλιάδων ευρώ για μια οικογένεια δύο εργαζομένων με δύο παιδιά.

Εκεί που γίνεται, όμως, η μεγάλη τομή και οδηγεί στην πλήρη απαλλαγή από το φόρο είναι στις οικογένειες με τρία παιδιά και πάνω. Έχουμε σ' αυτήν την περίπτωση απαλλαγή για μία οικογένεια εργαζομένων με τρία ή περισσότερα παιδιά της τάξης των τριάντα χιλιάδων ευρώ. Πάνω από δέκα εκατομμύρια δραχμές είναι το απαλλασσόμενο οικογενειακό εισόδημα για μία πολυμελή οικογένεια και σ' αυτά τα δέκα εκατομμύρια δραχμές προστίθενται τα ίδια ποσά που είπα προηγουμένως, πράγμα που σημαίνει ότι τα δέκα εκατομμύρια δραχμές φθάνουν και τα δεκαπέντε εκατομμύρια δραχμές αφορολογήτου με ορισμένες προϋποθέσεις.

Απαλλάξαμε από το άγχος το σύνολο των οικογενειών για το φόρο της κληρονομιάς. Έτσι μπορεί το παιδί όταν κληρονομήσει και δεν έχει κατοικία να απαλλαγεί πλήρως από τη φορολογία κληρονομιάς για την πρώτη κατοικία, κάτι το οποίο δεν συνέβαινε μέχρι σήμερα. Μπορεί ο πατέρας ή η μητέρα να μεταβιβάσει στο ανήλικο παιδί περιουσία τριακοσίων χιλιάδων ευρώ αντικειμενικής αξίας, στην πράξη δηλαδή πολύ μεγαλύτερη, χωρίς την καταβολή ούτε μίας δραχμής φόρου γονικής παροχής. Όπως επίσης μπορεί να μεταβιβάσει ο σύζυγος στη σύζυγο εν ζωή αιτία δωρεάς περιουσία ίσου ποσού χωρίς την καταβολή κανενός απολύτως φόρου. Μπορούν οι οκτακόσιες χιλιάδες επιχειρηματίες να μεταβιβάσουν την επιχείρησή τους στα παιδιά τους ή σε στενό συγγενή τους χωρίς να πληρώσουν τους δυσβάσταχτους φόρους που μέχρι σήμερα πλήρωναν αλλά μόνο ένα συμβολικό ποσοστό 2,4%.

Έτσι θα διατηρηθεί η μικρή επιχείρηση εν ζωή διότι μέχρι σήμερα η υπερβολική φορολογία πολλές φορές οδηγούσε στο κλείσιμο αυτών των επιχειρήσεων. Ο εργαζόμενος μισθωτός μπορεί να πάρει απαλλαγή για πρώτη κατοικία και δεύτερη και τρίτη και τέταρτη φορά εάν οι ανάγκες του για πρώτη κατοικία αυξηθούν, πληρώνοντας το φόρο που απαλλάχθηκε από την

προηγούμενη αγορά. Ο μικρομεσαίος που και αυτός έτυχε του τριπλασιασμού του φορολογητή, απαλλάχθηκε από το χαρτόσημο μισθωτών υπηρεσιών και έχει ένα όφελος 50 δισεκατομμυρίων ετησίως. Άλλα 50 δισεκατομμύρια έχουν όφελος οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα από την απαλλαγή του 1,2% του χαρτοσήμου.

Ο μικρομεσαίος απαλλάχθηκε από το χαρτόσημο των συναλλαγματικών που τον βάραινε με 20 δισεκατομμύρια δραχμές ετησίως. Απαλλάχθηκε απ' όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις χαρτοσήμου που ήταν 15 δισεκατομμύρια δραχμές. Απαλλάχθηκε από τον ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών που τον επιβάρυνε στις συναλλαγές του με τις τράπεζες με όφελος 60 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Κάνετε μνεία για την εξαετία. Το αίτημα για το κλείσιμο των υποθέσεων της εξαετίας ήταν κοινό, πιστικό και μακροχρόνιο όλων των ανθρώπων της αγοράς και των συνδικαλιστικών τους εκπροσώπων. Εκατοντάδες γραπτά αιτήματα έχω στο γραφείο μου για το κλείσιμο μιας περιόδου που δεν θα έλεγα ότι ήταν καλύτερη για όλους τους φορολογούμενους. Πιθανότατα φταίει και το ίδιο το Υπουργείο των Οικονομικών που δημιούργησε την πεποίθηση ότι ποτέ δεν θα ελεγχθεί η αγορά. Όμως σήμερα με την ωρίμανση των ελεγκτικών μηχανισμών, η αγορά ελέγχεται. Αποδεχθήκαμε λοιπόν αυτό το αίτημα. Μετά από πολύωρες συζητήσεις οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι απεδέχθησαν και τις λεπτομέρειες της ρύθμισης. Η ρύθμιση αυτή παρουσιάστηκε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ως μία νίκη του συνδικαλιστικού κινήματος των μικρομεσαίων. Δεν μπορείτε, λοιπόν, να λέτε ότι δεν μπορεί κάποιος να πληρώσει τις 60.000 δραχμές, που είναι το κατώτατο όριο για να κλείσει για κάθε χρόνο την υπόθεσή του. Σε κάθε περίπτωση, πρόκειται για προαιρετική ρύθμιση. Αν κάποιος θεωρούν ότι δεν τους συμφέρει δεν θα την ακολουθήσουν.

Και δεν περίμενα από σας, κύριοι συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε., να μιλάτε για κατάργηση ελέγχων. Εσείς πρώτοι έπρεπε να προτείνετε να ελέγχεται η αγορά. Αυτός είναι ο ρόλος του Υπουργείου Οικονομικών. Να ελέγχει, να εισπράττει τους φόρους και να τους κατανέμει, ώστε να ελαφρύνονται τα μικρά εισοδήματα, ώστε να ασκείται κοινωνική πολιτική υπέρ των ασθενέστερων τάξεων. Δεν μπορείτε από τη μια μεριά να λέτε ότι δίνουμε λίγα και από την άλλη να μας προτείνετε να μην ασκούμε έλεγχο και να μην εισπράττουμε αυτά που δικαιούται ο ελληνικός λαός, αλλά κάποιος τα κλέβουν προκλητικά. Ο έντιμος μικρομεσαίος δεν έχει να φοβηθεί τίποτα απολύτως.

Όμως, όταν καταγγέλλετε από τη μία πλευρά την παραοικονομία και ταυτόχρονα καταγγέλλετε και την Κυβέρνηση που δεν παίρνει μέτρα, δεν νομιμοποιείστε να καταγγέλλετε το Υπουργείο Οικονομικών όταν κάνει ελέγχους.

Ε, λοιπόν, σας λέω ότι έλεγχοι γίνονταν και θα εξακολουθούν να γίνονται. Και θα εξακολουθούν να γίνονται έλεγχοι, γιατί αυτό θέλει ο ελληνικός λαός. Θέλει το ΦΠΑ που πληρώνει να μην του το κλέβει ο «έξυπνος», ο απατεώνας, ο κλέφτης της αγοράς. Θέλει αυτό το ΦΠΑ, το φόρο που είναι δικός του και δεν ανήκει σ' αυτόν που τον κλέβει και τον παρακρατεί, να τον επιστρέψει πίσω στο κράτος, προκειμένου ακριβώς να ασκηθούν όλες οι πολιτικές.

Επομένως, διαλέξτε. Θέλετε τελικά ελέγχους προκειμένου να συλλάβουμε τη φοροδιαφυγή ή δεν θέλετε ελέγχους, επιτρέποντας έτσι την αસυδοσία; Ο έλεγχος συνιστά θεμελιώδες και πρωταρχικό στοιχείο της δημοκρατίας σε κάθε επίπεδο. Επομένως όσοι αρνούνται τον έλεγχο έχουν μια ασυνέπεια των λόγων τους και των έργων τους. Πιστεύω, λοιπόν, ότι εσείς, κύριοι

συνάδελφοι του ΚΚΕ, που θέλετε να είστε συνεπείς με τα λόγια σας και τις διακηρύξεις σας, δεν θα επαναλάβετε άλλη φορά την αυστηρή σας αρνητική κριτική στην Κυβέρνηση, για τους ελέγχους. Οι έλεγχοι, το ξανατονίζω, υπήρξαν και θα υπάρξουν και στο μέλλον.

Επίσης, όσον αφορά τους ελέγχους, θα ήθελα να σας πω, ότι ο έλεγχος των δύο χιλιάδων μεγάλων επιχειρήσεων αποφέρει κάθε χρόνο 500.000.000.000 δραχμές –τα τελευταία δύο, τρία χρόνια μας αποφέρουν κάθε χρόνο 500.000.000.000 δραχμές– τα οποία μας δίνουν ακριβώς τη δυνατότητα να απαλλάξουμε πλήρως τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους από τη φορολογία. Μας δίνουν τη δυνατότητα να ασκήσουμε κοινωνικές πολιτικές, οι οποίες μας φέρνουν πολύ κοντά στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι δημοκρατία και κοινοβουλευτική διαδικασία όντας ταυτόχρονα μαζί, συνιστούν μια ευκαιρία για να συζητήσουμε όλα τα προβλήματα της κοινωνίας και της οικονομίας, αλλά θα πρέπει ταυτόχρονα να αποδώσουμε τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και να ομολογήσουμε κάποια στιγμή ότι τουλάχιστον στο θέμα της φορολογικής μεταρρύθμισης γίνεται κάτι σημαντικό σ' αυτόν τον τόπο και ότι αυτό που σύσσωμη η κοινωνία, όλοι οι φορείς της κοινωνίας αναγνώρισαν σαν ένα θετικό βήμα, θα μπορέσει και όλη η Βουλή να το αναγνωρίσει και να επιβεβαιώσει τη σημασία αυτών των συγκεκριμένων μέτρων που έχουν παρθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Αντώνης Σκυλλάκος, έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Και ο κύριος Υφυπουργός προσπάθησε να μας πει ότι η Ελλάδα αποτελεί μια νησίδα μέσα σε έναν ωκεανό ύφεσης και κρίσης και ότι όλα πάνε καλά στην Ελλάδα.

Εμείς στην επερώτηση ασχολούμαστε με τρία βασικά ζητήματα. Με το εισόδημα, με τη φορολογία και με την ακρίβεια.

Ο κύριος Πρωθυπουργός στη Θεσσαλονίκη είπε ότι δικαιολογημένα μειώθηκε ο τουρισμός στην Ελλάδα, διότι μειώθηκαν τα εισοδήματα των Ευρωπαίων εργαζομένων. Κατ' εσάς, και με βάση τα στοιχεία που είπατε, η Ελλάδα αποτελεί την εξαίρεση.

Το Ινστιτούτο Εργασίας, το οποίο είναι ελεγχόμενο από τη δική σας πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ, παρουσιάζει ότι το μέσο εισόδημα του Έλληνα μισθωτού κυμαίνεται στο 51% του μέσου όρου του ευρωπαϊκού. Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι το φτάσατε στο 80%. Ποιος έχει δίκιο; Το Ινστιτούτο και ο κ. Πολυζωγόπουλος, ως Πρόεδρος της ΓΣΕΕ, ή ο κ. Πρωθυπουργός; Υπάρχουν πολλά τεχνάσματα και δεν λέτε την αλήθεια.

Όταν παρουσιάζετε τις αυξήσεις και στον προϋπολογισμό και στη σημερινή σας ομιλία, τις αυξήσεις στον εισόδημα τουλάχιστον για τους δημοσίου υπαλλήλους, πέρα από όλα τα άλλα, συμπεριλαμβάνετε και την ωρίμανση και τις προσλήψεις. Συμπεριλαμβάνετε, δηλαδή, και άλλα στοιχεία που δεν έχουν σχέση με το πορτοφόλι του κάθε μισθωτού, του κάθε δημοσίου υπαλλήλου.

Ας έρθουμε τώρα και στη δική μας κριτική. Εμείς, με βάση τα στοιχεία και τον πίνακα που κατατέθηκε –αν δεν φθάνουν, έχω και εγώ έναν πίνακα να καταθέσω– κοιτώντας μόνο τον πληθωρισμό από το 1985 μέχρι τώρα, θεωρούμε ότι έχουμε απώλειες πάνω από 30%, και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Είναι απλή αριθμητική. Τα υπόλοιπα δεν ξέρω πώς τα βγάξετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ.Σκυλλάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος έχει ως εξής:

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Πέρα από αυτό, δεν χάνουν μόνο σε σχέση με τον πληθωρισμό. Χάνουν και γιατί ο πληθωρισμός είναι ψεύτικος. Ο δείκτης τιμών καταναλωτή γίνεται επιλεκτικά. Ψάχνουμε πού είναι οι φθηνότερες τιμές. Δεν ψάχνουμε το μέσο όρο των τιμών. Δεν ξέρω και ποιο είναι οι συντελεστές που πολλαπλασιάζουν ή μειώνουν το βάρος του κάθε προϊόντος στη διαμόρφωση του δείκτη. Έτσι, ο πραγματικός τιμάρριθμος, οι πραγματικές απώλειες είναι ακόμη μεγαλύτερες σε σχέση με την αύξηση που παίρνουν κάθε χρόνο οι εργαζόμενοι. Γι' αυτό και οι απώλειες είναι μεγαλύτερες.

Πέρα και από όσα ειπώθηκαν για τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, το εισόδημα μειώνεται ακόμη περισσότερο λόγω του ότι κάθε οικογένεια στη χώρα μας έχει τουλάχιστον έναν άνεργο. Αν μοιράσουμε τους επίσημους άνεργους με τις οικογένειες στην Ελλάδα, θα δείτε ότι πάνω από ένα άτομο αντιστοιχεί σε κάθε οικογένεια. Αυτό σημαίνει μείωση του εισοδήματος της οικογένειας. Όταν έχουμε εντατικοποίηση της εργασίας, με την απειλή και το φόβο της απόλυσης –πέρα από το ότι δεν πληρώνονται οι υπερωρίες– ο εργαζόμενος εργάζεται περισσότερο και δεν πληρώνεται. Ο απλήρωτος χρόνος εργασίας έχει μεγαλώσει από πολλές πλευρές, και από την υγεία και από την παιδεία κ.τ.λ.. Αυτά ειπώθηκαν. Είναι πολλές οι πλευρές από τις οποίες μειώνεται το εισόδημα του εργαζόμενου.

Έρχομαι στο θέμα της φορολογίας. Κατ' αρχάν έχουμε μόνιμη αφαίμαξη των λαϊκών στρωμάτων μέσα από τους έμμεσους φόρους. Δεν πιστεύω να αρνείστε ότι είμαστε η πρώτη χώρα με τους περισσότερους έμμεσους φόρους. Μας λέτε ότι τα τελευταία χρόνια μειώθηκαν οι έμμεσοι φόροι σε σχέση με τους άμεσους. Πού οφείλεται αυτό; Οφείλεται στο ότι αυξήθηκαν οι άμεσοι φόροι και έτσι σε ποσοστό μειώθηκαν οι έμμεσοι φόροι. Και οι άμεσοι φόροι αυξήθηκαν, διότι για πάρα πολλά χρόνια το μόνιμο υποζύγιο, δηλαδή οι μισθωτοί, πλήρωναν πολλά και τα τελευταία χρόνια με τα αντικειμενικά κριτήρια και με άλλες ρυθμίσεις πληρώναν αρκετά χρήματα και οι μικρομεσαίοι. Γι' αυτό εμφανίζονται μειωμένοι οι έμμεσοι φόροι.

Δεύτερο θέμα: Σε κάθε προϋπολογισμό είναι ή δεν είναι η αύξηση των φορολογικών εσόδων πολύ μεγαλύτερη από την αύξηση του εισοδήματος; Έτσι, συμβαίνει. Έχουμε ή δεν έχουμε συνεχείς φοροαπαλλαγές του μεγάλου κεφαλαίου; Και όταν κάνετε φοροαπαλλαγές στο πολύ φτωχότερο τμήμα των φορολογουμένων, που έχει σχέση ιδιαίτερα με το αφορολόγητο όριο, τα παίρνετε με άλλον τρόπο. Και αν δεν τα πάρετε από τον πολύ-πολύ φτωχό, θα τα πάρετε από τον λιγότερο φτωχό, από αυτόν που υπερβαίνει λίγο το αφορολόγητο όριο.

Με το ένα χέρι δίνετε και με το άλλο τα παίρνετε πίσω και μάλιστα τα παίρνετε και περισσότερα. Το λέω αυτό με βάση την εξής λογική: Λέει ο Πρωθυπουργός ότι όλα αυτά τα πακέτα που εξαγγέλθηκαν έχουν κόστος 1,4 δισεκατομμύρια δραχμές. Πώς θα τα αναπληρώσετε; Περιμένουμε και το τέταρτο, το τελευταίο πακέτο, μετά τις δημοτικές εκλογές, που θα έχει φοροελαφρύνσεις στο κεφάλαιο, φόρους στη μικρή ακίνητη περιουσία και ίσως και αύξηση –κατά μία μονάδα συζητιέται– των έμμεσων φόρων ή να μεταταθούν ορισμένα προϊόντα σε Φ.Π.Α. με υψηλότερο συντελεστή. Αλλιώς πώς θα τα βγάλετε πέρα με τον προϋπολογισμό;

Η επικοινωνιακή σας πολιτική εν όψει της προεκλογικής περιόδου για τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές σας ανάγκασε να σπάσετε τα μέτρα σε διάφορα πακέτα. Αυτά που νομίζετε ότι θα σας φέρουν ψήφους τα είπατε προεκλογικά και τα υπόλοιπα μετά τις εκλογές.

Εγώ θα ήθελα να κάνω και ορισμένες άλλες παρατηρήσεις. Θα προσθέσω σε αυτά που ειπώθηκαν για να μην κάνω επαναλήψεις. Καμαρώνετε για τα τεκμήρια. Η κατάργηση των τεκμηρίων δεν έχει καμία σχέση με την ελάφρυνση. Είναι εκείνα τα τεκμήρια που δεν σας αποδίδουν χρήματα και γι' αυτό τα καταργείτε και λέτε μάλιστα ότι το κάνετε υπέρ των λαϊκών στρωμάτων.

Όσον αφορά τους μικρομεσαίους, δεν έχετε παραιτηθεί από τη φορομπηχτική σας πολιτική. Τα αντικειμενικά κριτήρια, κάθε τρία χρόνια ο έλεγχος και η συνάφεια. Τώρα με τα καινούρια μέτρα, τι γίνεται με τον εξολογιστικό προσδιορισμό; Τον καταρ-

γείτε ή όχι; Παραιτείστε από το δικαίωμα να πηγαίνει ο εφοριακός και να λέει: «Για να μην σου κάνω εξολογιστικό προσδιορισμό, πλήρωσε τόσα». Αυτός είναι εκβιασμός.

Θέλετε, λοιπόν, το κλειδί αυτού του εκβιασμού να υπάρχει στα χέρια σας. Γι' αυτό κρύβετε την αλήθεια πως αν ο εφοριακός πει ότι είναι ανακριβή ή ανεπαρκή τα στοιχεία, αυτό σημαίνει ότι μπορείτε να προχωρήσετε στον εκβιασμό του εξολογιστικού προσδιορισμού. Και γι' αυτό διαμαρτύρεται η ΓΣΕΒΕ. Ποιοι φορείς είναι αυτοί που συμφώνησαν, δεν μπορώ να καταλάβω. Ίσως με άλλες ηγεσίες, όταν ελέγχατε εσείς την ηγεσία των μικρομεσαίων.

Η δική μας η άποψη για τη φορολογία είναι ότι χρειάζεται μία ριζική αλλαγή στο φορολογικό σύστημα, να μειωθούν οι έμμεσοι φόροι, ακόμα και να μην υπάρχει καθόλου φόρος. Αν λέτε όμως ότι το απαγορεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση, ας βάλουμε μισή-μία μονάδα ΦΠΑ για τα είδη λαϊκής κατανάλωσης, όχι μόνο για τα τρόφιμα, αλλά και την ένδυση και την υπόδηση.

Και τα δημοτικά τέλη είναι μία φορολογία. Σπρώχνετε τους δημάρχους και τους νομάρχες –και με το νόμο και την πολιτική σας– να προχωρούν σε υψηλότερα τέλη. Όλο και περισσότερες υπηρεσίες μπαίνουν στη λογική της ανταποδοτικότητας. Έτσι ξεφορτώνετε ένα βάρος που θα έπρεπε να το πληρώσετε από τον κρατικό προϋπολογισμό. Εμείς, λοιπόν, είμαστε αντίθετοι και προς αυτήν την κατεύθυνση. Μιλάμε για πολύ μεγαλύτερο αφορολόγητο όριο, της τάξης των 15.000 ευρώ.

Όσον αφορά το εισόδημα έχουμε πει τις προτάσεις μας. Μένει μόνο το θέμα της ακρίβειας. Εμείς –και οι προηγούμενοι σμιλητές– είπαμε ότι είναι σύμφυτο το θέμα της ακρίβειας με το σύστημα της ελεύθερης αγοράς. Όσο πιο ελεύθερη είναι η αγορά τόσο μεγαλύτερες είναι οι δυνατότητες κερδοσκοπίας, ιδιαίτερα σε συνθήκες όλο και μεγαλύτερης μονοπωλίας της αγοράς.

Αν μου λέγατε ότι υπάρχει έλεγχος στις εισαγωγές των πρώτων υλών, ότι δε γίνονται υπερτιμολογήσεις, ότι δεν συνεννοούνται μεταξύ τους οι διάφοροι μικρότεροι ή μεγαλύτεροι –ανάλογα και με τον τομέα της οικονομίας που δουλεύουν– μονοπωλιακοί κύκλοι, αν δεν υπήρχαν αυτές οι δυνατότητες, τότε θα μπορούσε να υπάρξει ένας φραγμός. Εμείς, λοιπόν, όταν λέμε να μπει φραγμός, αναφερόμαστε στις εισαγωγές. Πώς θα μπορούσαμε να τις μειώσουμε; Γιατί ο εισαγωγέας να πουλάει στον μικρομεσαίο και να μην μπορεί ένας συνεταιρισμός να κάνει τις εισαγωγές και με κρατική βοήθεια μάλιστα για να κτυπάει καλύτερα τις τιμές;

Ένα ακόμα θέμα είναι αν γίνεται έλεγχος στις υπερτιμολογήσεις. Δεν γίνεται. Ανησυχήσατε ότι το Κ.Κ.Ε. δεν θέλει ελέγχους. Το θέμα όμως είναι ότι οι έλεγχοι πηγαίνουν στον μικρομπακάλη, δεν πηγαίνουν στους μεγάλους, δεν πηγαίνουν στους εισαγωγείς. Η δική μας άποψη είναι να υπάρχει, εν πάση περιπτώσει, πλαφόν και ας μειωθούν τα κέρδη. Αυτήν την έννοια έχει το πλαφόν. Θα μπει, θα κόψει λίγο από τις υπερτιμολογήσεις, θα ψάξει να βρει λύση για φθηνότερες πρώτες ύλες και θα κερδίσει και λιγότερα, πέρα από την αύξηση του εισοδήματος, πέρα από τη λιγότερη φορολογία, πέρα από τις καλύτερες εργασιακές σχέσεις και τη μη ύπαρξη της ανεργίας.

Λέτε ότι οι ΔΕΚΟ δεν συμβάλλουν στον πληθωρισμό. Μα, αυτό είναι το ζήτημα; Μόνο ο πληθωρισμός σας απασχολεί, για να είμαστε εντάξει με την ΟΝΕ, με το ευρώ. Εδώ μιλάμε για το εισόδημα των εργαζομένων. Εγώ ρωτώ: Πόσο συμβάλλει η αύξηση στη Δ.Ε.Η., στον Ο.Τ.Ε., στα εισιτήρια, στο νερό, παντού, –τα αναφέρουμε στην επερώτησή μας– στο να μειώνεται το εισόδημα του φτωχού, του βιοπαλαιστή; Εκεί θα πρέπει να το κρίνουμε, αν τα μαζέψουμε όλα αυτά.

Υπάρχει επίσης το θέμα που βάλατε σε σχέση με τους ελέγχους. Το Κ.Κ.Ε. είναι γενικά υπέρ των ελέγχων. Πρώτη φορά μας γίνεται κριτική ότι δεν θέλουμε τους ελέγχους. Δεν θέλουμε το μονόπλευρο έλεγχο, το φορολογικό έλεγχο μονόπλευρα στο μικρό και στο μεσαίο. Θέλουμε τον έλεγχο και στους μεγάλους που τους αφήνετε ασύδοτους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σε όλους.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Τους αφήνετε ασύδοτους.

Τώρα, για τα ζητήματα τουμποϊκοτάζ έχουν ειπωθεί πολλά. Εμείς δεν θα απορρίπταμε γενικώς και αορίστως μια τέτοια ενέργεια, αλλά την κρίνουμε σαν αναποτελεσματική, γι' αυτό κάνουμε κριτική. Είναι ανεξοδη, ανώδυνη, γι' αυτό και σεις υποστηρίζετε αυτήν τη μορφή πάλης, αν μπορεί να θεωρηθεί στις σημερινές συνθήκες σαν πραγματική πάλη αυτό. Αυτή είναι η προσπάθεια.

Όμως, για να πάμε στις άλλες ενέργειες που κάνετε. Έλεγχος, μια και μας κάνετε κριτική. Μόλις λέμε «ακρίβεια στην αγορά», λέτε «θα προχωρήσουμε σε ελέγχους». Τι είναι αυτοί οι έλεγχοι; Στέλνεται το Σ.Δ.Ο.Ε. Τι είναι το Σ.Δ.Ο.Ε.; Θα ελέγξει φορολογικά, όχι αν ανέβηκε η τιμή. Δεν έχει δικαίωμα να ελέγξει την τιμή. Εδώ καταργήθηκε, δεν ισχύει πλέον σαν ποινικό αδίκημα –νομικός είστε– η αισχροκέρδεια. Δεν υπάρχει πλέον σαν αδίκημα. Στην πράξη είναι αντίθετο με τη λογική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ελεύθερης αγοράς. Το Σ.Δ.Ο.Ε, λοιπόν, θα ελέγξει μόνο φορολογικά ή το πολύ πολύ να πάει κάποια υπηρεσία, όπως τη λέτε, που ελέγχει την ποιότητα του προϊόντος, αν είναι νοθευμένο κλπ. Τι σχέση έχουν αυτά με την ακρίβεια; Γιατί μπορεί και νοθευμένο να είναι και φορολογικά εντάξει να είναι και να ανεβάζει όσο θέλει τις τιμές ο άλλος. Αυτή είναι η ανάλυση του ελέγχου και πώς τον βλέπουμε εμείς.

Πέρα από αυτό, υπάρχουν και οι «συμφωνίες κυρίων». Τι γίνεται με τις «συμφωνίες κυρίων»; Αυτές έχουν κανένα αποτέλεσμα; Έγραψαν τον Υπουργό Ανάπτυξης στα παλιά τους τα παπούτσια και οι βιομήχανοι και τα σούπερ μάρκετ στις τελευταίες συναντήσεις. Και όταν λένε «ναι» και συμφωνούν, πάλι το παραβιάζουν στην πράξη.

Είπε ο Υπουργός Ανάπτυξης ότι θα μπουν τιμολόγια στους αγρότες. Οι αγρότες φταίνε, το ότι δεν υπάρχουν τα τιμολόγια των αγροτών; Δεν ξέρουν οι υπηρεσίες γεωργίας ή εμπορίου πόσο πουλάει το λάδι ή τη ντομάτα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου δύο -τρία λεπτά και από τη δευτερολογία μου.

Ξέρουν πολύ καλά και φθάνουν σε διπλάσιες, τριπλάσιες, τετραπλάσιες τιμές στην αγορά.

Ποιο είναι το μέτρο που προτείνουμε εμείς; Γιατί μας ρωτήσατε και εναντίον ποιων είμαστε. Μόνο κατά του μεγάλου κεφαλαίου; Δεν υπάρχει ένα κύκλωμα ολόκληρο; Όταν ήρθατε στην Κυβέρνηση το 1981 είχατε πει ότι στις διάφορες αγορές, στις κεντρικές αγορές –είτε των οπωροκηπευτικών είτε του κρέατος, είτε στα ψάρια– ότι θα έμπαιναν οι συνεταιρισμοί και θα έδωχαν αυτοί που κερδοσκοπούν σε βάρος και των καταναλωτών και των αγροτών. Τι έγινε; Ένας που θέλει, βρίσκει λύσεις για να σταματήσει η κερδοσκοπία. Δεν κάνετε τίποτα πάνω σε αυτήν την κατεύθυνση.

Λέτε κι ένα άλλο επιχείρημα, ότι θα χρησιμοποιήσουμε την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Όπου δηλαδή είναι ολιγοπωλιακές ή συνεννόηση των επιχειρηματιών για να αυξήσουν τις τιμές, θα χρησιμοποιήσετε την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Πόσες φορές χρησιμοποιήθηκε μέχρι σήμερα η Επιτροπή Ανταγωνισμού; Πείτε μου μία φορά που πήγε η υπόθεση εκεί και χάριν του καταναλωτή μειώθηκαν οι τιμές γιατί δεν τους άφησε να τις αυξήσουν η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Θα το κάνετε τώρα; Ούτε λίστες δεν τολμάτε να βγάλετε. Διότι όλα αυτά που λέμε εμείς και σας κάνουμε κριτική προσκρούουν στη λογική της ελεύθερης αγοράς. Όποιος προσεύχεται από το πρωί ως το βράδυ στην ελεύθερη αγορά, δεν μπορεί να πάρει κανένα μέτρο. Και θα συνεχιστεί αυτό το φαινόμενο της ακρίβειας και της κερδοσκοπίας.

Εμείς θεωρούμε ότι η Ελλάδα δεν αποτελεί νησίδα ούτε στην Ευρώπη ούτε στον κόσμο. Τα νούμερα ευημερίας που εμφανίζετε αποτελούν στοιχείο που το στηρίζετε προς τα έξω, κάτι που όμως δεν αφορά τόσο την αύξηση του πραγματικού εισοδήματος, γιατί αυτό δεν είναι τόσο εύκολο για τον εργαζόμενο.

Αυτό που κυρίως λέτε είναι ότι αυξάνετε το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν με τέσσερις μεγάλους ρυθμούς. Πόσο θα τραβήξει αυτό; Ο εργαζόμενος δεν κερδίζει σχεδόν τίποτα! Τα κερδίζουν οι εργολάβοι, τα έργα για το 2004 κλπ. Πόσο θα κρατή-

σει αυτό; Είστε υπέρ της διεύρυνσης! Ο Έλληνας αγρότης θα «μπει μέσα», θα κτυπηθεί, θα μειωθούν τα χρήματα που δίνονται και οι εισροές. Άρα έχει προσωρινό χαρακτήρα!

Έχετε που έχετε μια σκληρή πολιτική. Μπροστά σε μια τέτοια εξέλιξη, σαν αυτή που είπα, θα αναγκαστείτε εκ των πραγμάτων να κάνετε ακόμα πιο σκληρή πολιτική. Οι εργαζόμενοι, λοιπόν, στη χώρα μας πρέπει να ξέρουν ότι έρχονται χειρότερες μέρες και γι' αυτό ο αγώνας ενάντια σ' αυτές τις πολιτικές, ενάντια στις πολιτικές και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και όλων υποκλίνονται στην ελεύθερη αγορά, πρέπει να δυναμώ-σει.

Εμείς θα κάνουμε ό,τι μπορούμε προς αυτήν την κατεύθυνση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επερώτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδος είναι και επίκαιρη και εύστοχη παρά τη διαφορά κοσμοθεωρίας που έχουμε, διότι εμείς δεν έχουμε την ίδια κοσμοθεωρία με σας -και είναι γνωστό αυτό- και προτείνουμε διαφορετικές λύσεις γι' αυτά τα ζητήματα.

Ωστόσο θεωρούμε ότι η επισήμανση και των προβλημάτων και πολλών από τα αίτια που αναφέρονται στην επερώτηση είναι σωστά. Κυρίως είναι σωστή η επισήμανση ότι τα προβλήματα, που σήμερα αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι και γενικά οι οικονομικά αδύναμοι στην Ελλάδα, οφείλονται σε συγκεκριμένες πράξεις και σε συγκεκριμένες παραλείψεις της κυβερνητικής πολιτικής.

Εμείς δεν έχουμε κουραστεί και δεν θα κουραστούμε να λέμε ότι η πολιτική για την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση –μια πολιτική ονομαστικής σύγκλισης– ήταν μια καθαρά εισπρακτική πολιτική και στην ουσία μετά την ένταξη δεν υπάρχει κανένα μα κανένα κυβερνητικό σχέδιο για την οικονομία. Η κυβερνητική πολιτική περιορίζεται στη διαχείριση των εντυπώσεων του παρόντος –αυτό κάνουν, μια επικοινωνιακή δηλαδή πολιτική– σε βάρος των προοπτικών του μέλλοντος.

Το χειρότερο είναι ότι τόσο η Κυβέρνηση όσο και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, δηλαδή ο επικεφαλής της, είναι αποκομμένοι από την πραγματικότητα και τα καθημερινά προβλήματα των Ελλήνων. Επειδή πολλά ακούμε για αριθμούς και για την EUROSTAT, αν δούμε τα στοιχεία που και η ίδια η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία δίνει για την ελληνική οικονομία, θα διαπιστώσουμε σε τι άσχημο επίπεδο έχετε φέρει την οικονομία μας, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, μετά από είκοσι χρόνια διακυβέρνησης!

Σε σχέση με το βιοτικό επίπεδο, η ελληνική οικονομία είναι η φτωχότερη οικονομία στην Ευρωπαϊκή Ένωση με κατά κεφαλήν εισόδημα στο 67% του μέσου κοινοτικού όρου. Αυτά είναι τα τελευταία στατιστικά στοιχεία της EUROSTAT που δημοσιεύτηκαν το καλοκαίρι. Ήδη μας ξεπερνούν χώρες της διέυρυνσης! Η Σλοβενία και η Κύπρος έχουν μεγαλύτερο κατά κεφαλήν εισόδημα από την Ελλάδα. Όταν μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση με όλες αυτές τις προωθητικές προοπτικές που διανοίγονταν, δεν ήμασταν οι φτωχότεροι. Η Πορτογαλία ήταν πίσω από εμάς.

Η ανεργία είναι στο 10%, όταν τα τελευταία χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πέσει στο 7,5%. Εμείς ανεβαίνουμε, αυτοί πέφτουν! Ο πληθωρισμός, που είναι και ένα από τα κύρια στοιχεία της επερώτησης, που ροκανίζει και το εισόδημα των εργαζομένων και την ανταγωνιστικότητα της χώρας, είναι στο 3,6%. Είναι δηλαδή σχεδόν διπλάσιος από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης! Υποτίθεται ότι έχουμε κοινό νόμισμα. Και θα αναφερθώ και στον πληθωρισμό, διότι είναι βασικό στοιχείο των αδυναμιών της πολιτικής σας.

Λέτε στα χαρτιά ή στις διακηρύξεις σας –στη διακήρυξη της 3ης του Σεπτεμβρίου– ότι είσατε σοσιαλιστικό κόμμα. Η φτώχεια και οι κοινωνικές ανισότητες στην Ελλάδα είναι από τις χειρότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έχουμε το ψηλότερο ποσοστό φτώχειας, 22% των οικογενειών ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, όταν στην Ευρωπαϊκή

Ένωση –που και εκεί υπάρχουν προβλήματα- είναι 18%. Το χειρότερο είναι ότι δεν δουλεύει στην Ελλάδα το κοινωνικό κράτος. Αν δει κανείς πόσα νοικοκυριά ξεφεύγουν από τη φτώχεια, λόγω των κοινωνικών παροχών, θα δει ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένα στα δέκα νοικοκυριά ξεφεύγει από τη φτώχεια λόγω του κοινωνικού κράτους, ενώ στην Ελλάδα ξεφεύγει μόνο ένα τα εκατό.

Αυτό είναι το κοινωνικό κράτος που έχετε δημιουργήσει. Δεν δουλεύει υπέρ των φτωχών και των αδυνάτων. Μπορεί να δουλεύει υπέρ της μεσαίας τάξης, μπορεί να δουλεύει υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων, μπορεί να δουλεύει –δεν ξέρω- υπέρ των κομματικών φίλων σας, αλλά σίγουρα δεν δουλεύει υπέρ των φτωχών.

Το μέσο εισόδημα στην Ελλάδα –γιατί μιλάμε για ανισότητες- του 20% των πιο φτωχών οικογενειών είναι εξίμισι φορές χαμηλότερο από το μέσο εισόδημα του 20% των πλουσιότερων. Δηλαδή οι πλούσιοι έχουν εξίμισι φορές περισσότερο εισόδημα από τους φτωχούς.

Περιφερειακές ανισότητες. Έχουμε το χειρότερο δείκτη περιφερειακής συνοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση –όταν δούμε την ανεργία- από όλες τις χώρες και πέντε στις δέκα περιφέρειες ή τρεις στις επτά, αν θέλετε, από τις φτωχότερες περιφέρειες της Ευρώπης είναι ελληνικές. Η Ήπειρος, η δυτική Ελλάδα, η Πελοπόννησος, η ανατολική Μακεδονία και η Θράκη είναι από τις πιο φτωχές περιοχές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και όταν μιλάμε για τις φτωχές περιοχές στην Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονται και κάποιες γαλλικές αποικίες που βρίσκονται και στον Ατλαντικό και στον Ειρηνικό. Δηλαδή, κάποια νησάκια που είναι πολύ φτωχά, διότι δεν είναι μέρος της Ευρώπης στην ουσία. Αν εξαιρέσουμε αυτά, όλες οι φτωχές περιφέρειες –με την εξαίρεση μιας ισπανικής και μιας πορτογαλικής- είναι ελληνικές.

Να έρθω στο θέμα του πληθωρισμού που είναι ένα από τα κυριότερα ζητήματα, διότι εδώ με τη λογική της αισχροκέρδειας η Κυβέρνηση προσπαθεί να κερδοσκοπήσει πολιτικά. Ο πληθωρισμός στην Ελλάδα είναι ξεκάθαρα ζήτημα αδυναμιών της κυβερνητικής πολιτικής. Οφείλεται στην κυβερνητική πολιτική, δεν οφείλεται σε τίποτα άλλο. Όπως η πτώση του πληθωρισμού ήταν αποτέλεσμα κυβερνητικής πολιτικής, έτσι και η άνοδος του τώρα είναι αποτέλεσμα κυβερνητικής πολιτικής.

Τι τροφοδοτεί τον πληθωρισμό; Οι συνεχείς υπερβάσεις στις δημόσιες δαπάνες. Το ταμειακό έλλειμμα του δημοσίου –είναι γνωστό, το γράφει η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος- είναι 4,5% του ΑΕΠ. Αυτό τροφοδοτεί τον πληθωρισμό. Τι άλλο τροφοδοτεί τον πληθωρισμό; Οι συνεχείς φορολογικές επιβαρύνσεις που επιβάλλετε. Μας είπατε πριν τι κάνετε στους μικρομεσαίους. Πήγατε στους μικρομεσαίους και τους βάλατε να πληρώσουν ένα «βουνό» λεφτά αναδρομικά με τις ρυθμίσεις αυτές για τη συνάφεια και τη ρύθμιση της εξαετίας, όταν οι ίδιοι θεωρούσαν ότι με αντικειμενικά κριτήρια είχαν εξαντλήσει τις φορολογικές τους υποχρεώσεις. Τι θα κάνουν οι άνθρωποι; Από πού θα βρουν λεφτά; Από την αγορά θα πάνε να τα βρουν. Ανατιμήσεις θα προσπαθήσουν να κάνουν για να βρουν λεφτά να πληρώσουν το Υπουργείο Οικονομικών. Αυτό δεν δημιουργεί πληθωρισμό; Διότι βλέπουμε σε ευρεία γκάμα προϊόντων γίνονται οι ανατιμήσεις.

Δεν δημιουργεί πληθωρισμό το γεγονός ότι η Κυβέρνηση αυξάνει τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ πάνω από τον πληθωρισμό με διάφορα τεχνάσματα; Δεν δημιουργεί πληθωριστική νοοτροπία το γεγονός ότι αυξήσατε τα τέλη κυκλοφορίας κατά 10%, που είναι τριπλάσιος ρυθμός από τον πληθωρισμό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να λύσουμε αυτά τα προβλήματα, και του πληθωρισμού και της ανταγωνιστικότητας και της ανεργίας και της ανάπτυξης της χώρας και των κοινωνικών ανισοτήτων, πρέπει να αλλάξει η πολιτική. Και για να αλλάξει η πολιτική πρέπει να αλλάξει η Κυβέρνηση, διότι η σημερινή Κυβέρνηση όχι μόνο δεν έχει πολιτική, αλλά δεν αντιλαμβάνεται και ποια είναι τα προβλήματα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Λαφαζάνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστε-

ράς και της Προόδου, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άκουσα με προσοχή τα όσα είπε ο αξιότιμος κύριος Υπουργός, σχετικά με την οικονομία, τα εισοδήματα και την πολιτική που χαράζει η Κυβέρνηση γύρω από αυτά τα θέματα. Λυπούμαι να πω ότι ο κύριος Υπουργός –και, κατά προέκταση, η Κυβέρνηση- επιμελώς κρύβει την αλήθεια για την οικονομική πραγματικότητα και τη ζωή του Έλληνα πολίτη σήμερα –ιδιαίτερα του εργαζόμενου- και ότι η Κυβέρνηση έχει χάσει την επαφή της με την πραγματικότητα.

Κάθε μέρα γυρίζουμε στις γειτονιές, βλέπουμε την εργαζόμενη οικογένεια και ακούμε τι λέει. Σήμερα, κύριε Υπουργέ, «βογκάει» η μισθωτή οικογένεια, γιατί δεν τα βγάζει πέρα. Βλέπει τη ζωή της καθημερινά να υποβαθμίζεται, τα εισοδήματα –που, κατά την άποψή σας, συνεχώς αυξάνουν- να καταρρέουν και τα αδιέξοδα σε όλους τους τομείς να πυκνώνουν! Αυτή είναι η σημερινή, οδυνηρή πραγματικότητα!

Υποσχθήκατε ότι μετά την είσοδο της Ελλάδας στην ΟΝΕ –που έγινε με μονόπλευρες θυσίες της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού- ότι θα ακολουθήσουν καλύτερες ημέρες, ότι θα έχουμε μία ισχυρή οικονομία και ότι θα ακολουθήσετε πολιτικές ανακούφισης των εισοδημάτων. Σήμερα, όμως, αυτό που βλέπει ο απλός πολίτης, είναι ότι με την έλευση του ευρώ το εισόδημά του όλο και περισσότερο λεηλατείται! Το ευρώ από ευτυχία, την οποία εσείς επικαλεσθήκατε ότι θα φέρει, αρχίζει και γίνεται όλο και περισσότερο εφιάλτης.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να πω δύο λόγια για το θέμα της ακρίβειας. Δεν ξέρω πώς βγάξετε αυτόν τον περίφημο τιμάρθμο. Ξέρετε ότι έχει εγερθεί μεγάλο θέμα και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ότι οι τιμάρθμοι που συντάσσονται συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ανταποκρίνονται στις σύγχρονες καταναλωτικές ανάγκες μιας μέσης οικογένειας. Αυτό είναι ένα μεγάλο θέμα που απαιτεί μεγάλη συζήτηση.

Σήμερα, πάρα πολλές ενώσεις καταναλωτών ζητούν την αναπροσαρμογή πλέον αυτού που ονομάζετε «καλάθι της νοικοκυράς», με το οποίο μετράτε τον τιμάρθμο. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι στη χώρα μας γίνονται χονδροειδείς λαθροχειρίες! Δεν ξέρω από πού βγαίνει ο –αυξημένος βεβαίως- πληθωρισμός έναντι των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών, ο οποίος κινείται πλέον στα επίπεδα μεταξύ τρειςμισι και τεσσάρων μονάδων.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τα οπωροκηπευτικά, των οποίων η αύξηση στις τιμές, σύμφωνα με επίσημους αριθμούς –το λένε πια οι ίδιοι οι έμποροι- σε σχέση με πέρυσι υπερβαίνει στα περισσότερα των προϊόντων το 30%! Δείτε τι γίνεται στην περίπτωση των τροφίμων, όπου έχουμε «σπάσει» όλα τα ρεκόρ! Οι τιμές αυξάνονται καθημερινά! Πώς καταγράφονται όλα αυτά στον επίσημο τιμάρθμο;

Όσον αφορά στις ΔΕΚΟ, στις οποίες αναφερθήκατε, παρατηρούμε αυξήσεις σε κάθε μία από αυτές. Όλες οι αυξήσεις στις ΔΕΚΟ είναι πάνω από τον πληθωρισμό! Με έκπληξη, μάλιστα, ακούσαμε προχθές τον διευθύνοντα σύμβουλο της Ολυμπιακής Αεροπορίας, τον κ. Καλόφωνο, να λέει ότι το μέσο κόστος των ναύλων στην Ολυμπιακή ανά επιβάτη έχει αυξηθεί κατά 30%! Έκανε, βέβαια, μερικές τεχνικές ταχυδακτυλουργίες, προκειμένου να μας το εξηγήσει αυτό, αλλά όση τεχνική επιμέλεια και να βάλει κανείς, το γεγονός παραμένει ακριβώς όπως το είπε, δηλαδή 30% αύξηση των ναύλων!

Πώς βγάξετε, λοιπόν, αυτόν τον περίφημο πληθωρισμό, ο οποίος –σημειωτέον- είναι υπερδιπλάσιος από αυτόν των υπολοίπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αν συνεχίσετε μάλιστα με αυτούς τους ρυθμούς πληθωρισμού, τότε σε λίγο η Ελλάδα οδηγείται μετά βεβαιότητας σε οικονομικό αδιέξοδο στο πλαίσιο της ευρωζώνης για γνωστούς λόγους, που δεν χρειάζεται καν να εξηγήσω, διότι είναι απολύτως κατανοητοί.

Η Ελλάδα σήμερα –με έκπληξη είδα τις στατιστικές της EUROSTAT για τις τιμές σε πολλά είδη προϊόντων- είναι μία από τις ακριβότερες, αν όχι η ακριβότερη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ελέγξτε τα στοιχεία, δείτε τα προϊόντα, δείτε τις τιμές που υπάρχουν στη Γερμανία, στη Σουηδία ή αλλού και συγκρίνετέ τις με αυτές που επικρατούν στην Ελλάδα, τη στιγμή ακριβώς που έχουμε υποδιπλάσιους μισθούς σε σύγκριση με πολ-

λές χώρες της ευρωζώνης, όπως αυτές που ανέφερα.

Έρχονται εδώ οι τουρίστες από τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακόμα και από τις βόρειες χώρες και μένουν κατάπληκτοι οι άνθρωποι, διότι, όπως λένε, «η Ελλάδα είναι πιο ακριβή από την πατρίδα μας».

Πού θα πάει αυτή η κατάσταση; Έχει γίνει ανεξέλεγκτη αυτές τις μέρες, παρά το κίνημα των καταναλωτών, το οποίο υποτίθεται ότι κάνει εμπάργκο στα προϊόντα. Αυτές τις μέρες έχουμε νέα έξαρση των τιμών στα οπωροκηπευτικά, τις οποίες πληρώνει ο απλός καταναλωτής.

Τι φταίει γι' αυτό; Ασφαλώς, την κύρια ευθύνη τη φέρει η γενική σας αντίληψη ότι τα πάντα τα αφήνουμε στις αγορές, τα πάντα τα αφήνουμε στις επιχειρήσεις. Υποτίθεται ότι οι αγορές και οι επιχειρήσεις θα ρυθμίσουν μέσω του ανταγωνισμού τις τιμές και θα τις κάνουν προσιτές στον καταναλωτή. Αυτή η αντίληψη και η φιλοσοφία είναι λάθος. Έχει καταρρεύσει εδώ και καιρό αυτό το δόγμα, καταρρέει και στη χώρα μας, διότι οι αγορές στη χειρότερα των περιπτώσεων, αν δεν ολιγοπωλούνται, αν δεν μονοπωλούνται, είναι ελεγχόμενες.

Υπάρχουν αυτές οι λογικές και μάλιστα σε μια περίοδο που η τάση είναι για συμπίεση των κερδών και τα κέρδη τείνουν να αναπληρωθούν μέσω των αυξήσεων των τιμών. Αυτή είναι η αντίδραση των επιχειρήσεων και του επιχειρηματικού κόσμου, του κεφαλαίου, απέναντι στην τάση μείωσης του ποσοστού κέρδους εν' όψει της ύφεσης. Αυτή δεν την ελέγχετε.

Θα ήθελα να πω δύο λόγια για τα φορολογικά, τα οποία νομίζω ότι είναι σημαντικό θέμα. Κύριε Υπουργέ, κάνετε λαθροχειρία, όταν μιλάτε για φορολογικά μέτρα ανακούφισης της μισθωτής οικογένειας. Η λαθροχειρία αυτή εκπίπτει με αριθμούς.

Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις. Μιλάτε για την αύξηση του αφορολόγητου εισοδήματος. Αυτό θα ήταν θετικό, αν δεν συνοδευόταν με την άρση και κατάργηση όλων των εκπτώσεων, που υπήρχαν μέχρι σήμερα από το φορολογητέο εισόδημα του εργαζομένου, π.χ. οι αποδείξεις, αλλά και μια σειρά από άλλες εκπτώσεις τις οποίες καταργείτε.

Δεύτερον, όσοι πάνε πάνω από το αφορολόγητο αυτό εισόδημα, φορολογούνται στην ουσία με συντελεστές ΦΠΑ, 15%, 30%, 40%. Αυτό σημαίνει ότι τα μικρομεσαία και μεσαία εισοδήματα λόγω τη μη τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας, λόγω του ότι δεν μεταρρυθμίζετε και δεν αναδιαρθρώνετε τις φορολογικές κλίμακες και τα φορολογικά κλιμάκια, για μια μικρή ονομαστική αύξηση του εισοδήματός τους από το 2002 στο 2003, η οποία τυχόν δεν θα καλύπτει ούτε καν τον πληθωρισμό, θα υποχρεωθούν να πληρώσουν πολύ περισσότερους φόρους.

Γι' αυτό, το τελικό αποτέλεσμα των μέτρων σας, ιδιαίτερα για τα μικρομεσαία και μεσαία εισοδήματα, θα είναι νέα φορολογική επιβάρυνση. Αυτή τη στιγμή εφαρμόζεται για τον επόμενο χρόνο ακόμα σκληρότερη εισοδηματική πολιτική από αυτήν που εφαρμόστηκε τα προηγούμενα χρόνια. Όπως λέτε, θα κινηθείτε με αυξήσεις στο επόμενο διάστημα της τάξεως του 2,5% περίπου ως εισοδηματική πολιτική.

Είναι απάντηση αυτή στα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο μισθωτός, η φτωχή, η μικρομεσαία οικογένεια; Πολύ φοβούμαι ότι τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά και αυτό αποδίδεται γενικώς στη διεθνή καπιταλιστική ύφεση, λες και η Ελλάδα δεν έχει καπιταλισμό, λες και δεν συμμετέχει σε αυτό το υφεσιακό κλίμα και δεν συζητάτε γιατί υπάρχει διεθνής καπιταλιστική ύφεση αυτή τη στιγμή, ποιες είναι οι αιτίες και πού μπορεί να οδηγηθεί.

Πέραν αυτού, αντί η αντίδραση σας απέναντι σ' αυτήν την ύφεση να είναι προβληματισμός για αλλαγή μοντέλου πολιτικής, εσείς προσκολλάστε ακόμα περισσότερο στη νεοφιλελεύθερη θρησκοληψία και στο νεοφιλελεύθερο δόγμα και απαντάτε στην κρίση που δημιουργήσε η νεοφιλελεύθερη παγκόσμια πολιτική με ακόμη πιο σκληρό και επιταχυνόμενο νεοφιλελεύθεροισμό.

Αυτό σημαίνει αδιέξοδο. Αυτό το αδιέξοδο θα γίνει ακόμα πιο ορατό για την ελληνική οικονομία εντός της ευρωζώνης, μετά το 2004, όταν ή θα μειωθούν ή θα κοπούν εντελώς τα κοινοτικά

κονδύλια και δεν θα έχουμε αυτήν την «ανακούφιση» που προσφέρουν τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων, τα οποία σημειωτέον γίνονται και με τη χρέωση της Ελλάδος, με τη χρέωση των επόμενων γενεών.

Ας ελπίσουμε –διότι δεν σας βλέπω να αντιδράτε όσο έπρεπε και σ' αυτό– ότι δεν θα γίνει πόλεμος στο Ιράκ. Διότι η οικονομική καταστροφή που θα προκύψει από ένα τέτοιο πόλεμο για την Ελλάδα θα είναι τεραστίων διαστάσεων. Πολύ φοβάμαι ότι ούτε αυτό το έχετε αντιληφθεί, ώστε να σηκώσετε το ανάστημά σας απέναντι στον αναμενόμενο αυτό πόλεμο και σαν χώρα, αλλά και μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών οργανισμών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θα συμφωνήσω με τον κ. Λαφαζάνη ότι ενδεχόμενος πόλεμος στο Ιράκ θα σημαίνει και καταστροφή. Κα βεβαίως η Ελλάδα πρέπει να υψώσει το ανάστημά της, όποιο ανάστημα έχει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όποιο;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Όποιο ανάστημα έχει. Τι να πω δηλαδή; Η Αμερική είμαστε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η περήφανη Ελλάδα, η ισχυρή Ελλάδα!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Καταλαβαίνετε τι εννοώ. Βεβαίως η Ελλάδα πρέπει να σηκώσει το ανάστημά της, όποιο ανάστημα έχει, ενάντια σ' αυτήν την, εν πάση περιπτώσει, αναμενόμενη θα έλεγα, επίθεση κατά του Ιράκ.

Δεν έχω να πω τίποτε περισσότερο για τον κ. Λαφαζάνη. Το ευρύ δεν το χαρακτηρίζω βέβαια εγώ εφιάλτη, όπως το χαρακτήρισε ο κ. Λαφαζάνης, αλλά θα συμφωνήσω ότι οπωσδήποτε επηρέασε και αυτό στην έξαρση της ακρίβειας η οποία ομολογούμενως υπάρχει αυτήν τη στιγμή.

Για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλογοσκούφη δε νομίζω ότι πρέπει να πω πολλά πράγματα, δοθέντος ότι απέφυγε να αναφερθεί στη συγκεκριμένη επερώτηση. Μίλησε γενικώς και αορίστως περί ανεργίας, περί βιοτικού επιπέδου, περί κοινωνικού κράτους, κοινωνικών ανισοτήτων. Αυτές οι λέξεις που χρησιμοποιήσε ηχούν σε μένα λίγο κακόχη, προερχόμενες εκ Δεξιών. Όταν προέρχονται από Αριστερά δεν μου προκαλούν καμία ιδιαίτερη ενόχληση. Αντίθετα είναι αναμενόμενες. Αλλά να χρησιμοποιεί ο κ. Αλογοσκούφης φράσεις όπως, κοινωνικές ανισότητες, κοινωνικό κράτος κλπ. είναι λίγο περίεργο.

Κατέληξε μάλιστα με τη γνωστή επωδό: «Η Κυβέρνηση πρέπει να αλλάξει πολιτική. Και για να αλλάξει πολιτική πρέπει να φύγει η Κυβέρνηση». Παρέλειψε όμως επιμελώς να μας πει, ποια πολιτική είναι αυτή που πρέπει να εφαρμόσει η Κυβέρνηση για να αντιμετωπιστούν όλα αυτά τα κακώς κείμενα. Παρέλειψε αναμφίβολα να μας πει, έστω μια κουβέντα, να προτείνει κάποιο μέτρο. Τίποτα. Είπε ότι πρέπει να αλλάξει πολιτική η Κυβέρνηση, ότι πρέπει να φύγει η Κυβέρνηση. Γενική αόριστη ρήση και τίποτα περισσότερο.

Έρχομαι τώρα στις τοποθετήσεις των συναδέλφων του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Οφείλω να πω ότι πλην μιας ατυχούς εξάρσεως που υπήρξε η κριτική η οποία ασκήθηκε ήταν καλόπιστη και ήπιας μορφής. Τον τόνο έδωσε η αξιότιμη Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κα Παπαρήγα, η οποία στο μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας της αναφέρθηκε στη διεθνή οικονομική ύφεση. Έκανε μια πράγματι αξιοπρόσεκτη ανάλυση στο θέμα αυτό, με την οποία δεν έχω καμία αντίρρηση να συμφωνήσω. Θα συμφωνήσω ότι η διεθνής ύφεση παραδείγματος χάρη θα συνεχιστεί και τον επόμενο χρόνο –έτσι δείχνουν τα πράγματα και έτσι είναι, έτσι είπε και η κα Παπαρήγα– και βεβαίως οι αιτίες είναι η υπερπαραγωγή, η υποκατανάλωση, η παραγωγικότητα, η ανταγωνιστικότητα, όλοι αυτοί οι παράγοντες που ανέφερε η κα Παπαρήγα. Δεν έχω κανένα λόγο να μη συμφωνήσω.

Δεν μπορεί όμως η Ελλάδα, μέλος της παγκόσμιας κοινότητας, να μην επηρεάζεται απ' αυτήν τη διεθνή ύφεση. Βεβαίως και θα επηρεαστεί. Εκεί είναι και η διαφωνία μου με την ανάλυ-

ση που έκανε η κα Παπαρήγα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Αυτό είπε και η κα Παπαρήγα. Αυτό είπαμε και εμείς ότι δηλαδή θα επηρεαστεί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Τότε με συγχωρείτε, έκανα λάθος. Το παίρνω πίσω. Ήμουν επάνω και ίσως δεν το άκουσα καλά. Έκανα λάθος.

Ερχόμαστε στα θέματα της επερώτησης, τα οποία βασικά είναι δύο τηλεγραφικά: η ακρίβεια και οι φοροαπαλλαγές, που έγιναν το τελευταίο διάστημα, ή η φορολογική μεταρρύθμιση, όπως ανεφέρθη ή όπως αλλιώς θέλετε να την πείτε.

Θα ήθελα να πω για την ακρίβεια ότι πράγματι υπάρχει μία έξαρση της ακρίβειας το τελευταίο διάστημα. Θα σας πω ένα παράδειγμα, που άκουσα από ένα φίλο μου. Μου είπε, λοιπόν, το εξής χαρακτηριστικό, το οποίο δεν το είχα σκεφθεί: «Πήγαινα στην εκκλησία», λέει, «έδινα ένα κατοστάρικο και έπαιρνα ένα κερί. Τώρα πάω στην εκκλησία και δίνω δύο ευρώ, δηλαδή εκατό δραχμές, και ντρέπομαι». Δεν ξέρω, αλλά εγώ δεν το είχα συνειδητοποιήσει αυτό και το θεώρησα απολύτως σωστό.

Πράγματι η είσοδος του ευρώ και η αδυναμία όλων μας να συνειδητοποιήσουμε την αξία του νέου νομίσματος, πιστεύω ότι είναι η βασική αιτία, η οποία έφερε αυτήν την έξαρση της ακρίβειας και την οποία εκμεταλλεύτηκαν οι διάφοροι καιροσκόποι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Μπορώ να σας διακόψω, κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε του ΠΑΣΟΚ, για να συντρέξω σε αυτά που λέτε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Σιούφα. Εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα. Είναι ελεύθερη η συζήτηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Ακριβώς, γι' αυτό το λόγο το αίτημα, που υπάρχει και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες να υπάρξουν χαρτονομίσματα του ενός και των δύο ευρώ, αποκτά πραγματική ανάγκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Βεβαίως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αποκτά πραγματική διάσταση και ανάγκη και πρέπει η Κυβέρνηση να συμπλεύσει με τις άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις προς την Κεντρική Τράπεζα για την έκδοση χαρτονομισμάτων του ενός και των δύο ευρώ. Αυτό είναι το πρώτο θέμα.

Το δεύτερο θέμα, κύριε Πρόεδρε, που θέλω να σας πω, είναι ότι από πέρυσι το Νοέμβριο είχα ζητήσει από την Κυβέρνηση και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, λόγω της εισαγωγής του ευρώ, η ταυτόχρονη αναγραφή των τιμών σε ευρώ και σε δραχμές –να το ακούσει ο Υπουργός των Οικονομικών– να μην είναι μόνο για το διάστημα μέχρι το τέλος του Φεβρουαρίου. Έπρεπε να κρατήσει και για έξι και για οκτώ και για δέκα μήνες, για να υπάρξει η συνειδητοποίηση από την πλευρά του πολίτη τι είναι αυτό που αγοράζει σε ευρώ και τι αντιστοιχεί σε δραχμές. Δυστυχώς δεν έγινε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Είναι λάθος ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε να κάνει κέρματα το ένα και τα δύο ευρώ. Μεγάλο λάθος. Στην Αμερική, που κυκλοφορεί το δολάριο, αυτό είναι αναβαθμισμένο, επειδή είναι χαρτονομίσμα. Γι' αυτό το λόγο του δίνει ο άλλος σημασία. Πρέπει να το δούμε σοβαρά αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Είναι πολύ σωστή η παρατήρησή σας, κύριε Πρόεδρε. Ακριβώς για να συνειδητοποιείται η αξία του νομίσματος, επανέρχομαι στο θέμα της ταυτόχρονης αναγραφής σε ευρώ και σε δραχμές. Δεν θα γίνονταν όλα αυτά τα θέματα και θα είχε και η ίδια η Κυβέρνηση συνειδητοποιήσει ότι δεν πρέπει να ανοίγει το χορό για τις ανατιμήσεις, που ακολούθησαν μετά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Έλεγα, λοιπόν, ότι αυτή είναι η βασική αιτία, κατά την άποψή μου, που υπάρχει αυτήν τη στιγμή αυτή η ακρίβεια. Αυτή η αδυναμία του καταναλωτικού κοινού, όλων μας μηδενός εξαιρουμένου, να αντιληφθεί την αξία του νέου νομίσματος, έγινε βήμα εκμετάλλευσης αυτής της αδυναμίας από τους παντοειδείς κερδοσκόπους. Αυτή είναι η άποψή μου.

Έμαθα –και συνεχίζω αυτό που είπε ο κ. Σιούφας– ότι η ιταλική κυβέρνηση ζήτησε να γίνουν χαρτονομίσματα. Η ιταλική κυβέρνηση ξεκίνησε αυτήν την ιστορία με το ένα και τα δύο ευρώ.

Νομίζω ότι το απέκρουσαν με βδελυγμία οι Επίτροποι. Δεν ξέρω τι θα γίνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αυτό δεν λέει τίποτα. Πρέπει να το προσπαθήσουμε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Εν πάση περιπτώσει δεν λέει τίποτα αυτό. Αυτό εννοώ και εγώ. Θα έλεγα μάλιστα και κάτι ακόμα παραπάνω. Τα κέρματα αυτά των λεπτών πρέπει να γίνουν μεγαλύτερα ή κάπως πιο διαφορετικά. Είναι και αυτό μία παρατήρηση.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι ο βασικός λόγος της ακρίβειας είναι αυτός.

Δεύτερον, επειδή αναφέρθηκε από τον κ. Λαφαζάνη το θέμα των οπωροκηπευτικών, θα ήθελα να πω ότι πράγματι το Σεπτέμβριο, κάθε χρόνο, τα οπωροκηπευτικά παρουσιάζουν μείωση. Φέτος παρουσιάζουν αύξηση. Αυτό όμως συμβαίνει μόνο για φέτος και το τονίζω. Είχαμε αυτόν τον καταϊγισμό των βροχών και των καταιγίδων, που ξέρετε πόσο επηρεάζουν τα οπωροκηπευτικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**.)

Και η μειωμένη προσφορά των οπωροκηπευτικών σίγουρα αυξάνει και τις τιμές, διότι θα πω το εξής απλό, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι. Ποιος είναι ο λόγος για τον οποίο υπάρχει ακρίβεια; Σε τι άλλαξε η πολιτική της Κυβέρνησης και ωθήθηκαν οι τιμές των καταναλωτικών προϊόντων προς τα επάνω, σε σχέση με πέρυσι, με πρόπερσι ή οτιδήποτε άλλο; Εγώ ψάχνω να βρω πού να είναι αυτές οι διαφορές –η διαφορά της πολιτικής της Κυβέρνησης, που έγινε αιτία να αυξηθούν φέτος οι τιμές των καταναλωτικών αγαθών– και δεν βρίσκω. Γι' αυτό, λοιπόν, θα μου επιτρέψετε να πω ότι όπως εξήγησα η βασική αιτία της ακρίβειας είναι το ευρώ και βεβαίως οι τελευταίες καταιγίδες, βροχές κλπ. που επηρέασαν τα οπωροκηπευτικά.

Έρχομαι στο άλλο θέμα. Η φορολογική μεταρρύθμιση. Και αυτό έγινε αντικείμενο ήπιας κριτικής από πλευράς Κομμουνιστικού Κόμματος. Προσπάθησε το Κομμουνιστικό Κόμμα να υποβαθμίσει τη σημασία αυτών των φορολογικών μεταρρυθμίσεων. Ο Υπουργός έδωσε στοιχεία στα οποία ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος που επακολούθησε μετά τον Υπουργό στην Έδρα δεν απήντησε καθόλου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι ψέματα αυτά που μας είπε ο κύριος Υπουργός ότι τα 5.000.000 είναι αφορολόγητα; Ότι μέχρι τα τρία παιδιά είναι δέκα; Και πόιους αφορά; Αφορά τα μεγάλα εισοδήματα το ότι απαλλάσσονται από το φόρο γονικής παροχής ή από το φόρο κληρονομιάς πρώτης κατοικίας; Ποιοι ευεργετούνται από την κατάργηση του χαρτοσήμου; Για να το καταλάβουμε. Οι μεγάλοι, το κεφάλαιο ή κυρίως οι ασθενέστερες τάξεις; Εντάξει, μπορεί να αναμένετε εσείς ακόμα περισσότερα, αλλά οφείλουμε να πούμε ότι έγινε ένα σημαντικότατο βήμα ενίσχυσης των ασθενέστερων τάξεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, καλώς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Εδώ θα κάνω μία παρένθεση και θα κλείσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κλείστε σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Εχω υποχρέωση να πω το εξής: Θεωρώ ότι η παρέμβαση του αξιότιμου κ. Στριφτάρη, που αναφέρθηκε στον Πρόεδρο της ΓΣΕΕ και τον χαρακτήρισε ελεεινό και κατάπτυστο, υπήρξε ατυχής. Υπήρξε ατυχής, διότι το να πει ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ, ότι αυτά τα μέτρα των φοροαπαλλαγών, που πήρε η Κυβέρνηση, τον ικανοποιούν, δεν νομίζω ότι θεωρείται πράξη κατάπτυστη, όταν και ο ίδιος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος είπε ότι αυτά τα μέτρα είναι ελάφρυνση ενός 1.400.000.000 ευρώ, αλλά θα επακολουθήσει άλλο πακέτο μετά τις δημοτικές εκλογές και ότι αυτές οι φοροαπαλλαγές έγιναν λόγω των δημοτικών εκλογών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ολοκληρώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, έχω μιλήσει λιγότερο από όλους. Μην κοιτάτε το χρόνο, υπήρ-

ξαν και διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μου είπαν ότι σας έδωσαν τρία λεπτά...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Καθόλου.....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τώρα μιλάτε δεκατέσσερα λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ είναι ένα εξαίρετο συνδικαλιστικό στέλεχος που δεν μπορεί κατά καιρούς, όταν ηγείτο πέρσι των διαδηλώσεων κατά της Κυβέρνησης λόγω του ασφαλιστικού να ήταν αγωνιστής και τώρα επειδή έκανε μία απλή δήλωση περί ικανοποίησης να είναι κατάπυστος και ελεεινός. Ο κ. Στριφτάρης υπήρξε άδικος και ιδιαίτερα άδικος, διότι οι εκφράσεις του αυτές ήταν κατά συνδικαλιστικού στελέχους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε τον κύριο Υφυπουργό να διαστρεβλώνει τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Βέβαια είναι καλό και επιθυμητό να έχεις οποιοδήποτε αντιπαραθέσεις και αντιθέσεις, αλλά είναι κακό η διαστρέβλωση.

Αναφέρθηκε στο ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν έχει θέσεις για τον έλεγχο ή και τελικά ποιον εκπροσωπεί. Για τον έλεγχο απάντησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Τον ποιον εκπροσωπεί βέβαια το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι και αυτό γνωστό και δεν είμαστε υπέρ όλων. Είμαστε ναι, ενάντια στο κεφάλαιο και σε αυτούς οι οποίοι εκπροσωπούνται μέσα από το κεφάλαιο.

Όμως, σε σχέση με το φορολογικό κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις. Λέμε: Φορολόγηση των πραγματικών κερδών εισοδημάτων και περιουσίας με παράλληλα μέτρα πάταξης της φοροδιαφυγής. Αυτό εσείς το αγνοείτε. Λέμε: Μέτρα για την άμεση εισπράξη των φόρων και την πάταξη της φοροκλοπής, ιδιαίτερα του μεγάλου κεφαλαίου. Και αυτό το αγνοείτε. Λέμε: Φορολόγηση των εισοδημάτων με προοδευτική κλίμακα, ώστε να επιβαρύνονται περισσότερο τα μεγάλα εισοδήματα. Ούτε αυτό κάνετε. Λέμε να καταργηθούν όλες οι φοροαπαλλαγές του κεφαλαίου.

Σε αυτό το ζήτημα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ τι είπε; Έμεινε σε ορισμένες μικροπαροχές, που όμως εξανεμίζονται από άλλου είδους εισπράξεις που κάνετε. Όμως, δεν είπε ότι μειώσατε, ως Κυβέρνηση, τον ανώτατο φορολογικό συντελεστή των νυν εισηγμένων από το 40% στο 35% και για τα φυσικά πρόσωπα από το 45% στο 40%, ότι επιβάλατε μείωση του φόρου στις συναλλαγές του χρηματιστηρίου στο 50%. Μιλώ για τις συναλλαγές και όχι για τα κέρδη που αποκόμισαν μέσα από το χρηματιστήριο οι κεφαλαιοκράτες. Επίσης, στις συνενώσεις των επιχειρήσεων επιφέρατε περαιτέρω μείωση της τάξης του 10% και 5% στον πρώτο και στο δεύτερο χρόνο. Μεγάλες φοροαπαλλαγές τρισεκατομμυρίων δραχμών.

Γι' αυτά τα θέματα βέβαια δεν ακούσαμε καμία κουβέντα από τον κύριο Υπουργό, όπως βέβαια δεν θα ακούσουμε καμία κουβέντα γι' αυτά που λέει το ΚΕΠΥΟ. Αναφέρομαι συγκεκριμένα για τα εισοδήματα του 2000, που δηλώθηκαν το 2001. Για μισθωτούς και συνταξιούχους το μέσο ετήσιο εισόδημα ήταν 4.150.000 δραχμές. Για τους εμπόρους και τους βιομήχανους ήταν μόλις 3.900.000 δραχμές.

Μέσα από αυτά τα στοιχεία φαίνεται ότι το φορολογικό σύστημα λειτουργεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να παίρνει από τους πολλούς και να δίνει στους λίγους και αναξιοπαθούντες, που είναι οι βιομήχανοι και οι μεγαλέμποροι. Αυτά είναι τα επίσημα στοιχεία. Θα δούμε και τα εισοδήματα του 2001. Εκεί θα υπάρχει μεγάλη απόκλιση μεταξύ κερδών και μισθών.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της τιμαριθμοποίησης. Δεν μας είπατε τίποτα γι' αυτό. Δεν ήταν ένα αίτημα που είχε το εργατικό κίνημα το να τιμαριθμοποιεί η φορολογική κλίμακα; Ξεχνάτε ότι για δέκα χρόνια δεν προχωρήσατε στην τιμαριθμοποίηση; Ποιος κέρδισε και ποιος έχασε μέσα από αυτό το γεγονός; Δεν έχασαν εκατοντάδες δισεκατομμύρια οι εργαζόμενοι; Δεν εισέπραξε το κράτος περισσότερους φόρους; Πείτε μας τελικά τι θα γίνει με την τιμαριθμοποίηση του φορολογικού και της

φορολογικής κλίμακας.

Έρχομαι τώρα στο περιβόητο ζήτημα για τους πολύτεκνους με τρία παιδιά. Σας είπα και στην εισήγησή μου ότι αυτό αφορά εκείνους που έχουν από τρία παιδιά και πάνω που εργάζονται σε μισθωτές υπηρεσίες. Δεν υπάρχουν οικογένειες με τρία και τέσσερα παιδιά στους μικροεπαγγελματίες, στους φτωχούς και μεσαίους αγρότες που έχουν δύο, τρία, τέσσερα εκατομμύρια δραχμές εισόδημα; Αυτούς γιατί τους βγάζετε απέξω; Αυτό είναι ένα ερώτημα που περιμένουμε να απαντήσετε. Οι φοροπαλλαγές από τρία παιδιά και πάνω είναι μόνο για μισθωτές υπηρεσίες. Βέβαια, σχετικά με το ζήτημα που είπατε για τους μισθούς, μίλησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Κάνετε κι εδώ αλχημείες. Με τη λογική σας, με τη δημιουργική λογιστική και με τη σύμφωνη γνώμη της Νέας Δημοκρατίας εδώ και χρόνια μας ταράζετε, λέγοντάς μας ότι όλα πάνε καλά για την εισοδό μας στην ΟΝΕ και στο ευρώ.

Άρα, λοιπόν, το 2,5%, που εισέπραξαν οι δημόσιοι υπάλληλοι και το 3% των συνταξιούχων δημοσίων υπαλλήλων, είναι μεγάλη αύξηση; Μα, δεν καλύπτει ούτε τον πληθωρισμό ούτε την αύξηση του ΑΕΠ. Τελικά, γιατί δε δίνετε τη διαφορά για να καλυφθεί αυτή η απώλεια του εισοδήματος; Το ίδιο βέβαια ισχύει και για τους ιδιωτικούς υπαλλήλους κι εκεί αναφέρθηκε αναλυτικά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Σε αυτό το σημείο θέλω να αναφέρω ένα σημείο από την έκθεση του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ. Εδώ αναφέρει συγκεκριμένα ποια είναι τα εισοδήματα στην Ελλάδα σε σχέση με την Ευρώπη. Βέβαια, αναφέρει και ένα άλλο στοιχείο, που θα πρέπει να λάβετε υπόψη, ότι στα είκοσι χρόνια 1981-2001 υπήρχει μία μείωση του πραγματικού κόστους εργασίας κατά 27%.

Ποιος ωφεληθήκε από αυτή τη μείωση του εργατικού κόστους; Μήπως είδαμε επενδύσεις; Μήπως είδαμε από τους κεφαλαιοκράτες, τους οποίους εκπροσωπείτε επαξίως να κάνουν επενδύσεις, να βρίσκουν θέσεις εργασίας οι άνεργοι; Όχι. Απεναντίας το άλλο υπάρχει. Άρα μέσα από την πολιτική σας βλέπουμε ποιος ωφελείται και ποιος χάνει. Και εμείς βέβαια είμαστε υπέρ της λαϊκής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων που μέσα από τη δική σας την πολιτική βλέπουν να θίγονται και τα εισοδήματά τους, αλλά να οδηγούνται και στην ανεργία και στην απόλυτη φτώχεια. Και κάνει και κάτι άλλο τώρα. Κάνετε σύγκριση μόνο από το 1990 και δεν είναι τυχαίο. Παίρνετε αποκλειστικά τη διαφορά με τη Νέα Δημοκρατία δεν πάτε όμως στη δεκαετία του 1980 και ξέρετε πολύ καλά ότι το 1985 είχαμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου που απαγόρευε για τρία χρόνια οποιαδήποτε αύξηση και είχαμε την καρατόμηση της εκλεγμένης διοίκησης στη ΓΣΕΕ από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τότε που το «22» ήταν μικρότερο από το «19». Μην τα ξεχνάτε αυτά, κύριοι της Κυβέρνησης.

Τελιώνω με το θέμα του ευρώ και την ΟΝΕ. Εκεί υπάγονται τα πάντα. Δεν είναι το ζήτημα ότι δεν κατάλαβε ο κόσμος τι έγινε με το ευρώ, αλλάγες μονάδων είχαμε όταν το κιλό αντικατέστησε την οκά και όταν το λίτρο αντικατέστησε το γαλόνι. Είδατε και τότε να μειώνονται οι τιμές; Τα πάντα πήγαν επάνω. Άρα, λοιπόν, είναι ζήτημα των ελέγχων που κάναμε εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσιόγκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πάντως οι παρατηρήσεις που έκανε ο κ. Ακριβάκης ότι για την ακρίβεια φταίει το ευρώ, που δεν είναι χαρτονόμισμα ή για τις αυξημένες τιμές φταίνει οι βροχές, δεν αντέχουν σε κριτική.

Η πλειοψηφία των εργαζομένων δεν έχει πάρει ακόμα τις αυξήσεις από τις κλαδικές συμβάσεις. Και το λέω αυτό γιατί σε μια σειρά κλάδων και στην πλειοψηφία των επιχειρήσεων δεν έχουν δοθεί ακόμα οι αυξήσεις για το 2002, ούτε τα αναδρομικά βέβαια που έπρεπε να πάρουν από την αρχή του χρόνου. Το λέω αυτό γιατί από τη μια μεριά δεν έχουν βάλει ακόμα τίποτα στην τσέπη τους από τα ψίχουλα των αυξήσεων από τις συλλογικές συμβάσεις και πολύ περισσότερο από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση, η οποία είναι σε απaráδεκτα χαμηλά επίπεδα, ενώ από την άλλη πλευρά έχουν πληρώσει πολλαπλάσια λόγω της ακρίβειας.

Είπατε ότι μας πειράζει το κίνημα των καταναλωτών. Δεν μας πειράζει καθόλου. Αλλά πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα και προς εσάς για το μποίκοτάζ που προτείνει η Κυβέρνηση στην αγορά από τους πολίτες. Οι πολίτες δεν είναι γενική και αφηρημένη έννοια. Οι πολίτες έχουν χαρακτηριστικά. Υπάρχουν πολίτες, που είναι άνεργοι, που είναι συνταξιούχοι, που είναι μισθοσυντηρητικοί, πολίτες που δουλεύουν με μερική απασχόληση, πολίτες που τη βγάζουν με σεμινάρια και πολίτες που είναι βιομήχανοι. Όλους στο ίδιο τσουβάλι θα τους βάλουμε; Κίνημα και με τους βιομήχανους κάνουμε ενάντια σ' αυτήν την πολιτική της ακρίβειας. Δεν στέκονται, λοιπόν, όλα αυτά τα επιχειρήματα που αναφέρατε. Γι' αυτό, λοιπόν, η εργατική τάξη και το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να οργανώσουν την πάλη τους, το αγώνα τους προβάλλοντας τα πραγματικά λαϊκά αιτήματα, γιατί το πραγματικό κόστος ζωής για τα λαϊκά στρώματα αυξήθηκε πολύ περισσότερο απ' ό,τι καταγράφει ο επίσημος πληθωρισμός. Και βεβαίως έχουμε βαριές επιπτώσεις από την αύξηση της φορολογίας, της εμπορευματοποίησης της υγείας και της παιδείας.

Επίσης πρέπει να υπενθυμίσουμε τις προεκλογικές υποσχέσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας για την κατώτερη σύνταξη, στις εκλογές του 2000 που γινόνταν ένας συναγωνισμός. Θυμόμαστε, 150.000 υποσχόταν ο ένας, 152.000 υποσχόταν ο άλλος, όμως απ' αυτά δεν έγινε τίποτα. Βεβαίως για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παραμένει αφερέγγυα απέναντι στο λαό και συνεπείστατη απέναντι στο κεφάλαιο μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, η οποία προσπαθεί με δημαγωγία να κρυφτεί πίσω από το δάχτυλό της και που στηρίζει πέρα για πέρα αυτή την πολιτική της λεγόμενης ελεύθερης αγοράς, μιας αγοράς, η οποία καθορίζεται από το μεγάλο κεφάλαιο, μιας αγοράς που είναι βαθιά ταξική και η οποία στρέφεται σε βάρος των συμφερόντων των πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σκοπελίτης έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υφυπουργός στην ομιλία του, αφού αποσιώπησε ή διαστρέβλωσε, όπως είπε και ο εισηγητής μας ο κ. Τζέκης, τις θέσεις του Κ.Κ.Ε., επιδόθηκε μετά σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει τη χώρα μας περίπου σαν τον παράδεισο. Μόνο, κύριε Υπουργέ, ή ξεχάσατε να δώσετε το κλειδί στη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού να μπει σ' αυτόν τον παράδεισο ή ξεχάσατε να βάλετε πινακίδες, όπως κάνατε για το «Ελευθέριος Βενιζέλος» που να δείχνει τον δρόμο προς τα εκεί.

Όμως, κύριε Υφυπουργέ, εγώ διερωνόμαι: Πώς είναι δυνατόν να είναι έτσι η κατάσταση, όπως θέλατε να την παρουσιάσετε, όταν –μια και κατάγομαι από την επαρχία και μίλησα για την αγροτική παραγωγή– οι καμπάνες στα χωριά μας κτυπάνε πλέον ένα ρυθμό, τον πένθιμο ρυθμό, όταν τα βιβλία των κοινοτήτων, των δημοτικών διαμερισμάτων ανοίγουν για να διαγραφούν και όχι για να καταγραφούν –αυτό γίνεται– όταν τα παράθυρα και οι πόρτες των σπιτιών κλείνουν, για να ανοίξουν όταν σαπίσουν πλέον λόγω της κακοκαιρίας. Αυτή είναι η κατάσταση. Και αυτή η κατάσταση δεν δημιουργήθηκε από μόνη της, από την έλλειψη αγάπης για τη δουλειά, για το χωριό, για το περιβάλλον. Δημιουργήθηκε εξαιτίας της πολιτικής σας. Στέρειψε κάθε πηγή ζωής στα χωριά. Αυτή είναι επαναλαμβανόμενη κατάσταση. Και αν αυτός είναι ο παράδεισος για τα χωριά μας, αναρωτιέμαι τότε ποια είναι η κόλαση.

Όσον αφορά τώρα το ζήτημα της ακρίβειας. Φταίει ο καιρός! Πότε γιατί βρέχει, πότε γιατί δεν βρέχει! Βρήκαμε τώρα την αιτία! Δεν είναι αυτό. Φταίει η πολιτική σας, κύριε Υφυπουργέ.

Θα σας πω το εξής. Επειδή κατάγομαι από ελαιοπαραγωγική περιοχή, σας λέγω ότι πέρυσι δεν είχαμε παραγωγή με αποτέλεσμα να μην έχουμε ούτε αποθέματα λαδιού. Γιατί η τιμή του παραγωγού να παραμένει στις 500 δραχμές και ο καταναλωτής εδώ να τρώει με 1.600 και 2.000 δραχμές το κιλό το λάδι; Άρα, λοιπόν, δεν βρίσκεται εκεί το πρόβλημα. Αυτό που φταίει –και τελειώνω κύριε Πρόεδρε– είναι η πολιτική σας, κύριε Υφυπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Στριφτάρης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Δύο επισημάνσεις θέλω να κάνω, κύριε Πρόεδρε γιατί ο κύριος Υφυπουργός είπε πολλά και διάφορα, πλην όμως για την ταμπακίερα δεν είπε τίποτα.

Κύριε Υφυπουργέ, στην πατρίδα σας παράγεται πατάτα. Πόσο την πουλάνε οι παραγωγοί σήμερα; Την πουλάνε 20 και 25 δραχμές το κιλό; Πόσο φτάνει στην αγορά, στη λαϊκή, στα σούπερ-μάρκετ; Μάλιστα κάνουμε και μποίκοτάζ στα αγροτικά προϊόντα στις λαϊκές αγορές! Γιατί δεν πάτε να ελέγξετε τα σούπερ μάρκετ. Πόσο αγόρασες την πατάτα, κύριε, και γιατί πουλάς τόσο; Αφού έχετε όμως νόμο να πουλάει όσο θέλει. Γιατί κρύβετε τις αιτίες της ακρίβειας και της αύξησης του πληθωρισμού;

Θέλω να θίξω ένα άλλο θέμα σε σχέση με τις φοροαπαλλαγές. Μάλιστα θα επισημάνω μια φοροαπαλλαγή την οποία δίνετε για να διαφθείρετε συνειδήσεις. Πρόκειται για την φοροαπαλλαγή που λέει ότι, αν μια ανώνυμη εταιρεία κάνει εξαγωγές, δικαιολογεί για 2% του τζίρου της να μην έχει παραστατικά.

Ρώτησα τον υπεύθυνο του Υπουργείου Οικονομικών για ποιο λόγο έχει θεσπιστεί αυτό. Η απάντηση ήταν: Μα, δεν ξέρεις, μου είπες, γιατί υπάρχει αυτό; Για να προωθούνται να προιόντα! Δηλαδή λάδωμα κάτω από το τραπέζι. Μπορεί να το κάνει αυτό ο συνεταιρισμός;

Όσον αφορά τους ελέγχους, κύριε Υφυπουργέ –αναφέρθηκα και οι άλλοι σύντροφοί μου– θέλω να πω ένα πράγμα. Πότε ακούσατε από χείλη κομμουνιστή να πει ότι απαγορεύουμε ή δεν είναι οι έλεγχοι καλό πράγμα; Δεν κάνετε ελέγχους, κύριε Υφυπουργέ. Άλλο κάνετε. Κεφαλικό φόρο κόβετε, γιατί ελέγχους δεν μπορείτε και δεν θέλετε να κάνετε. Δεν κάνετε ελέγχους. Κεφαλικό φόρο παίρνετε. Τόσο. Και αν πληρώσεις τόσο, δεν σου κάνω έλεγχο, ας έχεις όσες θέλεις φοροαπαλλαγές, ας έχεις όσα θέλεις κλέψει. Δεν σου κάνω έλεγχο εάν μου δώσεις αυτά που μου λείπουν εμένα σήμερα, που κρίνω εγώ ότι πρέπει να πέσουν μέσα στο δημόσιο κορβανά.

Γι' αυτήν την τακτική σας κατακρινόμαστε, κύριε Υφυπουργέ και όχι γιατί κάνετε ελέγχους. Για το ότι δεν κάνετε ελέγχους. Και φυσικά για το αποτέλεσμα των ελέγχων. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά –και αν δεν το ξέρετε σας το λέω και σας το καταγγέλλω υπεύθυνα– ότι οι έλεγχοι είναι αναποτελεσματικοί, γιατί λαδώνετε τα όργανά σας. Και πάει και του λέει: «Θα σου βγάλω περίσσευμα 5 εκατομμύρια και θα φορολογηθείς και θα πάρεις και πρόστιμο και παραπάνω, 8 εκατομμύρια. Δώσε ένα και τελειώσαμε». Και τα ξέρετε αυτά. Αυτούς ποιος τους ελέγχει; Και μάλιστα όχι τους ελέγχετε, αλλά τους δίνετε και το δικαίωμα να ζητάνε από τον κάθε φοροακτικό έλεος: «Εγώ θα στηρίξω το ΠΑΣΟΚ, θα εξυπηρετήσω τον εκλεκτό του ΠΑΣΟΚ». Αμολήσατε το ΣΔΟΕ όχι για να κάνει ελέγχους, αλλά για να φτιάχνει ψήφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

Εξελίσεστε σε μεγάλο κομματάρχη, αφού το ΣΔΟΕ δουλεύει ας πούμε για το ΠΑΣΟΚ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ιδιαίτερα εντυπωσιακό στοιχείο προέκυψε από την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας. Παρά το γεγονός ότι από διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες ορμώμενοι Κ.Κ.Ε. και Νέα Δημοκρατία, έχουν ένα κοινό στόχο: Την κυβερνητική πολιτική. Είναι βέβαια ολίγον τι παράξενο και περιέργο, αλλά το αφήνω στη δική σας κρίση, κύριοι συνάδελφοι, για να αποδώσετε, την ορθή και δίκαια κρίση.

Πρέπει να πω ότι είναι πάρα πολύ κακό, κύριοι συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε., να προσπαθείτε να είστε καλοί με όλους. Δηλαδή αναφέρεστε μόνο στο μεγάλο κεφάλαιο. Και σας είπα ότι σε τελική ανάλυση αυτό κάνουμε και εμείς εισπράττοντας φόρους απ' αυτό. Και τολμώ να λέω ότι έχω προοδευτικές ιδέες και αντιλήψεις, όπως έχουμε όλοι μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Για να δούμε τελικά ποιο είναι αυτό το μεγάλο κεφάλαιο στο οποίο είστε αντίθετοι. Είναι δύο χιλιάδες εταιρείες –σε αυτές αναφέρεστε συνέχεια– και άλλες δέκα χιλιάδες μεγάλες, με εισοδήματα τα οποία υπάρχουν σήμερα εδώ. Από εκεί και πέρα υπάρχει μία πλήρης αντίφαση των πάντων.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Από το χρηματιστήριο ποιος πήρε τα

δισεκατομμύρια; Τα πήρε ο μικρός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, δεν σας κάνει καλό να επεκτείνετε το εύρος της πολιτικής σας κάλυψης σε όλους τους Έλληνες.

Προηγούμενα μας μιλήσατε –δεν κατάλαβα πάλι– για την ακρίβεια στα οπωροκηπευτικά. Τα πράγματα είναι πάρα πολύ απλά. Υπάρχει ο παραγωγός και ο καταναλωτής. Υπάρχουν ενδιάμεσοι να αποδώσουμε ευθύνη, να πούμε ποιος φταίει. Τελικά φταίει ο παραγωγός για τις υψηλές τιμές του προϊόντος, κάτι το οποίο δεν συμβαίνει; Δεν φταίει, λέτε, το μικρό σούπερ μάρκετ, φταίει μόνο το μεγάλο. Δεν φταίει ο ενδιάμεσος ο έμπορος. Ποιος φταίει σε τελική ανάλυση;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Οι μεσάζοντες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Ούτε οι λαϊκατζήδες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ούτε οι μικροέμποροι στη λαϊκή αγορά. Ποιος φταίει τελικά; Δεν μπορεί να καταλάβω. Σαν απλός πολίτης μιλάω. Κάποιοι φταίει. Φταίει ο αγρότης, ο οποίος κάτω από την πίεση του εμπορίου δέχεται να δώσει τιμολόγια πολύ μεγαλύτερα από την πραγματική τιμή, την οποία εισπράττει; Και γνωρίζουμε ότι αυτό συμβαίνει. Και υπάρχει κάποια ευθύνη έστω και αν υπάρχει εδώ το άλλοθι. Διότι τα οπωροκηπευτικά –θα πρέπει να το πούμε, γιατί το αγνοείτε– είναι από τα λίγα προϊόντα –αυτά και οι παιδικές τροφές– τα οποία έχουν μείνει στον αγορανομικό έλεγχο. Το περιθώριο του κέρδους είναι συγκεκριμένο.

Ταυτόχρονα όμως παρουσιάζονται τα εικονικά τιμολόγια, τα οποία δικαιολογούν τις αυξημένες τιμές, πράγμα που σημαίνει ότι ενδιάμεσα, μεταξύ παραγωγού και κατανάλωσης, υπάρχει η στρέβλωση της αγοράς. Πρέπει να υπάρξει ο έλεγχος και στο θέμα της έκδοσης των τιμολογίων αγοράς από την πλευρά του αγρότη, ώστε να μη φαλκιδεύεται με παρεμβάσεις από την πλευρά του εμπόρου το πραγματικό εισόδημα του αγρότη. Εμείς θέλουμε ένα εισόδημα αγρότη ενισχυμένο, αλλά και από την άλλη πλευρά θέλουμε και την προστασία του καταναλωτή. Η ψαλίδα μεταξύ τιμών παραγωγού και τιμών καταναλωτή είπα ότι είναι διπλάσια του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καμιά διαστρέβλωση στοιχείων δεν κάναμε ούτε των θέσεων του Κ.Κ.Ε. Είπατε με τρόπο πανηγυρικό και το επαναλάβατε στη δευτερολογία σας: επιλεκτικά ο έλεγχος. Κάντε έλεγχο στο μεγάλο κεφάλαιο, δηλαδή μόνο στις δύο χιλιάδες των Ελλήνων. Και σας πληροφορώ ότι ο έλεγχος στις δύο χιλιάδες εταιρείες γίνεται στο 100% των περιπτώσεων και ο έλεγχος στις μικρές επιχειρήσεις γίνεται σε ποσοστό 2% μόνο, δειγματοληπτικός έλεγχος. Εσείς θέλετε να καταργήσουμε και το 2% των ελέγχων. Ε, δεν μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα, δεν μπορεί να προτείνεται από την πλευρά του Κ.Κ.Ε., κατάργηση των ελέγχων. Ο έλεγχος πρέπει να υπάρχει σαν ένα στοιχείο, θα έλεγα, ορθής λειτουργίας της δημοκρατίας. Γι' αυτό το οποίο αποδέχθηκαν οι άνθρωποι της αγοράς, και πάλι αρνητικά επιχειρήματα χρησιμοποιήσατε. Λέτε ότι το καταγγέλλετε. Η αγορά θέλησε τη ρύθμιση εξαιτίας για να κλείσει, προαιρετικά, με τους όρους που ανέφερα στην πρωτομιλία μου. Εσείς καταγγέλλετε τη ρύθμιση, αλλά ταυτόχρονα καταγγέλλετε και κεφαλικό φόρο στη συγκεκριμένη περίπτωση. Όποιος δεν θέλει να υπαχθεί στην ευνοϊκή γι' αυτόν ρύθμιση, απλώς θα εφαρμοστεί γι' αυτόν ο νόμος που ίσχυε πριν από πέντε-δέκα ή είκοσι χρόνια. Δηλαδή αν τύχει μέσα στο δείγμα ελέγχου, που το Υπουργείο Οικονομικών κάθε χρόνο βγάζει με τρόπο αντικειμενικό, ασφαλώς θα υποστεί τον έλεγχο και δεν έχει να φοβηθεί τίποτε, αν πράγματι η απόδοση των φόρων ήταν αυτή, που έπρεπε.

Επομένως το να επιχειρηματολογείτε προσπαθώντας να φαρέψετε ως Κομμουνιστικό Κόμμα κι εσείς στα θολά των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, δεν σας ωφέλησε τίποτε απολύτως. Και δεν θα σας ωφελήσει, το ξανατονίζω, γιατί τίποτε παραπάνω δεν κάνει η Κυβέρνηση απ' ό,τι γινόταν και στο παρελθόν και με ό,τι θα γίνεται στο μέλλον, ότι δηλαδή θα πρέπει όλοι μας, σε κοινή προσπάθεια, να προσπαθήσουμε να περιορίσουμε τη φοροδιαφυγή, η οποία είναι εκτεταμένη στον ελλαδικό χώρο. Πρέπει να προσπαθήσουμε όχι να στηρίζουμε

με πολιτικά επιχειρήματα αυτούς που κλέπτουν τους φόρους –και είναι λίγοι αυτοί– αλλά πρέπει ακριβώς αυτούς να τους βρούμε. Και για να τους βρούμε πρέπει να κάνουμε τους ελέγχους.

Χθες ανακοίνωσα –πράγμα το οποίο προέκυψε από τους ελέγχους, γιατί αν δεν κάναμε ελέγχους δεν θα προέκυπτε– ότι υπήρχε κύκλωμα μικρομεσαίων επιχειρήσεων εξαγωγικών, εξήντα επτά εταιρείες με εκατοντάδες φυσικά πρόσωπα αναμεμιγμένους, ότι παρουσίασαν εξαγωγές ανύπαρκτες και εισέπραξαν ΦΠΑ παράνομα. Παρουσίασαν εξαγωγές διακοσίων (200) δισεκατομμυρίων δραχμών, οι οποίες δεν είχαν γίνει ποτέ. Αν δεν κάναμε τον έλεγχο σ' αυτές τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πώς θα βρίσκαμε τελικώς αν πράγματι ήταν σωστοί στην εφαρμογή του νόμου και πώς θα βρίσκαμε ότι υπήρξε κλοπή σε βάρος του ελληνικού δημοσίου και κατ' επέκταση του ελληνικού λαού;

Θέλω να σας θυμίσω ότι κάναμε πολλά για τους μικρομεσαίους, μια και αναφερθήκατε. Είπα προηγούμενα για φοροελαφρύνσεις εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών, τα ανέφερε ενδεικτικά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κάναμε πάρα πολλά και θα κάνουμε ακόμα περισσότερα. Γιατί ακριβώς ο διάλογος που προηγήθηκε με τους μικρομεσαίους, έχει πιάσει τόπο. Γιατί τα μέτρα τα οποία πήραμε εν όψει της φορολογικής μεταρρύθμισης ήταν αυτοί που τα πρότειναν κι εμείς τα αποδεχθήκαμε μέσα από τη διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου.

Είναι αυτοί που σε γενικές γραμμές επικροτούν αυτήν τη φορολογική μεταρρύθμιση, γιατί η συντριπτική τους πλειοψηφία επιθυμεί τους ελέγχους και τη σωστή λειτουργία του φορολογικού συστήματος, γιατί είναι ένας όρος για έναν υγιή ανταγωνισμό για τους σωστούς επιχειρηματίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Στη δευτερολογία του ο κύριος Υπουργός, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στην ομιλία του δεν απάντησαν ουσιαστικά στις καταγγελίες και στις προτάσεις μας.

Πιστεύω ότι δεν έχουν άγνοια της πολιτικής του Κομμουνιστικού Κόμματος. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι έχουν τόσο άγνοια. Επιλέγουν στοιχεία και κάνουν τοποθετήσεις που διαστρεβλώνουν την πολιτική του κόμματος. Είναι υποχρεωμένος, λοιπόν, για να μην επαναλάβουμε αυτά που είπαμε εισηγητικά –και ισχύουν όλα– να απαντήσω σε ορισμένα από αυτά.

Λέει ο κ. Ακριβάκης ότι οι αιτίες της ακρίβειας είναι ότι δεν συνηθίσαμε ακόμα το ευρώ και γι' αυτό ξοδεύουμε περισσότερο και κατά δεύτερο λόγο ο καιρός. Δεν καταλαβαίνω. Όταν δεν καταλαβαίνουμε τι είναι το νόμισμα και ξοδεύουμε περισσότερο, αυτό δημιουργεί την ακρίβεια; Να μου πει ότι την ακρίβεια τη δημιουργεί η στρογγυλοποίηση προς τα πάνω των τιμών, να το καταλάβω. Επειδή εμείς δεν καταλαβαίνουμε πόσο κάνει, δεν θα πάρουμε τρόφιμα να φάμε; Είμαστε υποχρεωμένοι να πάρουμε. Θα παίρναμε λιγότερα; Αυτό μάλιστα. Ίσως να παίρναμε λιγότερα. Όμως η στρογγυλοποίηση προς τα πάνω είναι ένας πολύ μικρός παράγοντας. Οι αιτίες είναι άλλες γενικότερες. Είναι η κερδοσκοπία. Είναι αυτό που ειπώθηκε εδώ ότι θέλουν μεγαλύτερα κέρδη.

Δεύτερον, ο καιρός. Επειδή τα θεωρούσαμε δεδομένα, δεν τα είπαμε. Να σας πω εδώ ορισμένα στοιχεία, για να δούμε αν οφείλεται η ακρίβεια στον καιρό. Αύξηση της τιμής του ελαιολάδου μέσα σε τέσσερις μήνες το 2002 από 7%-12%. Μπορείτε να πείτε ότι οφειλόταν στον καιρό. Γαλακτοκομικά: 7% με 9% αύξηση. Από τον καιρό ανέβηκε η τιμή στο γάλα; Ψωμί και άλευρα: αύξηση 6%. Έπαθαν τίποτα τα σιτάρια που δεν είχαν φυτρώσει την περίοδο που είχαμε παγωνιές ή όταν είχαμε βροχές; Οι βροχές τώρα έπεσαν, αφού είχαν θεριστεί τα σιτάρια. Ζυμαρικά: Μάης-Ιουνής 2002 αύξηση 6% με 7%. Αναψυκτικά: αύξηση 5% με 9,5%. Ο καιρός φταίει για τα αναψυκτικά. Φάρμακα: αύξηση ως 50%. Ο καιρός φταίει και γι' αυτά; Οι βροχές; Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά. Για την αύξηση στις ΔΕΚΟ ο καιρός φταίει; Σας λέω ότι υπάρχει έλλειψη επιχειρημάτων και καταφεύγετε σε τέτοιες απαντήσεις.

Δεύτερο θέμα. Για να συνεννοηθούμε, το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ενάντια στο μεγάλο κεφάλαιο, ενάντια στους καπιταλιστές γενικότερα και είναι υπέρ των λαϊκών στρωμάτων, της εργατικής τάξης, των μικρομεσαίων ιδιαίτερα εκείνων –για να βάλουμε και ένα όριο προσδιοριστικό και να μπορούμε να συνεννοούμαστε– που έχουν μέχρι τέσσερις εργαζόμενους ή και λίγο παραπάνω ανάλογα με την ένταση και την έκταση του κεφαλαίου. Και είμαστε υπέρ των μικρομεσαίων αγροτών. Αυτή είναι η πολιτική μας και είναι συνεπής στα όλα τα ζητήματα.

Όταν σας είπα τι κάνετε για τα κυκλώματα ανάμεσα στον αγρότη, τον παραγωγό και αυτούς που δίνουν τα προϊόντα μέχρι την κατανάλωση και σας είπα τι κάνετε με τις κεντρικές αγορές, με το χονδρικό εμπόριο, τι κάνετε με τους εισαγωγείς όχι μόνο στα τρόφιμα, αλλά και σε όλα τα βιομηχανικά προϊόντα, σ' αυτούς που εισάγουν πρώτες ύλες, ανεξάρτητα αν είναι μεγάλη ή λίγο μεγάλη ή λίγο μικρότερη η επιχείρηση, μεγαλύτερο ή μικρότερο κύκλωμα, εμείς είμαστε ενάντια, γιατί η λειτουργία τους και τα κέρδη τους είναι εις βάρος του κοινωνικού συνόλου. Είναι αυτονόητα πράγματα που κάνετε ότι δεν τα καταλαβαίνετε.

Επιμένετε πάλι ότι είμαστε ενάντια στον έλεγχο. Κοιτάξετε να δείτε. Η δική μας άποψη για τους μικρομεσαίους και για όλους είναι με βάση αντικειμενικά στοιχεία –όχι κριτήρια– να φορολογείται και να φαίνεται το εισόδημα.

Κι ενώ για το μισθωτό φαίνεται από τις μισθολογικές καταστάσεις, για τον μικρομεσαίο ο μόνος τρόπος είναι τα βιβλία. Ας βρείτε κανέναν άλλο τρόπο. Όχι όμως κατά κεφαλήν, όχι αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία ουσιαστικά είναι κεφαλικός φόρος. Όχι συνάφειες, όχι με την απειλή του εξολογιστικού προσδιορισμού να γίνονται εκβιασμοί. Όχι να ασχολούνται οι υπηρεσίες μόνο με τους μικρούς ή με μερίδα των μικρών, γιατί δεν προλαβαίνουν να τους ελέγξουν όλους, αυτή είναι η αλήθεια. Συμφωνώ για το 2%, αλλά ο φόβος είναι για όλους τους μικρούς. Και οι ίδιοι οι μικροί λένε ότι δεν πάνε στους μεγάλους. Το ΣΔΟΕ δεν πάει στους μεγάλους. Ή τηλεφώνε πριν πάει. Πέφτουν τα τηλέφωνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Υπήρξαν διαμαρτυρίες. Δεν υπήρξε συναίνεση της αγοράς. Αυτό που κάνετε με τη συνάφεια πόσο το καταφέρατε; Νομίζω λιγότερο από 30% προσήλθαν για να συμφωνήσουν με τη λογική και να σας δώσουν χρήματα. Και την όποια συμφωνία που λέτε ότι κάνατε, την κάνατε με την προηγούμενη ηγεσία της ΓΣΕΒΕ που ελεγχόταν από το ΠΑΣΟΚ. Την ίδια στιγμή η ομοσπονδία Αττικής και η ομοσπονδία Θεσσαλονίκης, τα βασικότερα σωματεία, ήταν αντίθετα. Και είναι αντίθετα και η σημερινή ΓΣΕΒΕ, η οποία δεν είναι υπό τον έλεγχό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Σκυλλάκο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά να τριτολογήσετε και να κλείσετε τη συνεδρίαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε συνάδελφε, η κοινωνία σήμερα εκπροσωπείται μέσα από τους θεσμοθετημένους εκπροσώπους της, τους οποίους η ίδια εκλέγει.

Οι μικρομεσαίοι, λοιπόν, εξέλεξαν κάποια ηγεσία. Εμάς δεν μας ενδιαφέρουν τα πρόσωπα. Εμείς διαπραγματευθήκαμε αιτήματα των ιδίων των μικρομεσαίων, όπως αυτά διατυπώθηκαν όχι μόνο από τη ΓΣΕΒΕ, στην οποίαν αναφέρατε, αλλά και από την Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος, που εκπροσωπεί το σύνολο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Και βέβαια η ηγεσία της, δεν μπορεί να ταυτιστεί ποτέ με τα κόμματα. Και δεν θέλω να γίνεται αυτό το λάθος της ταύτισης των συνδικαλιστικών ηγεσιών με τα κόμματα. Μπορεί σαν άτομα να έχουν τα πιστεύω τους, αλλά εκεί εκπροσωπούν την τάξη, που τους εξέλεξε.

Ταυτόχρονα όμως η συζήτηση έγινε και με την Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου, που εκπροσωπεί όλο τον εμπορικό κόσμο. Και αυτή η συμφωνία ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκή για τους μικρομεσαίους. Σαν τέτοια αντιμετώπιση δημόσια,

παρουσία των τηλεοπτικών μέσων και σαν τέτοια αντιμετωπίζεται από το σύνολο σχεδόν αυτών που τους αφορά.

Έτσι, λοιπόν, θα έλεγα ότι και τα μέτρα, τα οποία πήραμε, η κατάργηση δηλαδή του εξωλογιστικού προσδιορισμού ως αρχή για τη νέα φορολογική μεταρρύθμιση, είναι ένα γεγονός. Το ψηφίσαμε εδώ στη Βουλή. Καταργήσαμε τον εξωλογιστικό προσδιορισμό των κερδών των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Ταυτόχρονα θα σας θυμίσω ότι για πρώτη φορά στην ιστορία του φορολογικού δικαίου προσδιορίσαμε σαφώς τις περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί ο ελεγκτής υπάλληλος να απορρίψει τα βιβλία. Δεν έχει καμία άλλη δυνατότητα κανένας υπάλληλος ή ελεγκτής να εκβιάσει την επιχείρηση. Τα προσδιορίσαμε μόλις προχθές εδώ στη Βουλή και είπαμε ότι μόνο γι' αυτούς τους αντικειμενικούς λόγους που αναγράφονται ρητά και με απολυτότητα έχει τη δυνατότητα να απορρίψει τα βιβλία. Επομένως δεν υπάρχει περίπτωση να απορριφθούν τα βιβλία για άλλους λόγους, εκτός απ' αυτούς που η Βουλή ψήφισε.

Ασφαλώς για κάποιον, ο οποίος δεν τηρεί τους κανόνες και φοροκλέπτει, πρέπει να υπάρχει κάποιος τρόπος προσδιορισμού του εισοδήματος. Πέστε τον όπως θέλετε εσείς, αλλά όταν θα φανεί ότι όντως υπάρχει απόκρυψη εισοδήματος ή κλοπή φόρων, πρέπει να υπάρξει ένας τρόπος προσδιορισμού του εισοδήματος. Και αυτός επίσης προβλέπεται ρητά στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι ο έλεγχος πρέπει να είναι στοιχείο. Το είπατε προηγουμένως κι εσείς. Και θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι το 100% των μεγάλων επιχειρήσεων έχουν ελεγχθεί και θα εξακολουθούν να ελέγχονται. Το 100%, όχι το 99%, έχει ελεγχθεί. Οι επιχειρήσεις που υπάγονται στην αρμοδιότητα του ΕΘΕΚ έχουν ήδη ελεγχθεί σε ποσοστό 100%. Και σας είπα ότι εισπράττονται ετησίως απ' αυτούς τους ελέγχους περίπου 500 δισεκατομμύρια δραχμές, σε αντίθεση με τις μικρές επιχειρήσεις, όπου ο έλεγχος δεν ξεπέρασε ποτέ το ποσοστό του 1% με 2%.

Ήταν, λοιπόν, δειγματοληπτικός έλεγχος, κάτι το οποίο απαιτεί η ίδια η αγορά. Οι συνεπείς, δηλαδή, φορολογούμενοι μικρομεσαίοι θέλουν τον έλεγχο για να μη τους ανταγωνίζονται οι συνάδελφοί τους, λίγοι σε αριθμό, οι οποίοι κλέβοντας το ΦΠΑ, για παράδειγμα, βρίσκονται σε ευνοϊκότερη θέση από άποψη ανταγωνισμού μέσα στην αγορά απ' αυτούς που είναι απόλυτα σύννομοι.

Όσον αφορά στο θέμα των εισοδημάτων και των συντάξεων είναι πολύ κρίσιμο να μην μνημονεύσω ξανά, γιατί θα πρέπει να το θυμάστε και να μην αποσιωπάτε τέτοια ζητήματα, ότι είχαμε το 1990-1993 μια μείωση των πραγματικών εισοδημάτων των εργαζομένων της τάξης του 15% σε σχέση με αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων στα επόμενα χρόνια από το 1995 και μετά.

Ταυτόχρονα είχαμε μείωση των πραγματικών συντάξεων, όχι των ονομαστικών, το 1991 της τάξης του 3,8%. Το 1992 οι συντάξεις μειώθηκαν 7%, το 1993 ξαναμειώθηκαν 4,5% σε αντίθεση, για να αναφερθώ στα τελευταία χρόνια, με αύξηση των πραγματικών συντάξεων το 1998 σε 3,2%, 2,5% το 1999, 5,4% το 2000, 3,2% το 2001. Είχαμε, δηλαδή, μια βελτίωση του πραγματικού εισοδήματος των Ελλήνων συνταξιούχων και εργαζομένων ιδιαίτερα σημαντική και μάλιστα πολλαπλάσια των ευρωπαϊκών.

Η αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων των Ελλήνων εργαζομένων είναι τετραπλάσια του μέσου όρου των εργαζομένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα το οποίο αποδεικνύει κατά τον πλέον κατηγορηματικό, αλλά και πειστικό τρόπο τη μεγάλη προσπάθεια που κάνει η εθνική οικονομία και η Κυβέρνηση για την πραγματική σύγκλιση των εισοδημάτων των εργαζομένων με αυτά των Ευρωπαίων.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι πέρα από το να κρίνετε ποιο είναι το ιδανικό –πάντα το ιδανικό είναι ένας στόχος τον οποίο κυνηγούμε και ποτέ δεν φθάνουμε– πρέπει να ομολογήσετε και να παραδεχθείτε ότι έχουν γίνει σημαντικά βήματα, όσον αφορά στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων εργαζομένων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Επτάμισι χιλιάδες δραχμές είναι το

μεροκάματο, κύριε Υπουργέ, και αυτό μεικτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Εκατόν τριάντα χιλιάδες δραχμές είναι η σύνταξη του ΙΚΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Τροποποίηση και συμπλήρωση του νόμου 2725/1999, ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και άλλες διατάξεις».

Επίσης, οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας, Δικαιοσύνης, Δημόσιας Τάξης και Πολιτισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Σύσταση ανωνύμου τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμ. 5/4/5-9-2002 επίκαιρης επερώτησης των Βουλευτών του Κομμουνι-

στικού Κόμματος Ελλάδας προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικώς με την τιμολογιακή πολιτική των επιχειρήσεων και Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας, καθώς και την Εισοδηματική και Φορολογική Πολιτική της Κυβέρνησης.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 3 Σεπτεμβρίου 2002 και ερωτάται το Τμήμα αν τα επικυρώνει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 3 Σεπτεμβρίου επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 13.52', λύεται η συνεδρίαση για την Τρίτη 17 Σεπτεμβρίου 2002 και ώρα 18.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα σας διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ